

Spisová značka: 17 T 13/2004-4879
(17 T 12/2001)

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 29. 1. 2005 x)

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 25. 7. 2022

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Círhana a z přísedících Štefanie Michnové a Marie Brůnové, v hlavních líčení konaných ve dnech 1.-3.8., 22.-23.8., 5.-7.12., 10.-11.12.2001, 11.3., 13.-14.3., 22.3., 17.9., 20.9.2002, 21.-24.9.2004 v trestní věci obžalovaného [REDACTED] pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr.zák., t a k t o :

Obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED], soukromý podnikatel, trvale bytem [REDACTED], [REDACTED] č. [REDACTED], t.č. ve Vazební věznici [REDACTED]

je v i n n ý , ž e

Obžalovaný

[REDACTED]

1. V úmyslu získat finanční prostředky, prostřednictvím firmy [REDACTED] se sídlem v [REDACTED], [REDACTED] č. [REDACTED], zprostředkoval v Karlových Varech dne 5.9.1994 uzavření smlouvy o úvěru č. [REDACTED] a k zajištění této smlouvy předložil i padělané písemnosti, a to směnku na 11.000.000,- Kč, zřízení zástavního práva na nemovitost čp. [REDACTED] v [REDACTED], vinkulaci pojistné smlouvy a plnou moc prodeji této nemovitosti. Poté, co byl Investiční a poštovní bankou a.s. Praha, oblastní pobočkou Karlovy Vary, poskytnut firmě [REDACTED] střednědobý úvěr ve výši 15.000.000,- Kč na nákup zásob, za pomoci [REDACTED], odčerpal tento úvěr v rozporu s úvěrovou smlouvou, na základě účelově vyhotovených faktur, úvěr nebyl splacen, čímž způsobil bývalé Investiční a poštovní bance a.s. Praha, škodu ve výši nejméně 15.000.000,- Kč.

2. jako jednatel obchodní společnosti [redacted] č. [redacted], na základě uzavřených smluv ze dne 9.12.1994, vylákal předání výpočetní techniky od obchodní společnosti [redacted] přestože neměl v úmyslu vystavené faktury č. [redacted] na částku 41.656,- Kč, č. [redacted] na částku 42.300,- Kč, č. [redacted] na částku 47.312,- Kč a č. [redacted] na částku 32.673,- Kč, na odebrané zboží uhradit, faktury neproplatil a způsobil tak obchodní společnosti [redacted] škodu ve výši nejméně 163.941,- Kč, jako jednatel obchodní společnosti [redacted], dne 5.12.1995 v Karlových Varech, uzavřel s tehdejší Investiční a poštovní bankou a.s. Praha, oblastní pobočkou v Karlových Varech, smlouvu o revolvingovém úvěru č. [redacted] na základě níž získal pod nepravdivou záminkou financování provozních potřeb úvěr ve výši 30 mil. Kč s datem splatnosti 5.12.1996, který neměl v úmyslu splatit, úvěr byl mimo jiné zajištěn smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 18.12.1995 č. [redacted], uzavřenou mezi IPB, a.s. Praha jak o postupníkem a obchodní společností [redacted] v níž působil jako jediný společník a jednatel, jako postupitelem, na základě které měla pro případ, že obchodní společnost [redacted] nesplní závazek vůči IPB vyplývající z výše uvedené smlouvy o revolvingovém úvěru, postoupit obchodní společnost [redacted] Investiční a poštovní bance a.s. Praha, oblastní pobočce Karlovy Vary, své právo na zaplacení pohledávek vyplývajících z celkem 50ti leasingových smluv konkretizovaných ve smlouvě o postoupení pohledávky, v této smlouvě však uvedl nepravdivé údaje, když k ní uvedl leasingové smlouvy, které nikdy neexistovaly, následně zmíněný úvěr nesplácel, a způsobil tak Investiční a poštovní bance a.s. Praha, škodu ve výši nejméně 30.000.000,- Kč,

4. jako předseda představenstva obchodní společnosti [redacted], uzavřel dne 8.3.1996 s obchodní společností [redacted] zastoupenou ředitelem a prokuristou [redacted] smlouvu o půjčce ve výši 2.960.000,- Kč, v níž se zavázal, že půjčené peníze vrátí do konce dubna 1996, přestože v úmyslu to neměl, jako záruku vrácení půjčených peněz vystavil na řad obchodní společnosti [redacted] dne 7.5.1996 směnku vlastní znějící na částku 2.960.000,- Kč, se splatností dne 17.2.1997, ačkoliv již v době půjčky byl v takové finanční situaci, že nemohl svému závazku dostát, jako zajištění uvedené půjčky poskytl pět cizích smenek, přestože věděl, že tyto směnky byly vystaveny pouze za účelem krytí jednotlivých leasingových a jiných smluv a pro účel této půjčky nepředstavovaly vymahatelné pohledávky a byly nedobytné; z výše zmíněné půjčky pak uhradil v červnu 1996 pouze finanční částku 400.000,- Kč, a způsobil tak obchodní společnosti [redacted] škodu ve výši nejméně 2.560.000,- Kč.

5. jako předseda představenstva obchodní společnosti [redacted] v úmyslu vylákal dodání zboží bez jeho zaplacení, pověřil [redacted] k uzavření kupní smlouvy dne 14.6.1996 s obchodní společností [redacted] na nástrojařskou frézku s příslušenstvím v hodnotě 830.283,- Kč, na níž byla vystavena faktura č. [redacted], splatná dnem 21.6.1996, nástrojařskou frézku FNGJ 40 použil jako předmět leasingové smlouvy pro obchodní společnost [redacted] a přesto, že tato obchodní společnost uhradila akontaci a hradila též leasingové splátky, fakturu neproplatil a tímto jednáním způsobil společnosti [redacted]

škodu ve výši nejméně 252.153,- Kč, když zbylou částku ve výši 578.130,- Kč uhradila přímo společnost [REDACTED].

6. jako předseda představenstva obchodní společnosti [REDACTED] ve dnech 25.7.1996 a 13.8.1996, na základě uzavřené ústní dohody, odebral od obchodní společnosti [REDACTED], [REDACTED] výpočetní techniku v celkové hodnotě 18.617,20 Kč, přičemž neměl v úmyslu dodané zboží uhradit, vystavené faktury č. [REDACTED] a [REDACTED] neproplatil a způsobil tak společnosti [REDACTED] škodu ve výši nejméně 18.617,20 Kč,

7. Obžalovaný [REDACTED] v souvislosti se svou funkční předsedy představenstva obchodní společnosti [REDACTED], pod nepravdivou záminkou finančního zajištění nákupu a následného pronájmu strojového vybavení pro obchodní společnost [REDACTED], v úmyslu vylákat finanční prostředky, převzal v Praze od zaměstnanců [REDACTED] jednatele obchodní společnosti [REDACTED] (od 2.10.1997 [REDACTED]) [REDACTED] a [REDACTED] zástupce vedoucího prodejny téže obchodní společnosti dne 17.9.1996 zálohu na nákup strojů ve výši 1.500.000,- Kč, přestože s obchodní společností [REDACTED] nejednal o uzavření smlouvy a způsobil tak škodu společnosti [REDACTED] ve výši 1.500.000,- Kč,

8. jako předseda představenstva obchodní společnosti [REDACTED], odebral dne 30.1.1997 od společnosti [REDACTED], [REDACTED] okres [REDACTED], klempířské stroje v celkové hodnotě 119.279,- Kč, pro společnost [REDACTED], v úmyslu dodávku neproplatit a proforma fakturu č. [REDACTED] ze dne 8.11.1996 splatnou dne 22.11.1996 ani fakturu č. [REDACTED] ze dne 27.2.1997 se shodným termínem splatnosti neuhradil, přestože společnost [REDACTED] akontaci i leasingové splátky hradila, a způsobil tak společnosti [REDACTED] škodu ve výši nejméně 119.279,- Kč,

9. jako předseda představenstva obchodní společnosti [REDACTED], objednal v březnu 1997 u obchodní společnosti [REDACTED], [REDACTED] č. [REDACTED], propagaci a reklamu v celkové hodnotě 366.000,- Kč, přestože neměl v úmyslu zakázku uhradit, fakturu č. [REDACTED] znějící na tuto částku do současné doby neproplatil a způsobil tak této společnosti jejímž právním nástupcem je obchodní společnost [REDACTED] škodu ve výši nejméně 366.000,- Kč,

10. jako fyzická osoba uzavřel v Praze dne 30.3.1998 s obchodní společností [REDACTED], [REDACTED] v úmyslu vylákat finanční prostředky, smlouvu o obchodním úvěru, na základě níž získal obchodní úvěr ve výši 16.000.000,- Kč na předstíraný nákup akcií, tuto částku měl jednorázově splatit dne 30.6.1998, tento svůj závazek neměl v úmyslu splnit a peníze nevrátil ani později, též nedodržel ani závazek obsažený v zástavní smlouvě, týkající se nemovitostí zapsaných u Katastrálního úřadu v Písku na jeho osobu na LV č. [REDACTED], LV č. [REDACTED], LV č. [REDACTED], LV č. [REDACTED] neboť v rozporu s touto zástavní smlouvou nenechal zapsat společnost [REDACTED] jako zástavního věřitele ve vztahu k nemovitostem zapsaným na těchto LV; čímž obchodní společnost [REDACTED]

způsobil škodu ve výši nejméně 16.000.000,- Kč, škodu částečně uhradil dne 18.5.1998 částku 240.000,- Kč,

11. Obžalovaný po vzájemné dohodě s a postupně pod záminkou půjček na finanční zajištění nákupu a následného pronájmu strojového vybavení pro obchodní společnost v úmyslu vylákat finanční prostředky, nepravdivým tvrzením, že probíhají jednání s touto obchodní společností, přičemž taková jednání neprobíhala a smluvní vztah mezi touto společností a obchodní společností nikdy nevznikl, převzal od a ke škodě obchodní společnosti (od 2.10.1997 přejmenované na) se sídlem v , dne 6.6.1997 částku 1.446.500,- Kč, dne 12.6.1997 částku 800.000,- Kč, dne 21.7.1997 částku 1.500.000,- Kč, dne 23.7.1997 částku 200.000,- Kč, dne 24.7.1997 částku 800.000,- Kč, dne 31.7.1997 částky 680.000,- Kč a 800.000,- Kč, dne 13.8.1997 částku 1.000.000,- Kč, dne 25.8.1997 částku 500.000,- Kč, dne 29.8.1997 částku 1.050.000,- Kč, dne 2.9.1997 částku 800.000,- Kč, dne 22.9.1997 částku ve výši 650.000,- Kč, dne 29.10.1997 částku 1.410.000,- Kč, dne 27.11.1997 částku 1.000.000,- Kč a dne 4.12.1997 částku 370.000,- Kč, dne 4.8.1997 od částku 500.000,- Kč, platby vykazovali, v účetní evidenci, jako zálohy na zboží, čímž této obchodní společnosti byla způsobena škoda ve výši 13.506.500,- Kč

t e d y

ad 1,2 ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a využil něčího omylu, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

ad 3-11

ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a využil něčího omylu, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

t í m s p á c h a l

ad 1,2

trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 4 tr.zák., účinného od 1.1.2002

ad 3-11

trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, 4 tr.zák., účinného od 1.1.2002

a odsuzuje se

podle § 250 odst. 4 tr.zák., § 35 odst. 1 tr.zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody na dobu 8 (osmi) let.

podle § 39a odst. 2 písm. d) tr.zák. se zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do věznice se zvýšenou ostrahou pachatele.

podle § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 tr.zák. k trestu zákazu činnosti, jehož předmětem je obchodní činnost – nákup zboží za účelem jeho prodeje a prodej zboží na dobu 5 (pět) let.

Obž. [REDAKCE] se podle § 226 písm. b) tr.ř.

a) zprošťuje z obžaloby pro trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, 4 tr.zák., jehož se měl dopustit tím, že jako soukromý podnikatel podnikající pod obchodním jménem [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] č. [REDAKCE] uzavřel dne 16.10.1992 v Praze s Českou spořitelnou, a.s. Praha, obchodní pobočkou v Praze 9, Verneřická č. 408, smlouvu o úvěru č. [REDAKCE], na základě níž mu byl poskytnut střednědobý úvěr na oběžné prostředky ve výši 5.000.000,- Kč, který měl splatit nejpozději do 20.9.1996, on však uhradil pouze první 4 splátky v celkové výši 1.320.000,- Kč, čímž způsobil Konsolidační bance Praha, s.p.ú., na niž byla postoupena pohledávka vyplývající z tohoto úvěru smlouvou o postoupení pohledávek z 30.11.1999, škodu ve výši nejméně 3.680.000,- Kč (A/I výroku obžaloby), neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem,

b) zprošťuje z obžaloby pro trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, 4 tr.zák., jehož se měl dopustit tím, že dne 20.12.1993 se ve Strakonici v pobočce tehdejší Investiční a poštovní banky a.s. Praha, půjčil od [REDAKCE], nar. [REDAKCE], finanční částku 2.100.000,- Kč, která pocházela z finančních prostředků z úvěru poskytnutého téhož dne ve výši 2.500.000,- Kč na základě smlouvy o úvěru č. [REDAKCE] tehdejší Investiční a poštovní bankou a.s. Praha, oblastní pobočkou České Budějovice, expoziturou Strakonice, [REDAKCE], podnikající pod obchodním jménem „[REDAKCE]“ z finanční částky 2.100.000,- Kč však vrátil pouze 800.000,- Kč, čímž [REDAKCE] způsobil škodu ve výši nejméně 1.300.000,- Kč a dne 21.3.1994 si vypůjčil od firmy [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] č. [REDAKCE], finanční částku 1.000.000,- Kč, tato půjčka byla kryta směnkou vystavenou dne 22.4.1994 na částku 1.100.000,- Kč a splatnou dne 22.5.1994 ve prospěch firmy [REDAKCE], dlužnou částku však neuhradil a způsobil tak škodu ve výši nejméně 1.000.000,- Kč [REDAKCE], nar. [REDAKCE], na něhož byla pohledávka vyplývající z uvedené směnky dne 27.11.1996 postoupena, a to poté, co byla dne 25.11.1994 z iniciativy [REDAKCE] uvedená směnka protestována prostřednictvím JUDr. Hany Randáškové, notářky v Prachaticích (ad A/II/1,2 výroku obžaloby), neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem,

c) zprošťuje z obžaloby pro trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, 4 tr.zák., jehož se měl dopustit tím, že dne 5.2.1995 si půjčil jako fyzická osoba od [REDAKCE], nar. [REDAKCE], finanční částku ve výši 650.000,- Kč, na níž v místě trvalého bydliště jmenovaného v [REDAKCE] vystavil směnku splatnou ke dni 23.5.1995, k tomuto dni však vypůjčenou finanční částku nevrátil a teprve po urgencích poškozeného [REDAKCE] postupně v červenci a srpnu 1995 uhradil jen částku 500.000,- Kč, čímž [REDAKCE] způsobil škodu ve výši nejméně 150.000,- Kč (ad A/III/3 výroky obžaloby), neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem,

d) zprošťuje z obžaloby pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr.zák., jehož se měl dopustit tím, že dne 1.2.1996 si jako fyzická osoba v Písku půjčil od [REDAKCE], nar. [REDAKCE], finanční částku ve výši 700.000,- Kč, na níž vystavil směnku splatnou ke dni 31.12.1999, v tomto termínu však žádné peníze nevrátil a způsobil tak poškozenému [REDAKCE] škodu ve výši nejméně 700.000,- Kč (ad A/IV/2 výroku obžaloby), neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem,

e) zprošťuje z obžaloby pro trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, 4 tr.zák., jehož se měl dopustit tím, že v přesně nezjištěného dne od 1.1. do 15.8.1998 si jako fyzická osoba v Písku postupně půjčil od [REDAKCE], nar. [REDAKCE], finanční částku ve výši 500.000,- Kč, na níž dne 15.8.1998 vystavil
1 směnku bez uvedení doby splatnosti avšak s ústní dohodou, že půjčku uhradí nejpozději do konce roku 1998, přestože to neměl v úmyslu, do současné doby peníze nevrátil, čímž poškozenému [REDAKCE] způsobil škodu ve výši 500.000,- Kč (ad A/VI/1 výroku obžaloby), neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

O d ů v o d n ě n í

Ve věci obžalovaného [REDAKCE] bylo původně vedeno řízení proti uprchlému, kdy obžalovaný se skrýval a vyhýbal se trestnímu řízení. Obžalovaný byl pravomocně odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích, který byl vyhlášen dne 20.9.2002, č.j. 17 T 12/2001-4327 ve spojení s rozhodnutím Vrchního soudu v Praze ze dne 27.6.2003, č.j. 4 To 40/03-4536. Obžalovaný [REDAKCE] byl uznán vinným dvojnásobným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr.zák., účinného od 1.1.2002, byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody na dobu devíti let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou pachatele a byl mu uložen též trest zákazu činnosti, jehož předmětem je obchodní činnost nákup zboží za účelem jeho prodeje a prodej zboží na dobu pěti let. V části dílčích skutků, které byly též předmětem obžaloby (ad A/I., ad A/II./1,2, ad A/III./3, ad A/IV./2, ad A/VI./1 výroku obžaloby), byl obžaloby zproštěn. Rozhodnutí nabylo právní moci u tohoto obžalovaného dne 27.6.2003. Byl nařízen výkon trestu odnětí svobody a poté co byl dne 19.3.2004 vypátrán, byl dodán do výkonu trestu odnětí svobody. Obžalovanému byl doručen opis odsuzujícího rozsudku a po poučení dle § 306a odst. 2 tr.ř. navrhl obžalovaný [REDAKCE] zrušení odsuzujícího rozsudku a podle tohoto ustanovení byl rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20.9.2002, č.j. 17 T 12/2001-4327 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 27.6.2003, č.j. 4 To 40/03-4536

v části vztahující se na [redacted] zrušen. K žádosti obžalovaného byli v novém důkazním řízení opětovně slyšeni jako svědci [redacted], [redacted], u ostatních důkazů byly protokoly o jejich provedení obžalovanému přečteny a bylo mu umožněno, aby se k nim vyjádřil. Obžalovaný požadoval slyšet jako svědka také [redacted], tento svědek, proti kterému je vedeno trestní řízení u zdejšího krajského soudu pod jinou spisovou značkou, v této věci v přípravném řízení využil práva odmítnout výpověď, v současné době se zdržuje mimo území České republiky, byl na něho vydán zatýkácí rozkaz a jako svědek v této trestní věci je nedosažitelný. Z výše uvedených důvodů nemohl být důkaz výslechem tohoto svědka proveden.

Nově provedeným dokazováním, včetně výslechu svědka [redacted] a [redacted], včetně listiny, dokladující dohodu ze dne 16.3.1998 mezi společností [redacted], společností [redacted], zastoupené [redacted] na jedné straně a společností [redacted], [redacted], zastoupené [redacted] a [redacted], nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti, které by podstatným způsobem měnily skutková zjištění. Bylo proto možno vycházet z důkazů a jejich hodnocení tak, jak byly provedeny v původním řízení proti uprchlému [redacted]. Nedošlo k žádným skutkově významným změnám.

Obžalovaný [redacted], v přípravné řízení, k obvinění na svoji obhajobu neuvedl žádnou skutečnost, když využil práva odmítnout výpověď.

Obžalovaný [redacted] v průběhu hlavního líčení dne 21.9.2004 na svoji obhajobu vypověděl k jednání pod bodem ad 1 výroku rozsudku, že v roce 1992 či 1993 mu pan [redacted] nabídl, že by mu mohl obstarat ze Spolkové republiky Německo strojní zařízení na výrobu CD komponentů. Protože měl tehdy úvěr u České spořitelny, sdělil toto [redacted], který mu poradil, že je běžnou věcí, když si vezme úvěr na třetí osobu a z tohoto důvodu požádal pana [redacted], který na to přikývl a úvěr si vzal. Poté, co byl úvěr schválen, pan [redacted] změnil obchodní podmínky, se kterými však on nesouhlasil a proto se radil s [redacted]. Ten mu poradil úvěr čerpat na jinou činnost a proto finanční prostředky získané úvěrem používal na jiné obchodní aktivity.

Už z výše uvedené obhajoby obžalovaného vyplývá, že při získávání úvěru ve výši 15.000.000,- Kč vůči bance postupovaly podvodným způsobem, když se obžalovaný dohodl společně se [redacted], že úvěr bude požadovat [redacted] na sebe jako firmu. Poskytnuté finanční prostředky na základě uzavřené úvěrové smlouvy byly pak čerpány pro potřeby obžalovaného [redacted] přes firmu [redacted] prostřednictvím účelově vyhotovených faktur. Dalšími důkazy, jak bude níže rozvedeno, je prokazováno, že úvěr byl poskytnut jako střednědobý na nákup zásob, k jeho zajištění obžalovaný prostřednictvím dalších osob si opatřil padělané písemnosti. Výše uvedená obhajoba obžalovaného jej nezabývá trestní odpovědností. Naopak částečně sám sebe usvědčuje z podvodného jednání vůči poškozené bance.

K jednání, které je popsáno pod bodem ad 3 výroku rozsudku obžalovaný na svoji obhajobu uvedl, že úvěr ve výši 30.000.000,- Kč byl mu poskytnut od IPB v roce 1995 pro jeho společnost [redacted] na obchodní činnost. V roce 1997 byly veškeré pohledávky prodány společnosti [redacted], kterou vlastnil pan [redacted] a kde jednatelem

byl [REDAKCE]. Této společnosti veškeré pohledávky uhradil. Panu [REDAKCE] zaplatil celkem 43.000.000,- Kč v hotovosti a 7.000.000,- Kč dostal z leasingových smluv. Platil mu také ještě automobilem své manželky značky BMW, motocyklem a automobilem od rodičů.

K této obhajobě obžalovaného vztahující se k bodu ad 3 výroku rozsudku, je nutno uvést, že pokud obžalovaný tvrdí, že pohledávky, které vznikly IPB a.s. Praha poskytnutím úvěru ve výši 15.000.000,- Kč a ve výši 30.000.000,- Kč uhradil firmě pana [REDAKCE], která pohledávky odkoupila, jeví se tato obhajoba jako účelová, když tuto začíná uplatňovat až v okamžiku, kdy je zřejmé, že pan [REDAKCE] jako svědek není pro toto řízení dosažitelný. Především je však třeba poukázat na tu skutečnost, že pokud by docházelo k nějakým úhradám v letech 1997, 1998, mohlo by se jednat nejvýše o určitou formu úhrady pohledávek, neznamenaloby to však absenci trestní odpovědnosti obžalovaného, který i při získávání úvěru ve výši 30.000.000,- Kč od IPB a.s. Praha na společnost [REDAKCE] při uzavírání úvěrové smlouvy dne 5.12.1995, vůči této bance postupoval opět podvodným způsobem, kdy pod smyšlenou záminkou potřeby financovat provozní potřeby společnosti [REDAKCE], vylákal poskytnutí úvěru ve výši 30.000.000,- Kč, tento se zavazoval ve smlouvě splatit do 5.12.1996. Škoda vznikla již v okamžiku, kdy se podvodného jednání vůči IPB a.s. Praha, pobočka Karlovy Vary, dopouštěl. Pozdější platby mohou mít pouze charakter náhrady škody, která již předtím byla jednáním obžalovaného způsobena. Před uzavřením úvěrové smlouvy opět uvedl banku v omyl, když jako zajištění závazků vůči IPB uzavřel smlouvu o postoupení padesáti leasingových smluv, kde uváděl i leasingové smlouvy, které nikdy neexistovaly. Blíže tyto skutečnosti budou rozvedeny při hodnocení důkazů níže k bodu ad 3 výroku rozsudku.

V další části obhajoby se obžalovaný vyjádřil k bodu ad 10 výroku rozsudku s tím, že společnost [REDAKCE] mu poskytla půjčku ve výši 16.000.000,- Kč, tuto použil na nákup akcií. Tehdy zaplatil panu [REDAKCE] 17.000.000,- Kč na nákup 51 procent akcií společnosti [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] mu slíbil, že v měsíci červnu odjíždí do Švýcarska a že do konce měsíce září mu bude poskytnut úvěr ve výši 8.000.000 až 10.000.000 Švýcarských franků s tím, že tento úvěr bude rozdělen na tři části, a to na leasingovou činnost, obchodní činnost a na pokrytí závazků vůči společnosti [REDAKCE] a společnosti [REDAKCE]. Když byl obžalovaný dotázán, proč uzavíral smlouvy s poškozenými přesto, že musel vědět, že vzniklé závazky nebude moci uhradit, obžalovaný tvrdil, že od společnosti [REDAKCE] si půjčil peníze pro to, aby mohl zaplatit dluh společnosti [REDAKCE] a od společnosti [REDAKCE] si peníze půjčil a použil je na nákup akcií. Uznává, že dluhy vůči společnosti [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou dodnes, nikdy však neřekl, že je nezaplatí. Popírá, že by měl hradit reklamu společnosti [REDAKCE], neboť tato reklama neproběhla. Když byl obžalovaný dotázán, jak chtěl splatit půjčku od společnosti [REDAKCE] do 30.6., vypověděl, že společnosti uznal dluh, s pracovníky hovořil, řekl jim, že dluh zaplatí v pozdějším termínu. Bylo to v rozporu s uzavřenou smlouvou, ale neviděl v tom zásadní problém. Byl přesvědčen, že prostředky zaplatí zpátky a začne znovu podnikat. Vypověděl, že uznává, že v době, kdy jednal se společností [REDAKCE], v té době již neplnil podmínky z úvěrové smlouvy vůči IPB.

Již z obhajoby obžalovaného ve vztahu k úvěru, který mu byl poskytnut společností [REDAKCE] Praha, je zřejmý podvodný úmysl, kromě jiného, i z toho, že podepsal smlouvu, ve které se zavazoval, že částku 16.000.000,- Kč splatí do 30.6.1998 a sám v té době, podle své obhajoby věděl, že úvěr ze Švýcarska by mu měl být poskytnut až v měsíci září, že už

tímto uváděl společnost [redacted] v omyl. Obžalovaný také žádné akcie nekoupil. Závěry o podvodném jednání obžalovaného již v době uzavírání smlouvy se společností [redacted] dne 30.3.1998, je vyvozovány i dalších důkazů, které jsou vyhodnoceny níže. Je to také v období, kdy obžalovaný v podstatě nevyvíjí žádnou podnikatelskou činnost, a to ani jako fyzická osoba, ani ve společnostech, které založil, což je dokladováno i výpovědí svědků, a to pracovníků společnosti [redacted], například [redacted], [redacted] a dalších.

Obžalovaný [redacted] nebyl schopen vysvětlit, že k jeho obhajobě, kterou uplatnil v průběhu hlavního líčení, nejsou k dispozici žádné doklady, zejména o platbách vůči společnosti [redacted], doklady o nákupu akcií a další, nebyl schopen vysvětlit, co se s těmito doklady stalo. Zjišťované skutečnosti svědčí pro závěr, že takové doklady nikdy neexistovaly. V uplatněné obhajobě jsou i rozpory o účelu získávání finančních prostředků. Finanční prostředky ve výši 16.000.000,- Kč získal od společnosti [redacted] jako fyzická osoba. Za tyto peníze a ještě další nakoupil 51 procent akcií společnosti [redacted] od pana [redacted]. Mělo to být v souvislosti s tím, že tato společnost měla být zahrnuta do ručení pro úvěr, který chtěl získat od švýcarské banky. Při tom dle obhajoby obžalovaného úvěr od švýcarské banky měl být poskytnut nikoliv jemu jako fyzické osobě, ale společnosti [redacted]. Také účel čerpání finančních prostředků od společnosti [redacted], později [redacted], v době čerpání těchto finančních prostředků obžalovaný uváděl zcela jiný, než při své obhajobě při hlavním líčení. Rozhodující je, že v době, kdy obžalovaný získával finanční prostředky od poškozených, tyto uváděl v omyl jak bude blíže zdůvodněno u jednotlivých dílčích skutků níže.

Obžalovaný [redacted] dle obžaloby měl se dopustit trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, 4 tr.zák. tím, že jako soukromý podnikatel podnikající pod obchodním jménem [redacted], [redacted], uzavřel dne 16.10.1992 v Praze s Českou spořitelnou a.s. Praha, Obvodní pobočka v Praze 9, Verneřická 408, smlouvu o úvěru č. [redacted] na základě níž mu byl poskytnut střednědobý úvěr na oběžné prostředky ve výši 5 mil. Kč, které měl splatit nejpozději do 20.9.1996, on však uhradil pouze čtyři splátky celkové výši 1.320.000,- Kč, čímž způsobil Konsolidační bance Praha s.p.ú., na niž byla postoupena pohledávka vyplývající z tohoto úvěru smlouvou o postoupení pohledávek z 30.11.1999 v souladu s usnesením Vlády České republiky č. 1178 ze dne 8.11.1999 škodu ve výši nejméně 3.680.000,- Kč (ad A/I obžaloby).

Svědka [redacted] při výslechu dne 23.3.2000 vypověděl, že pravděpodobně od roku 1974 začal vykonávat funkci [redacted] obvodní pobočky České spořitelny, Praha 9. V roce 1994 nebo 1995 přešel na Generální ředitelství České spořitelny. Svědek popsal postup při vyřizování žádosti o úvěr. Úvěrovým pracovníkem banky byly od žadatele o půjčky převzaty podklady pro poskytnutí úvěru a klient byl upozorněn v případě, že některé odklady bylo nutno doplnit. Na úvěrovém oddělení na základě těchto podkladů byl vypracován úvěrový návrh, který se předkládal do úvěrového výboru. Úvěrový výbor byl složen z odborných pracovníků i z jiných útvarů a při každém zasedání úvěrového výboru byl přítomen právník. Pracovník, který úvěrový návrh zpracovával, členem úvěrového výboru nebyl. V případě, že úvěrový výbor návrh neschválil, tak byl vrácen do úvěrového oddělení k doplnění po doplnění se znovu projednával. Na počátku 90. let nebyly téměř žádné zkušenosti s poskytováním podnikatelských úvěrů. Svědek se také vyjádřil k úvěrům, které byly

poskytnuty [redacted] a [redacted], tak že tato jména mu nic neříkají, a to ani po předložení úvěrových smluv. Není mu známo, že by tyto osoby měly nějaké osobní kontakty na pracovníky České spořitelny. [redacted] jako [redacted] byla hodnocena velmi dobře. Při výslechu u hlavního líčení svědek neuvedl žádné nové podstatné skutečnosti k výše popsanému skutku.

Svědčyně [redacted] při výslechu dne 11.4.2000 uvedla, že v České spořitelně na obvodní pobočce Praha 9 pracovala jako [redacted] v období od konce roku 1989, případně počátkem roku 1990 do roku 1995. Na případ poskytnutí úvěrů [redacted] a [redacted] si nevzpomíná. Po předložení úvěrové smlouvy o poskytnutí úvěru [redacted] ve výši 5 mil. Kč, svědkyně opět uvedla, že si nic bližšího k tomuto případu nevzpomíná, ani k osobě [redacted].

Při výslechu u hlavního líčení svědkyně uvedla, že si nevzpomíná na nic jiného z tohoto případu, než co ji bylo přečteno z protokolu o jejím výslechu z přípravného řízení. Ke sdělenému obvinění (č.l. 386-388 spisu) svědkyně uvedla, že proti ní bylo vedeno trestní stíhání, které dosud neskončilo. Ve věci byl vydán trestní případ proti kterému podala odpor a hlavní líčení, v den jejího výslechu, nařízeno ještě nebylo. K dotazu pak uvedla, že žádost obžalovaného [redacted] o poskytnutí úvěru byla posuzována kromě ní ještě dvěma dalšími pracovníky a nikoli úvěrovým výborem proto, že v té době úvěrový výbor ještě nebyl.

Svědčyně [redacted] byla vyslechnuta v přípravném řízení dne 31.3.2000. Ke své činnosti u České spořitelny, a.s. sdělila, že na pobočku Praha 9 nastoupila dne 1.8.1992 do oddělení běžných účtů, po krátké době přešla na oddělení úvěrů k právnickým osobám a k fyzickým osobám podnikatelům. Funkci [redacted] vykonávala do měsíce února 1994, kdy odešla na Obvodní pobočku České spořitelny Praha 3. Tato svědkyně také popsala postup při posuzování žádosti klienta o poskytnutí úvěru. K osobě [redacted] a k osobě [redacted] se vyjádřila, že tato jména jí nic neříkají, a to ani po nahlédnutí do úvěrových smluv.

Svědčyně [redacted] při výslechu dne 31.3.2000 uvedla, že do České spořitelny pobočka Praha 9, nastoupila dne 1.4.1992 jako [redacted] úvěrů poskytovaných právnickým a fyzickým osobám podnikatelům. V září roku 1992 byla zařazena jako [redacted] a [redacted] oddělení pro úvěry podnikatelské, úvěry fyzickým osobám, devizové účty a oddělení běžných účtů. K úvěrům poskytnutým [redacted] a [redacted] ani po předložení úvěrových smluv si svědkyně nevzpomněla na žádné konkrétní skutečnosti.

Svědčyně [redacted] při výslechu dne 22.3.2000 vypověděla, že do České spořitelny a.s. na Obvodní pobočku Praha 9, nastoupila dne 1.7.1995. V její pracovní náplni bylo analyzovat rizikové úvěry. S panem [redacted] jednala osobně asi dvakrát až třikrát. Od počátku, kdy na pobočku České spořitelny nastoupila, registrovala [redacted] jako rizikové klienty, neboť hrubým způsobem porušovali ustanovení úvěrových smluv. Úvěry nespláceli, odmítali komunikovat a nepředkládali ekonomické informace. Od roku 1996 intenzivně prováděla šetření činnosti [redacted] a zjišťovala jejich majetkové poměry. Byly provedeny také dvě kontrolní dohlídky na nemovitosti matky pana [redacted], v rámci kterých navštívili také bydliště [redacted], ani jednoho z nich však

nezastihli, přestože o dohlídce je předem informovali. Z výpisu z katastru nemovitostí bylo zjištěno, že [redacted] svoji nemovitost také zastavil za úvěr poskytnutý IPB, spol. [redacted]. [redacted] přišel také s variantou řešení, která měla spočívat v tom, že rizikové pohledávky odkoupí další subjekt jako pohledávku za smluvní cenu, uváděl společnost [redacted], nikdo se však neozval. Při výsledku u hlavního líčení svědkyně svou výpověď z přípravného řízení nedoplnila žádnou novou významnou skutečností.

Svědkyně [redacted] při výsledku dne 23.3.2000 popsala svoji činnost v České spořitelně obvodní pobočce Praha 9, kam nastoupila v měsíci prosince 1995 jako [redacted] na oddělení rizikových úvěrů. Měla na starosti více úvěrových spisů, v případě poskytnutí úvěru, které nebyly spláceny. Po předložení dokladů vztahujících se k úvěrům, které byly poskytnuty [redacted] a [redacted] žádné nové skutečnosti neuvedla. Vzpomněla si, že ohledně obou úvěrů jednala pouze s panem [redacted].

Svědkyně [redacted] při výsledku dne 22.3.2000 uvedla, že od roku 1991 začala pracovat v České spořitelně obvodní pobočce Praha 9, na oddělení devizových účtů a směnárny. S úvěry neměla nic společného, pouze to, že v roce 1993 byla ustanovena jako [redacted] a v roce 1995 pak požádala o uvolnění z této funkce. Úvěrový výbor zasedl tak jedenkrát týdně, minimálně ve třech lidech a je pravdou, že většina členů úvěrového výboru neměla s poskytováním úvěru nic společného. V případě, že úvěrový výbor o některém návrhu na poskytnutí úvěru rozhodl tak, že je schválil nebo zamítl, byl o tom proveden zápis, který byl předán úvěrovému pracovníkovi nebo přímo řediteli k podpisu. Členové úvěrového výboru nikdy nejednali s klienty, kteří o poskytnutí úvěru žádali.

Svědkyně [redacted] byla vyslechnuta dne 23.3.2000 dle poskytnutých údajů nastoupila na podzim roku 1991 do Obvodní pobočky České spořitelny pro Prahu 9, na úvěrové oddělení pak byla přefazena počátkem roku 1992. Jednala s potencionálními klienty, informovala je o nutných podkladech. Tyto podklady přejímala, zpracovávala a předkládala řediteli pobočky, pří. náměstkyni. K poskytnutým úvěrům obžalovanému [redacted] a obžalované [redacted] se nemůže vyjádřit, na nic si nevzpomíná. Na tomto stanovisku setrvala i po nahlédnutí do návrhu na povolení úvěru žadateli [redacted] kde je podepsána za kontrolu obsahu a úplnost podkladů. Podle formuláře zjišťuje, že jde o jeden z prvních návrhů zpracovaných pobočkou, bylo to v období, kdy nebyla zřízena úvěrová komise na Obvodní pobočce Praha 9 a členové úvěrového oddělení si navzájem kontrolovali obsah a úplnost podkladů.

Svědkyně [redacted] při výsledku dne 31.3.2000 vypověděla, že měla na starosti spíše menší úvěry. Úvěry na vyšší částky vyřizovala [redacted], k osobám [redacted] a [redacted] se vyjádřila tak, že tato jména jí nic neříkají a na nic bližšího si nevzpomněla ani po nahlédnutí do úvěrové smlouvy a do návrhu na povolení úvěru (č.l. 519-523 spisu), kde byla podepsána za kontrolu obsahu a úplnosti podkladů návrhu.

Svědkyne [redacted] dne 22.3.2000 vypověděla, že do České spořitelny na Obvodní pobočku Praha 9, nastoupila v roce 1971. Jména klientů [redacted] a [redacted] jí nic neříkají. K těmto úvěrům se dostal pouze jako [redacted], i když s úvěrem neměla nic společného. Při projednávání úvěrového případu veškeré doklady, které obdrželi od úvěrového pracovníka přečetli a na základě těchto podkladů pak rozhodli o žádosti na poskytnutí úvěru.

Svědkyne [redacted] dne 10.3.2000 uvedla, že do České spořitelny Obvodní pobočky Praha 9, nastoupila na podzim roku 1994 jako [redacted]. Jména [redacted] a [redacted] jí nic neříkají.

Svědkyne [redacted] při výslechu dne 10.3.2000 vypověděla, že na pobočku Praha 9 České spořitelny nastoupila v roce 1994 a spravovala problémové úvěry. Přišla do styku s úvěry, které byly poskytnuty obžalovanému [redacted] a [redacted] a to až v době, kdy se tyto staly problémové a nebyly spláceny. Jednání se zpočátku účastnil pan [redacted], jak za svůj úvěr, tak za úvěr, který byl poskytnut [redacted]. Tvrdil, že vymáhá nějakou svoji vysokou pohledávku, za kterou zaplatí svůj úvěr i úvěr [redacted]. Žádná úhrada však provedena nebyla. [redacted] pak přestal spolupracovat, byla s ním domluvena dohlídka, např. v [redacted] nebo v [redacted] na [redacted] v jejich bydlišti, přestože byl upozorněn na termín dohlídky, v místě se nezdržoval. Do té doby, než pohledávky za [redacted] a [redacted] byly postoupeny úplatně Konsolidační bance, což bylo k 30.11.1999 (č.l. 324-331 spisu), tak exekuce realizovány nebyly. Při výslechu u hlavního líčení svědkyně neuvedla žádné nové skutečnosti. Jednání zástupců České spořitelny s obžalovaným [redacted] je doloženo kopiemi písemností, a to záznamy z kontrolních dohlídek, záznamy o jednání, uznáním dluhu apod. (č.l. 497-505 spisu).

Svědka [redacted] při výslechu dne 21.12.1999 uvedl, že jako [redacted] realitní kanceláře dostal do nabídky prodej domu [redacted] v [redacted]. Pan [redacted] se rozhodl tuto nemovitost koupit. Prodej se táhl delší dobu, protože asi neměl peníze a zajišťoval si úvěr. Úvěr byl psaný na [redacted], zajišťoval jej však [redacted]. Kupní cena nemovitosti byla 1,3 mil. Kč. Prodávající kupní cenu dostali v bance, a to v České spořitelně, Obvodní pobočka Praha 9. Svědek uvedl, že si nepamatuje, zda byla předávána [redacted] ještě před podpisem této kupní smlouvy. Byl požádán [redacted], aby vykonával generálního dodavatele stavby a smlouva o tom byla podepsána dne 2.5.1993 (č.l. 470-472 spisu), tato smlouva byla pak uzavřena s paní [redacted]. Smlouvu o dodávce stavebních prací pak svědek podepsal s firmou [redacted] (č.l. 473-475 spisu). Pan [redacted] byl najmut [redacted], aby zajišťoval stavební dozor. Finanční prostředky na realizaci přestavby získával od [redacted], svědek pak popisuje, jak převzaté finanční prostředky použil s tím, že celkově vydal částku 9.162.869,50 Kč. Ve spise jsou doloženy kopie písemností vztahujících se k prováděné rekonstrukci objektu a dokladované platby (č.l. 476-496 spisu).

Svědka [redacted] při výslechu dne 7.4.2000 vypověděl, že vykonával funkci [redacted] společnosti [redacted] v roce 1993, kdy společnost prováděla rekonstrukci penzionu v [redacted]. Smlouva byla sepsána s panem [redacted]. S paní [redacted] ani s panem [redacted] nikdy osobně nehovořil.

Svědék [REDACTED] při výslechu dne 1.12.1999 uvedl, že [REDACTED] nabídl, že dohlédne na rekonstrukci objektu v [REDACTED]. V průběhu stavby se stávalo, že byly problémy s financemi. O tom, že byl poskytnut úvěr, se dozvěděl až dodatečně, a to úvěr paní [REDACTED] ve výši 10 mil. Kč. Svědek vysvětlil, co bylo důvodem, že ukončil dozor na stavbě. Zdůvodňoval to tím, že [REDACTED] v té době žili nad poměry a přitom dlužili peníze dodavatelské firmě. Dával si do souvislosti finanční náklady a prostavenost na [REDACTED] a rekonstrukce prováděné u jeho rodičů, že si koupil drahý motocykl a auto. Odhaduje, že na rekonstrukci objektů v [REDACTED] bylo prostavěno do 5 mil. Kč.

Svědék [REDACTED] uvedl, že v roce 1993 byl zaměstnán jako vedoucí střediska společnosti [REDACTED] se sídlem v [REDACTED]. O rekonstrukci nemovitosti v [REDACTED] se dozvěděl od [REDACTED], se kterým spolupracovali. Jednalo se o rekonstrukci staré zemědělské usedlosti na penzion. Jednalo se o totální rekonstrukci, kdy zůstaly pouze nosné, obvodové a středové zdi, část stropů a část štitových zdí. Společnost za provedené práce celkově vyúčtovala 2,5 mil. Kč a za další venkovní úpravy 400.000,- Kč, a vše bylo uhrazeno.

Svědék [REDACTED] při výslechu dne 14.12.1999 uvedl, že [REDACTED] viděl několikrát v souvislosti s prodejem nemovitosti, rodinného domu v obci [REDACTED]. Protože [REDACTED] chtěl koupit dům z úvěru, aby ten úvěr dostal musí být dům převeden na něho s tím, že zaplatí později. Ohledně toho pak sepsali ještě dodatek ke kupní smlouvě. V podstatě shodné skutečnosti jsou uvedeny i ve výpovědi svědkyně [REDACTED] ze dne 14.12.1999. Úvěrová smlouva mezi [REDACTED] a Českou spořitelnou a.s., Obvodní pobočka v Praze 9, č. [REDACTED], byla uzavřena dne 16.10.1992 (č.l. 514-518 spisu). Obžalovanému byl poskytnut úvěr ve výši 5 mil. Kč, který měl splatit do 20.9.1996. Úvěr byl poskytnut na financování oběžných prostředků, byl zajištěn zástavní smlouvou uzavřenou mezi Českou spořitelnou a.s., na jedné straně a [REDACTED] a [REDACTED] na straně druhé (č.l. 524 a 525 spisu).

Na základě provedených důkazů není prokazováno, že by obžalovaný [REDACTED] v době, kdy požádal Českou spořitelnu, a.s. Praha, Obvodní pobočku v Praze 9, o poskytnutí úvěru a v době, kdy s touto uzavřel úvěrovou smlouvu dne 16.10.1992, jednal v úmyslu vypůjčené finanční prostředky nevrátit, a v úmyslu obohatit sebe nebo jiného ke škodě České spořitelny a.s. Praha a způsobit této společnosti škodu. Tento závěr nelze vyvozovat pouze ze zjištění, že obžalovaný [REDACTED] uzavřel úvěrovou smlouvu, kterou později nedodržel a v dohodnutých termínech poskytnutý úvěr nesplácel a z toho, že v pozdějším období se podvodného jednání i vůči bankovním institucím dopustil. Provedenými důkazy není prokazován ze strany obžalovaného podvodný úmysl, ani záměr způsobit České spořitelně a.s. Praha škodu. Nelze přehlédnout, že prvé čtyři splátky ve výši 1.320.000,- Kč uhradil. Způsobená škoda je tedy ve výši 3.680.000,- Kč a nelze vyloučit, že v té době, kdy uzavíral úvěrovou smlouvu, byl motivován získat finanční prostředky, řádně podnikat a poskytnutý úvěr splácet. Významnou skutečností je, že v té době, kdy obžalovaný [REDACTED] začínal podnikat, nebyl zatížen dluhy, ze kterých by bylo možno usuzovat na jeho vědomí a srozumění, že peníze získané z úvěru nebude moci splatit. Obžalovaný byl proto ohledně tohoto skutku zproštěn obžaloby, když tento v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem (§ 226 písm. b) tr.ř.).

Obžalovaný [redacted] byl obžalován z toho, že dne 20.12.1993 se ve Strakonici v pobočce tehdejší Investiční a poštovní banky a.s. Praha, půjčil od [redacted] nar. [redacted] finanční částku 2.100.000,- Kč, která pocházela z finančních prostředků z úvěru poskytnutého téhož dne ve výši 2.500.000,- Kč na základě smlouvy o úvěru č. [redacted] tehdejší Investiční a poštovní bankou a.s. Praha, Oblastní pobočkou České Budějovice, expoziturou Strakonice, [redacted] podnikající pod obchodním jménem „[redacted]“ z finanční částky 2.100.000,- Kč však vrátil pouze 800.000,- Kč, čímž [redacted] způsobil škodu ve výši nejméně 1.300.000,- Kč (ad A/II/1 obžaloby).

Obžalovaný [redacted] byl obžalován také z toho, že dne 21.3.1994 si vypůjčil od firmy [redacted] finanční částku 1 mil. Kč, tato půjčka byla kryta směnkou vystavenou dne 22.4.1994 na částku 1.100.000,- Kč a splatnou dne 22.5.1994 ve prospěch firmy [redacted] dlužnou částku však neuhradil a způsobil tak škodu ve výši nejméně 1 mil. Kč [redacted] nar. [redacted], na něhož byla pohledávka vyplývající z uvedené směnky dne 27.11.1996 postoupena, a to poté, co byla dne 25.11.1994 z iniciativy [redacted] uvedená směnka protestována prostřednictvím JUDr. Hany Randáškové, notářky v Prachaticích (ad A II/2 obžaloby).

Obžalovaný [redacted] se dle obžaloby měl dopustit pomoci k trestnému činu podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) k § 250 odst. 1, 4 tr.zák. také tím, že jako [redacted] bývalé IPB a.s. Praha, pobočky Strakonice, v prosinci roku 1993 osobně dohodl, a tím že jako [redacted] této pobočky doporučil poskytnutí úvěru ve formě podání návrhu na jeho schválení Oblastní pobočce IPB v Českých Budějovicích přispěl k uzavření smlouvy o úvěru č. [redacted] ze dne 20.12.1993, na základě níž byl společností [redacted] poskytnut úvěr ve výši 2.500.000,- Kč, a to i přesto, že [redacted] žádala pouze o úvěr ve výši 500.000,- Kč a to s cílem, aby z částky 2,5 mil. Kč za jeho vědomí musela [redacted] půjčit částku 2.100.000,- Kč obžalovanému [redacted] (viz. bod II/1 obžaloby), z tohoto úvěru byla poté splacena pouze částečně jistina ve výši 183.922,70 Kč, čímž pomohl podvodně vylákat [redacted] výše zmíněnou finanční částku a způsobil tak IPB a.s., Praha škodu ve výši nejméně 2.316.077,30 Kč (ad B obžaloby).

Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20.9.2002, č.j. 17 T 12/2001-4327, byl spoluobžalovaný [redacted] zproštěn z obžaloby z trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, tr.zák., jehož se měl podle obžaloby dopustit jednáním popsaným pod bodem ad B výroku obžaloby.

Popsané skutky navzájem souvisí a rozhodujícími důkazy zde jsou výpovědi svědků [redacted] a [redacted]. V průběhu řízení před soudem se nepodařilo zajistit přítomnost těchto svědků u hlavního líčení, když oba svědci jsou nezvěstní a místo jejich pobytu není známo.

Svědék [redacted] při výslechu dne 23.7.1999 vypověděl, že je bývalým manželem [redacted], která podnikala pod obchodním jménem [redacted]. V polovině roku 1993 v Prachaticích jednal

s [redacted] za přítomnosti [redacted] a [redacted] v zastavárně s názvem [redacted] za účelem půjčky a [redacted] mu postupně půjčil částku kolem 100.000,- Kč. Tuto mu následně vrátil. Na podzim roku 1993 opět jednal s [redacted] o půjčce pro firmu své manželky. [redacted] mu bylo nabídnuto, že přes známého [redacted] Investiční banky ve Strakonicih může obstarat úvěr. V té době potřebovali úvěr ve výši 500.000,- Kč. Následujícího dne jej [redacted] navštívil v místě bydliště, kde hovořili o možnosti zajištění úvěru s 8% úrokem a současně [redacted] nabídl, že následujícího dne s nimi pojedou do IPB ve Strakonicih. V dopoledních hodinách následujícího dne banku ve Strakonicih navštívili, hovořili s úvěrovým pracovníkem panem [redacted], hovořilo se o účelu požadovaného úvěru a o jeho výši 500.000,- Kč. Poté byli vysláni k [redacted] banky [redacted]. U jednání byl přítomen pan [redacted]. Hovořilo se o tom samém jako u pana [redacted]. Bylo jim řečeno, že je nutno si sehnat zástavy. Doma s manželkou pak vyplnili do formulářů základní údaje, manželka určitě vypisovala do žádosti, že požaduje úvěr ve výši 500.000,- Kč. Sám pak obstaral přes svého známého [redacted] zástavu, a to jeho rodinný domek. Vyplněné doklady pak odvezl panu [redacted], který na základě těchto podkladů zpracoval ekonomickou rozvahu. Že [redacted] zpracuje ekonomický záměr jim sdělil [redacted]. V té době se stále jednalo o výši úvěru 500.000,- Kč.

Asi dva dny poté, co doklady předal v bance do místa jeho bydliště přijel [redacted], přijel sám a sdělil, že se s manželkou mají dostavit do IPB ve Strakonicih. Nejdříve byli u pana [redacted], který je pak poslal k [redacted] panu [redacted]. Ten za přítomnosti [redacted] jim sdělil, že částka 500.000,- Kč je malá, že v jeho pravomoci je poskytnout úvěr ve výši 2.500.000,- Kč, což by bylo podstatně rychlejší, a že je nutno sehnat si ještě nějakou zástavu. Na výhradu svědka, že částka je příliš velká, [redacted] sdělil, že s těmito penězi sedá pracovat, aby se zhodnotily. Nedávala se nová žádost, jenom se do původní žádosti něco dopisovalo. Sehnal pak další zástavu od pana [redacted] a [redacted] sehnal zástavu od [redacted]. [redacted] i [redacted] před podpisem zástavní smlouvy od něho dostali každý 100.000,- Kč, které obdržel od [redacted].

Ještě před vyplacením úvěru jej navštívil [redacted] a mezi čtyřma očima mu sdělil, že [redacted] banky [redacted] požaduje provizi ve výši 20% z poskytnutého úvěru, tedy částku 500.000,- Kč. Někdy poté, co předali žádost o úvěr do IPB ve Strakonicih jej navštívil v místě bydliště [redacted] společně s panem [redacted] a ještě jedním mužem, o kterém ví, že se jmenoval [redacted] a tehdy jim [redacted] sdělil, že úvěr vidí na dobré cestě a chtěl vidět nemovitosti, které budou zastaveny ve prospěch banky. Bylo to v době, kdy bylo jasné, že manželka si bude brát úvěr ve výši 2,5 mil. Kč. Během této návštěvy mu [redacted] naznačil, že panu [redacted] se líbí jejich nové horské kolo a z tohoto důvodu [redacted] řekl, ať si kolo vezme.

Svědka dále vypověděl, že asi den poté, co mu [redacted] sdělil, že pan [redacted] by měl dostat provizi, že společně s panem [redacted] sešel s [redacted] IPB [redacted] v jeho kanceláři, kde sdělil, že si manželka asi úvěr brát nebude, neboť mu bylo přislíbeno, že se peníze zhodnotí a ne, že je bude dávat jako provize. [redacted] mu bylo sděleno, že peníze, které nebude potřebovat zhodnotí makléř pan [redacted] který potřebuje nějaký finanční vklad na koupi nějaké nemovitosti, a že peníze budou vráceny zpět na účet s provizí 20%. Protože jej [redacted] přesvědčil, přemluvil také svou manželku, asi následujícího dne se dostavili k podpisu úvěrové smlouvy. Přítomni byli kromě svědka

jeho manželka, [REDAKCE], jeho spolupracovnice, pan [REDAKCE] a také jim byl ten den představen pan [REDAKCE] a to předtím, než byla úvěrová smlouva podepsána. Říkal, že peníze zhodnotí, že je vrátí do jednoho měsíce s těmi procenty navíc. Tomuto rozhovoru nebyl přítomen pan [REDAKCE], ale byl zde přítomen ještě pan [REDAKCE]. Bylo také domluveno, že pan [REDAKCE] podepíše směnku na částku 2,5 mil. Kč, která bude uložena v trezoru [REDAKCE]. Směnku pan [REDAKCE] avaloval jako ručitel, tato byla splatná do jednoho měsíce od vyplacení úvěru. Úvěr byl poskytnut na vybavení prodejny oděvů a pořízení dvou dodávkových automobilů. Hned po podpisu úvěrové smlouvy byla v pokladně banky vyplacena částka 2.460.000,- Kč. Svědek uvedl, že tomuto byla přítomna jeho manželka, peníze, které převzal dal do svého kufříku, tomuto byli přítomni pan [REDAKCE], pan [REDAKCE], manželka svědka a s panem [REDAKCE] šli do kanceláře, byl tomu přítomen i pan [REDAKCE]. V kanceláři ředitele banky pak byla vystavena směnka, o které již vypovídal a poté panu [REDAKCE] vyplatil v hotovosti 2.100.000,- Kč. Pan [REDAKCE] si peníze převzal a společně s panem [REDAKCE] odjeli s tím, že jedou někam do Prahy zaplatit. Poté pan [REDAKCE] s manželkou svědka odešli za panem [REDAKCE], [REDAKCE] pak vyplatil provizi ve výši 200.000,- Kč a řekl mu, že až [REDAKCE] vrátí peníze, předá mu zbytek do částky 500.000,- Kč. Zbylou částku ve výši 160.000,- Kč manželka svědka použila na nákup zboží do prodejny. Částka zapůjčená [REDAKCE] v dohodnutém termínu nebyla vrácena, po opakovaných pokusech mu pan [REDAKCE] zaplatil částku asi 100.000,- Kč a poté ještě částku asi 90.000,- Kč. Žádné jiné peníze jim nevrátil. Když se situací seznamoval [REDAKCE], ten jej ujišťoval, že nastaly nějaké menší komplikace, v podstatě se vymlouval a poté, co odešel do Karlových Varů, kam svědek uvedl, že za ním několikrát jel, ale nebyl přijat.

Svědek [REDAKCE] byl v přípravném řízení slyšen ještě dvakrát a byla též provedena konfrontace mezi tímto svědkem a obžalovaným [REDAKCE]. Svědek ve svých dalších výpovědích uvedl některá tvrzení, která byla ve značném rozporu s tím, co vypovídal při výslechu dne 23.7.1999 a jeho výpovědi jsou i v rozporu s výpověďmi svědkyně [REDAKCE] a s některými dalšími důkazy tak, jak na to bude postupně poukázáno. Z těchto důvodů jsou výpovědi svědka [REDAKCE] hodnoceny jako nevěrohodné.

Při výslechu dne 14.9.1999 svědek [REDAKCE] oproti předchozí výpovědi uvedl, že druhý den poté, co si vyzvedli v bance ve Strakonici tiskopisy potřebné k žádosti o úvěr je navštívil doma [REDAKCE], který uvedl, že pokud by chtěli úvěr rychleji, bylo by nejlepší, aby požádali o 2,5 mil. Kč. Svědek uvedl, že jeho manželka s tím nesouhlasila, ale nakonec svolila. V předchozí výpovědi svědek tvrdil, že s tímto návrhem přišel [REDAKCE] při jednání v bance až poté, co žádost o úvěr již byla podána a částka v žádosti pak byla upravena. Je nelogické, aby byla podávána žádost o úvěr ve výši 500.000,- Kč v době, kdy by svědek již s manželkou byli dohodnuti, že budou žádat o úvěr ve výši 2,5 mil. Kč.

Další odchýlné tvrzení je v tom, když svědek uvedl, že pan [REDAKCE] svědka a jeho manželku asi dva dny před podepsáním úvěrové smlouvy informoval, že úvěr dostanou, a že finanční obnos ve výši 2,5 mil. Kč by měli půjčit panu [REDAKCE]. Původně svědek uváděl, že o půjčce, která by měla být poskytnuta z úvěru panu [REDAKCE], jednali v kanceláři [REDAKCE] bez přítomnosti manželky svědka.

Při výslechu dne 14.9.1999 uvedl, že těsně před podpisem úvěrové smlouvy byli v kanceláři [REDAKCE] IPB kromě svědka také [REDAKCE], [REDAKCE] domnívá se, že také [REDAKCE] a [REDAKCE]

U tohoto jednání nebyla přítomna manželka svědka. Původně svědek uváděl, že toho dne, kdy došlo k podepsání úvěrové smlouvy a k inkasu podstatné části finančních prostředků z poskytnutého úvěru, byla s ním v bance přítomna i jeho manželka a pan jim byl představen. Současně však i při této výpovědi svědek uvádí, že při podpisu smlouvy úvěrové v kanceláři ředitele smlouvu podepsala za firmu jeho manželka. V tvrzení svědka jsou tedy rozpory nejen mezi jednotlivými jeho výpověďmi navzájem, ale i v této výpovědi samotné. Není zřejmé, kde by se manželka svědka mohla nacházet, když všechny zainteresované osoby měly být v kanceláři

Původně svědek tvrdil, že v kanceláři předal peníze panu a ten i s panem odešel. Z kanceláře odešla i jeho manželka s. Předal pak 200.000,- Kč. Při výslechu dne 14.9.1999 počal svědek tvrdit, že předla 200.000,- Kč na chodbě a za přítomnosti

K účelu úvěru svědek vypověděl, že v žádosti byl uveden nákup dvou dodávkových automobilů, a to z toho důvodu, aby úvěr prošel schvalovacím řízením. z poskytnuté půjčky následně vrátil 100.000,- Kč, pak v drobnějších splátkách asi 100.000,- Kč, nebo 120.000,- Kč. V předchozí výpovědi svědek tvrdil, že došlo k vrácení celkem 190.000,- Kč.

Svědek se vyjádřil také k výpovědi svědka, kdy popřel, že by od firmy měli půjčenou částku ve výši 1 mil. Kč, kterou by nesplatili.

Při výslechu dne 4.9.2000 svědek vypověděl, že poskytl kolem 300.000,- Kč na vyplacení zástavního práva u Agrobanky, aby jeho nemovitost mohla být vzata jako zástava. Tyto peníze dostal od ještě před podpisem úvěrové smlouvy. mu tyto peníze předal z toho důvodu, že mu potom půjčoval peníze, od pana pak kupovali ještě pozemek asi za 150.000,- Kč a probíhaly tam ještě drobnější půjčky, kdy půjčovali peníze. Částka 300.000,- Kč byla pro jako půjčka, z toho asi 100.000,- Kč dostal za poskytnutí zástavy. Zbytek pak měl zaplatit na účet svědka. mu postupně uhradil asi 70.000,- Kč. se celkem půjčovala částka kolem 500.000,- Kč. Svědek uvedl, že se domnívá, že mu dluží kolem 150.000,- Kč až 180.000,- Kč. Z výše uvedených tvrzení svědka je zřejmé, že se musel jednat o půjčce peněz dříve, než při podpisu úvěrové smlouvy, když již v době, kdy mu předával 300.000,- Kč na vyplacení zástavního práva váznoucí na nemovitosti ve vlastnictví, věděl, že bude půjčovat peníze. Je zřejmé, že k vyplacení zástavního práva váznoucí na nemovitosti ve prospěch Agrobanky muselo být provedeno v době předcházející podpisu úvěrové smlouvy a zástavních smluv.

Z výpovědi svědka je zřejmé, že v předchozích výpovědích některé údaje zamlčoval, včetně toho, že od převzal 300.000,- Kč, že od koupil pozemek asi za 150.000,- Kč a půjčoval mu peníze v celkové výši 500.000,- Kč. Ke zdrojům těchto finančních prostředků svědek vypověděl, že peníze, které půjčil byly z jeho soukromých zdrojů, že je vydělal ve Spolkové republice Německo. Ze získaného úvěru jeho manželka měla k dispozici částku ve výši 70.000,- Kč až 100.000,- Kč. Na účtu zůstalo asi 40.000,- Kč, zde svědek uváděl opět odchýlná tvrzení od toho, co vypověděl v průběhu předchozích dvou výslechů.

Dne 2.11.1999 proběhla konfrontace mezi obž. [redacted] a svědkem [redacted]. Oproti údajům, které uvedl svědek při výslechu dne 23.7.1999, měl odchýlná tvrzení v tom, že při podpisu úvěrové smlouvy, kdy mu byl představen pan [redacted] mu [redacted] předával částku na vyplacení zástavy jedné nemovitosti u Agrobanky. Svědek nevysvětlil, proč by [redacted] mu tento den vyplácel nějaké finanční prostředky, když sám po podpisu úvěrové smlouvy v hotovosti u pokladny inkasoval částku 2.460.000,- Kč. Počal uvádět, že směnka, která byla vystavena [redacted] zněla na částku 3 mil. Kč. Původně se mělo jednat o směnku na 3,5 mil. Kč, ale protože se nedomluvili na přesné částce, byla směnka vyhotovena na částku 3 mil. Kč. Je to v rozporu s tvrzením svědka, které učinil při výslechu dne 14.9.1999. Odchylně při této konfrontaci svědek popisoval dobu a místo, kde mělo dojít k předání částky 200.000,- Kč [redacted]. Počal tvrdit, že to bylo buď ten den, kdy se podpisovala úvěrová smlouva kdy přebíral u pokladny v bance peníze, nebo druhý den s tím, že už si to přesně nepamatuje. Tvrdil, že [redacted] stál na schodech v bance, zatímco on sám stál ve vestibulu u pokladny s panem [redacted], který do něho strčil a připomněl mu, že má předat [redacted] peníze. Vrátil se proto k [redacted] a předal mu 200.000,- Kč s tím, že zbytek dostane až [redacted] vrátí finanční hotovost, kterou mu půjčil.

[redacted] uvedl, že jeho manželka [redacted] o všem věděla. Některá tvrzení svědka jsou již sama o sobě nevěrohodná, např. to, že [redacted] přebíral od něho částku 200.000,- Kč v prostoru haly banky, tedy v místě, kde by to mohli vidět i jiní klienti nebo zaměstnanci banky. Obdobného charakteru je tvrzení, že původně chtěli získat úvěr na provoz obchodu ve [redacted] ve výši 500.000,- Kč. Proč by si brali úvěr v té výši, když svědek nejméně takovouto částku měl v té době k dispozici. Zjišťované skutečnosti nevylučují, že [redacted] chtěl získat úvěr a v součinnosti s jinými osobami, zejména zde přichází v úvahu svědek [redacted] jej použít k spekulativním obchodům.

V průběhu konfrontace obžalovaný [redacted] setrval na své obhajobě s tím, že pana [redacted] by již nepoznal, protože za svého působení v bance jednal s velkým množstvím klientů. Podnikatelské záměry zpracovával klient sám, nebo si je klienti nechávali zpracovat externími poradenskými firmami. Neví nic o tom, že by pro pana [redacted] zpracovával podnikatelský záměr někdo z banky. Na konkrétní průběh jednání se nepamatuje, pokud se o čemkoliv jednalo, bylo to pouze o financování firmy paní [redacted] a mělo to všechny náležitosti tak, jak je to v bance obvyklé. Obžalovaný potvrdil, že s panem [redacted] a paní [redacted] jednal, neví však v kolika případech. Je věcí klienta koho si k jednání přivede, je možné, že se tam pohyboval pan [redacted] který pro řadu firem prováděl finanční poradenství. Neví nic o tom, že by se jednalo o vyplacení zástavy u AGB, nebo o půjčení částky 2.100.000,- Kč. Žádnou provizi od pana [redacted] neobdržel a jeví se nepravděpodobné, že pokud by k něčemu takovému došlo, že by přebíral peníze na chodbě. Žádnou hotovost od něho nepřebíral.

Svědce [redacted] při výslechu dne 23.7.1999 vypověděla, že [redacted] z [redacted] jednou půjčil jejímu manželovi finanční hotovost, která pak byla vrácena. Zapůjčené finanční prostředky byly použity na provoz jejího obchodu. Později se [redacted] nabídl, že by jim pomohl zprostředkovat úvěr. Zpočátku si mysleli, že by jim stačil úvěr ve výši 300.000,- Kč. Uváděl, že má možnost úvěr zprostředkovat přes [redacted]

Investiční banky ve Strakoniciích. [redacted] požadoval za zprostředkování úvěru provizi ve výši 20%, ke které uváděl, že něco bude pro něho a něco pro [redacted].

Ještě předtím společně s manželem byli jednat na Investiční bance ve Strakoniciích, navštívil je [redacted] společně s [redacted] a ještě s jedním dalším mužem. [redacted] při této návštěvě říkal, že je schopen úvěr brzy zajistit a také říkal, že nějaké finanční prostředky z toho úvěru mu připadnou. Slyšela něco o 10% nebo 20%. Také říkal, že si mohou vzít vyšší úvěr, že úvěr ve výši 300.000,- Kč jim nemůže poskytnout, ale pouze částku nad 2 mil. Kč. Panu [redacted] se také líbilo horské kolo, o které si sám řekl a manžel svědkyně mu kolo předal. Později pak její manžel jezdil s panem [redacted] do Investiční banky ve Strakoniciích, nikdy však moc nesděloval.

Svědkyně vypověděla, že z dokladů předkládaných s žádostí o úvěr nic sama osobně nevyplňovala, pouze některé doklady o podepisovala. Podnikatelský záměr byl zpracován na nákup zboží a nákup automobilů a na rozvoj firmy. Od svého manžela ví, že ekonomický záměr zpracovávala Investiční banka, neví však kdo konkrétně. Úvěr měl být splácen asi ve čtvrtletních splátkách. S nikým dalším pak již nejednala, až při podpisu úvěrové smlouvy někdy na konci roku 1993. Těsně před podpisem listin [redacted] sdělil u něho v kanceláři, že úvěr poskytne pouze v tom případě, že vypomohou jeho kamarádovi panu [redacted], který potřebuje finanční prostředky na rozjetí leasingové společnosti. Požadoval částku v celkové výši úvěru, s tím nesouhlasili a [redacted] pak sdělil, že jim ponechá z úvěru částku asi 160.000,- Kč, částku 2.100.000,- Kč, že půjčí panu [redacted], nějaké peníze zůstanou na účtu a pro sebe, že si ponechá 10% nebo 20%. Nejspíše ten den, kdy byla podepisována úvěrová smlouva podepsala převod finanční částky na pokladně v bance, a to na 2,5 mil. Kč Po podpisu viděla, že její manžel spolu s [redacted] a panem [redacted] odešli od pokladny pryč. Žádné finanční prostředky v hotovosti neviděla. Finanční prostředky ve výši 160.000,- Kč vybral její manžel. Byly použity na chod firmy, neví však, co se konkrétně platilo. Její manžel měl podpisové právo.

Pana [redacted] viděla poprvé až někdy počátkem roku 1994, když přivezl do místa jejího bydliště částku asi 50.000,- Kč a 100.000,- Kč. Když viděla [redacted] poprvé, ten jí také sdělil, že vystavil směnku, že se nemusí bát o peníze. Směnku však nikdy neviděla. Ví o tom, že její manžel dal [redacted] nějakou půjčku, ale nevzpomíná si kolik. Zda dával nějaké peníze u dalších zástav, neví. Cítí se poškozená v částce ve výši půjčky panu [redacted] 2.300.000,- Kč, resp. 2,5 mil. Kč.

Tvrzení svědkyně je v některých částech v rozporu s tvrzením jejího bývalého manžela [redacted]. Na rozdíl od něho tvrdí, že se hovořilo zpočátku o úvěru ve výši 300.000,- Kč. Dále tvrdí, že o provizi ve výši 20% před ní mluvil [redacted] a uváděl, že část měla být pro něho a část pro [redacted]. Také tvrdila, že [redacted] je doma navštívil ještě předtím, než poprvé byli s manželem jednat v bance ve Strakoniciích. V rozporu s výpovědí [redacted] je i tvrzení svědkyně, že nevyplňovala žádné doklady, které byl předkládány s žádostí o úvěr, pouze tyto podepisovala. Tvrzení, že neviděla žádné finanční prostředky v hotovosti, že peníze byly poukázány převodem. V rozporu je i tvrzení svědkyně, že [redacted] viděla poprvé až počátkem roku 1994, neboť podle výpovědi [redacted] měl být [redacted] přítomen v den podpisu úvěrové smlouvy v bance a také přebírat peníze ve výši 2.100.000,- Kč. Svědkyně také uvedla, že se cítí poškozená minimálně ve výši půjčky panu

██████████ přičemž uvedla částku 2.300.000,- Kč, resp. 2,5 mil. Kč s tím, že tuto částku jim měl vrátit. Částky uvedené svědkyní neodpovídají tvrzení ██████████, co do výše půjčky, ani co do výše částky, která měla být vrácena. Nevěrohodné je i tvrzení svědkyně, že účetní evidence její firmy byla odcizena z osobního automobilu bývalého manžela v roce 1995. Není zřejmé, proč se tyto doklady, i z a předchozí roky, nacházely v automobilu ██████████.

Při výslechu dne 14.9.1999 svědkyně ██████████ mimo jiné uvedla, že k zajištění úvěru poskytnutého bankou podepisovala nějakou směnku v roce 1993 nebo 1994 v době, kdy již byl ██████████ pan ██████████. Na jakou částku byla směnka si nepamatuje. K předloženým dokladům, a to podnikatelskému záměru, žádosti poskytnutí úvěru na podnikání, ekonomickému rozboru uvedla, že pravděpodobně se jedná o její podpisy, na vypracování těchto podkladů se nepodílela. K fakturaci firmy DATEX s.r.o. ve výši 1.944.032,30 Kč vypověděla, že ji to nic neříká a neví, jak se to mohlo dostat mezi materiály banky.

Výpověď svědkyně není věrohodná. Je žadatelkou o úvěr a neví téměř nic o skutečnostech souvisejících s opatřováním potřebných dokladů k žádosti o úvěr. Její tvrzení, že ██████████ opakovaně před ní i jinými osobami hovořil o tom, že jemu bude předána část provize z poskytnutého úvěru, je tvrzení nepřesvědčivé. Nelze předpokládat takové chování, kterým by značně zvyšoval nebezpečí svého odhalení. Také tvrzení, že při prvním setkání se svědkyní a jejím manželem v jejich bytě, je ██████████ požádal o jízdní kolo a toto si odvezl, není přesvědčivé. V této souvislosti je potřebné vzít v úvahu i odlišné tvrzení svědka ██████████. Tvrzení svědkyně, že v bance podepsala doklad o čerpání úvěru u pokladny a přitom neviděla přebírání peněz manželem. Celá řada okolností je těmito svědky popisována odchýlně a nelze vyloučit, že je to v důsledku nepřesné domluvy mezi těmito svědky. Rozpory ve výpovědích svědků ██████████ a ██████████ nebyly v přípravném řízení odstraněny, svědci nebyli vyzváni, aby rozporná tvrzení vysvětlili. V současném stádiu řízení nelze tento nedostatek napravit. Pochybnosti, které tyto rozpory vyvolávají je nutno vykládat ve prospěch obžalovaných.

Z výpovědi ██████████ soud zjistil, že jako úvěrový pracovník IPB a.s., pobočka Strakonice, připravoval podklady, zpracovával úvěrovou dokumentaci a smlouvy v úvěrovém případě ██████████. Úvěrová smlouva byla uzavřena na 2,5 mil. Kč. Poskytnutý úvěr byl schválen ředitelem Oblastní pobočky v Českých Budějovicích na doporučení úvěrového výboru této pobočky. Návrh zpracoval na pobočce Strakonice svědek a za pobočku jej doporučoval ██████████. Svědek uvedl, že si nevzpomíná, že byl přítomen podpisu úvěrové smlouvy dlužníkem. Častěji se stávalo, že úvěrová smlouva byla dlužníkem podepisována v kanceláři u něho jako úvěráře, ale nevylučuje ani možnost, že mohla být podepsána v kanceláři ředitele pobočky.

Při výslechu dne 25.11.1999 svědek vypověděl, že domněnku o tom, že část prostředků z poskytnutého úvěru měl obdržet ██████████, vydedukoval z dožádání Policie ČR. K tvrzení svědkyně ██████████, že podnikatelský záměr a ekonomický rozbor zpracovali pracovníci IPB ve Strakonici, svědek uvedl, že je běžný postup, že pracovník banky s klientem konzultuje obsah podkladů, koriguje předložené podklady, upozorňuje na nesrovnalosti. Faktické údaje však pochází od klienta. Základní a zásadní informace musí být

vždy předloženy klientem, při jím pověřenou osobou a výsledek musí být klientem autorizován. [redacted] v průběhu jednání se vyskytoval v okolí paní [redacted] a jejího manžela, ale nejdůležitější osobou při jednání byl pan [redacted]. Svědek popřel tvrzení svědka [redacted], že od nich převzal náčrt podnikatelského záměru a poté jim předal hotový ekonomický rozbor a tabulky. Svědek popřel tvrzení [redacted], že viděl, jak [redacted] svědkovi předává 280.000,- Kč jako provizi za poskytnutí úvěru [redacted].

Při výslechu u hlavního líčení svědek vypověděl v podstatných okolnostech shodně jako při výslechu v přípravném řízení, že se domnívá, že [redacted] viděl s [redacted] v bance, neví však již, zda byl také přítomen u jednání. Domnívá se, že to byl jeho první kontakt s [redacted], který jej pak později navštěvoval a dá se říci, že byli přátelé. Jaké byly jeho vztahy s [redacted], neví. [redacted] zřejmě zajišťoval nemovitosti, které byly použity jako záruka u poskytovaného úvěru. Není mu nic známo o tom, že by pan [redacted] jehož znal, měl nějaký prospěch z úvěru poskytnutého paní [redacted]. Koncem roku 1993 na pobočce IPB ve Strakonici se úvěrovou problematikou zabývaly dvě osoby. V letech 1992 a 1993 proces schvalování úvěru probíhal zcela jiným způsobem, než v současné době. Poskytování úvěrů a hodnocení poboček v té době bylo podřízeno extenzivním ukazatelům. Svědek uvedl, že i když v té době jim pracovní předpisy neukládaly, aby se jezdilo na dohlídky, požadoval na podřízených pracovnících, aby na dohlídky jezdili a sám také na některé jezdil.

Svědka [redacted] při výslechu dne 15.11.1999 vypověděl, že se spřátelili s [redacted], pan [redacted] začal podnikat a paní [redacted] také, ta v oboru prodeje textilu, měla prodejnu v [redacted] a také ve [redacted]. Svědek uvedl, že byl jako společník ve společnosti svého švagra, který měl obchod v [redacted]. Otevřel také obchod ve [redacted]. Nastal pak problém v tom, že měl domluvený úvěr u Agrobanky v Prachaticích, kde mu pak bylo sděleno, že mu úvěr nedají. Pan [redacted] mu v té době řekl, že by mu mohl úvěr zprostředkovat přes nějakého zprostředkovatele, jehož nazýval [redacted]. Svědek se domnívá, že se jednalo o pana [redacted]. [redacted] mu říkal, že zprostředkování má jeden problém, a že to je 10% z výše úvěru, které se za zprostředkování musí dát. Z těchto důvodů od záměru získat úvěr ustoupil. Získal 250.000,- Kč od pana [redacted], kterému dal k dispozici pozemek. Pan [redacted] mu také nabídl, že by mu půjčil nějaké peníze, když mu bude ručit domem, že potřebuje si půjčit částku kolem 1 mil.Kč. Protože nemovitost byla vázána zástavou, dojel vyplatit zbytek úvěru a dá se říci, že [redacted] mu na to půjčil 300.000,- Kč. Když pak měl podepsat zástavní smlouvu, zjistil, že se jedná o částku 2,5 mil. Kč. [redacted] pak ručil domem, který byl odhadnut na 1,4 mil. Kč, zatímco od [redacted] dostal asi 600.000,- Kč.

Z výpovědi svědka pak bylo zjištěno, že [redacted] se dostali do problémů a utekli z [redacted] do [redacted], předtím se tvářili, že je vše v pořádku, že úvěr splácí, že se úvěr zmenšuje. [redacted] také původně tvrdil, že úvěr má na nákup nějakých aut, žádná auta nekoupil. Později, když za ním jezdil do [redacted], paní [redacted] mu tvrdila, že z poskytnutého úvěru dostali jenom polovinu, druhou půlku úvěru vůbec dostali. Banka na něm poté požadovala jako na zástavním ručiteli plnění. K [redacted] svědek uvedl, že jej nezná. K tvrzení [redacted], že může dosvědčit, že vztah mezi [redacted] a [redacted] byl velmi dobrý a kamarádský, svědek uvedl, že je toho názoru, že pan [redacted] je lhář, neboť mu tvrdil některé věci, které nebyly pravdivé.

Při výslechu dne 8.6.2000 svědek vypovídal, že si není vědom, že by znal [REDAKCE], nebo [REDAKCE]. Nevylučuje, že je mohl někde potkat. Jediná osoba, o které se více mluvilo a o níž se domnívá, že se s ní sešel u [REDAKCE] byl [REDAKCE]. Kontakt ohledně poskytnutí případného úvěru s panem [REDAKCE] se neuskutečnil, neboť mu [REDAKCE] řekl, že zprostředkování úvěru je podmíněno složením některé částky panu [REDAKCE].

V podstatných okolnostech svědek vypovídal shodně i v průběhu hlavního líčení. Svědek upřesnil půjčky od [REDAKCE] tak, že 300.000,- Kč bylo použito na vymazání zástavy u Agrobanky, aby nemovitost mohla být poskytnuta jako zástava na úvěr [REDAKCE], až poté, co byl [REDAKCE] poskytnut úvěr, mu [REDAKCE] půjčil ještě 300.000,- Kč. Svědek uvedl, že se domnívá, že to nebylo z úvěru, protože v té době měl [REDAKCE] dostatek peněz.

Z výpovědi svědka je zjišťováno, že obžalovaný [REDAKCE] měl dostatek finančních prostředků přinejmenším v takové výši, kterou uváděl jako výši úvěru, který zpočátku chtěli získat. [REDAKCE] také před svědkem mluvil o jiné částce úvěru, který chtěl získat, a to kolem 1 mil. Kč, tedy odchylně, než co uváděl při výslechu v přípravném řízení. Pokud by [REDAKCE] neměl v době, kdy jeho manželka žádala o úvěr dostatek finančních prostředků a z poskytnutého úvěru by jim zůstalo pouze 160.000,- Kč, které podle tvrzení použili na nákup zboží vyvstává otázka, odkud by pocházely peníze, které půjčil [REDAKCE]. Také výpověď svědkyně [REDAKCE] z přípravného řízení v té části, kde vypovídá o výši peněžité částky, která jim zůstala z poskytnutého úvěru je odchylná od toho, co uváděla svědkovi [REDAKCE], když tvrdila, že dostali z úvěru jenom polovinu.

Z výpovědi svědka [REDAKCE] ze dne 15.11.1999 bylo zjištěno, že ve věci zastavení nemovitosti s ním jednali [REDAKCE] a [REDAKCE]. Slíbili mu za to odpuštění dluhu ve výši 30.000,- Kč, když mu předtím půjčili nějaké peníze ze své zastavárny v Prachaticích. Vše potřebné ve věci zástavy prováděli pan [REDAKCE] a pan [REDAKCE]. Ke znaleckému posudku, jímž byla stanovena hodnota zástavy uvedl, že jej vidí poprvé a objednavatelem posudku byl [REDAKCE]. Osoby [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] nezná.

Při výslechu dne 18.1.2000 svědek opětovně uvedl, že za poskytnutí zástavy mu bylo přislíbeno odpuštění dluhu, který pak po něm již nikdo nepožadoval uhradit. Při výslechu u hlavního líčení pak svědek upřesnil, že dluh, který mu byl v souvislosti s poskytnutím zátavy prominut byl ve výši 40.000,- Kč, neboť měl od [REDAKCE] půjčeno 90.000,- Kč, 50.000,- Kč mu vrátil a zbytek mu byl odpuštěn.

Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] ze dne 15.11.1999 bylo zjištěno, že za nimi přišel pan [REDAKCE], zda by mu pomohli, že potřebuje peníze do podnikání. Žádal po nich zástavu jejich rodinným domkem ve [REDAKCE] i s pozemky. Pan [REDAKCE] všechno zařizoval, svědkyně pouze s manželem přijeli podepsat zástavní smlouvu. Zpracování znaleckých posudků zařizoval také pan [REDAKCE]. Ze smlouvy vyčetli, že nemovitostí je zajištěn úvěr ve výši 2,5 mil. Kč. Asi tři měsíce po podpisu zástavní smlouvy zjistili, že došlo k padělání podpisu u nějaké zástavní smlouvy, jeli pak do banky ve Strakonici, kde mluvili s úvěrářem, který v současné době dělá ředitele banky, ten jim nechtěl nic sdělit odvolává se na bankovní tajemství a k dotazu, zda mohou odstoupit od zástavní smlouvy uvedl, že to nejde. Pak probíhala jednání s bankou, bylo dojednáno, že se budou snažit dům prodat. S bankou bylo

dohodnuto, že by měli uhradit 1.030.000,- Kč. Svědkyně uvedla, že důvodem poskytnutí domu do zástavy na úvěr pana [REDAKCE] bylo tvrzení pana [REDAKCE], že je mu vyhrožováno fyzickou likvidací i jeho dětem a požadoval, zda by nemohli pomoci zástavou svého rodinného domku. Z jednání pana [REDAKCE] má hrozný pocit, protože jí do očí říkal, že úvěr splácí, až později zjistili, že úvěr splácen není. Náhle se [REDAKCE] odstěhovali.

Při výslechu u hlavního líčení svědkyně vypovídala v podstatných okolnostech jako v řízení přípravném a potvrdila protokolaci výpovědi z přípravného řízení, která ji byla přečtena. Svědkyně vypověděla, že [REDAKCE] neříkal, že chce poskytnutý úvěr nějak rozdělit, jeho tvrzení, že mu někdo vyhrožuje, mohlo být i proto, aby z nich zástavu dostal. Jak zjistili později, [REDAKCE] jim lhal.

Svědka [REDAKCE] při výslechu dne 24.11.1999 vypověděl, že [REDAKCE] je žádali o poskytnutí zástavy na úvěr, který si chtějí vzít na podnikání a navíc mají ještě problémy z předchozí doby, kdy jim někdo vyhrožuje. Za poskytnutí zástavy jim slíbili částku ve výši 10%. Svědek uvedl, že již neví, zda to mělo být z výše poskytnutého úvěru nebo z hodnoty jejich domu, kterýž byl poskytnut jako zástava. Vše vyřizoval pan [REDAKCE]. Později od pana [REDAKCE] se snažil dostat slíbenou provizi, ale [REDAKCE] mu nic nedal. Později se pak ozvala banka, bylo jim sděleno, že paní [REDAKCE] nesplácí a bylo zjištěno, zda jsou schopni splácet oni. Svědek uvedl, že jména [REDAKCE] a [REDAKCE] nikdy neslyšel. Pana [REDAKCE] několikrát viděl u pana [REDAKCE] a také v IPB ve Strakonici, kde byl společně s panem [REDAKCE]. Pana [REDAKCE] znal již z dřívější doby.

Při výslechu u hlavního líčení svědek vypověděl v podstatných okolnostech shodně tak, jak vypovídal v přípravném řízení. Výpověď doplnil tím, že [REDAKCE] zpočátku, kdy žádal o poskytnutí zástavy o výši úvěru nehovořil, nemluvil také o tom, že by si chtěl koupit auto, říkal, že ani neví, kolik dostane. Úvěr chtěl na opravu obchodu, něco tam také dělal, náhle se odstěhovali, niko už je neviděl a mluvilo se o tom, že mají více dluhů.

Z výpovědi [REDAKCE] a [REDAKCE] je zjišťováno, že [REDAKCE] jim uváděl i jiné důvody, proč požaduje, aby mu poskytli zástavu nemovitostí na úvěr, než o jakých se zmiňoval při výslechu v přípravném řízení. Zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že tvrzení, že jemu někým vyhrožováno použil proto, aby na svědky působil a tito mu zástavu nemovitostí poskytli. Stejný důvod zřejmě byl v jeho příslibu o poskytnutí 10% za poskytnutí zástavy.

Z výpovědi svědka [REDAKCE] ze dne 8.2.2000 bylo zjištěno, že za ním přijel [REDAKCE] s panem [REDAKCE] z [REDAKCE] s tím, že by pro něho byla možnost získat nějaké peníze, pokud by zastavil chalupu ve [REDAKCE]. Pokud by úvěr vyšel, měl dostat na ruku částku ve výši odhadní ceny nemovitosti. Svědek uvedl, že chtěl se o tom domluvit s manželkou, ale to již nestačil, během čtrnácti dnů přijel za ním [REDAKCE] do [REDAKCE] a řekl mu, že je všechno domluvené, jeli pak na Obecní úřad do [REDAKCE], kde podepsal zástavní smlouvu. Bylo domluveno, že zástavní smlouvu podepíše ještě jeho manželka [REDAKCE]. Svědek tvrdil, že o tom řekl své manželce a že není pravda, že by to zjistila, až když náhodně bytě našla zástavní smlouvu. Asi týden po podpisu zástavní smlouvy tuto dostal a zjistil, že je na ní podepsaná i manželka a od ní zjistil, že nikde nebyla a nic nepodepisovala. Z tohoto důvodu jel do banky ve Strakonici a jednal přímo s ředitelem banky s tím, že na zástavní

smlouvě je falešný podpis jeho manželky, ředitel pak telefonoval do Českých Budějovic. Následně obdržel doklad, že zástavní smlouva se ruší.

Při výslechu u hlavního líčení svědek výpověď doplnil tím, že jméno [REDAKCE] mu nic neříká. Stejně tak [REDAKCE]. Bylo mu slíbeno, že když dá chalupu do zástavy, dostane na ruku 50.000,- Kč, to mělo být však jako záloha, podle dohody měl dostat 500.000,- Kč. Zpracování znaleckého posudku neobjednával. Ty peníze mu sliboval ten druhý muž, co přišel za ním společně s [REDAKCE].

Svědčyně [REDAKCE] při výslechu dne 6.12.1999 vypověděla, že neví o jaký úvěr se jednalo, který měl být poskytnut pobočkou IPB ve Strakonici [REDAKCE]. Pouze ví, že její bývalý manžel něco o paní [REDAKCE] mluvil, že ona chce podnikat. V té době vlastnil asi třičtvrtě nemovitostí. Při úklidu zjistila, že na nějakém úředním dokladu byl její podpis, který neodpovídal tomu, jak se podepisuje. Pravděpodobně se jednalo o návrh na vklad zástavního práva. Když se na tuto skutečnost dotazovala svého manžela, tak jí odpověděl, aby se nestarala. Nic jiného jí k tomu neřekl. Poté, co jí byla předložena smlouva o zřízení zástavního práva ze dne 20.12.1993, svědkyně uvedla, že se také nejedná o její podpis. S největší pravděpodobností podpisy na obou písemnostech, kde je podepsán její bývalý manžel, jsou skutečně jeho podpisy. Bývalý manžel jí nikdy neřekl, že by tuto nemovitost chtěl zastavit. Paní [REDAKCE] a pan [REDAKCE] pro ni byli zcela cizí lidé.

Svědek [REDAKCE] při výslechu dne 17.4.2000 poté, co byl seznámen s výpovědí svědky [REDAKCE] uvedl, že si již s odstupem času nepamatuje, zda pan [REDAKCE] s panem [REDAKCE] seznámil. Nikdy před ním nemluvili o nějakých penězích, či provizi.

Svědek [REDAKCE] při výslechu dne 22.7.1999 uvedl, že s [REDAKCE] se poprvé setkal v IPB Strakonice, kam jej přivedl [REDAKCE], bylo to v den, kdy manželé [REDAKCE] dostávali úvěr od IPB. [REDAKCE] v té době měli od jeho firmy [REDAKCE] půjčený finanční obnos ve výši 1 mil. Kč a [REDAKCE] mu slíbil, že ten den tuto částku splatí až dostane úvěr. Při tomto jednání dne 22.4.1994 byli dále přítomni [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], kterého také zde viděl poprvé. Svědek uvedl, že se domnívá, že byl přítomen i pan [REDAKCE]. Zde byl přemluven, aby ty peníze si vzal převodem pan [REDAKCE] s tím, že peníze vrátí do měsíce a k nim je ještě částku 100.000,- Kč navíc. Na místě byla sepsána směnka na částku 1.100.000,- Kč splatná dne 22.5.1994. Byla podepsána přímo v kanceláři ředitele. Žádné peníze neobdržel a směnku měl až do listopadu 1997. Když [REDAKCE] mu někdy v roce 1995 nebo 1996 řekl, že částku předal [REDAKCE], [REDAKCE] s [REDAKCE] byli velcí kamarádi. [REDAKCE] o této záležitosti s ním nechtěl hovořit. K potvrzení o vrácení půjčky datované 28.8.1994 podepsané [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] uvedl, že podpis [REDAKCE] je zřejmě pravý, ale ten nebyl oprávněn žádné peníze přebírat. Směnku na částku 1.100.000,- Kč převedl v roce 1997 na [REDAKCE]. Úvěry zprostředkovával [REDAKCE], který zajišťoval ručitele a zajišťoval úvěr přes pana [REDAKCE], který byl ředitelem IPB po [REDAKCE]. Svědek uvedl, že věděl, že za poskytnutí úvěru bere každý, tedy [REDAKCE] a [REDAKCE], 10% z úvěrové částky. V roce 1994 byl svědkem, kdy [REDAKCE] předal [REDAKCE] automobil Mitsubishi Galant vínové barvy za dobrou spolupráci, bylo to předtím, než [REDAKCE] odešel do Karlových Varů. Na jaře roku 1994 byl svědkem toho, že [REDAKCE] ve Strakonici předával [REDAKCE] automobil značky Suzuki Swift bílé barvy. V té době [REDAKCE] pracoval v Karlových Varech.

svědkovi říkal, že to auto vezl za dobré služby. Prostřednictvím tak bylo umožněno získat úvěry panu , panu , panu , panu , panu , paní , panu , panu , paní . Tito pak měli dát z úvěru provizi ve výši 20%. Pan měl od jeho firmy půjčené peníze, které vrátil z úvěru, který mu byl poskytnut a zaplatil i těch 20%.

Tvrzení svědka, že půjčení peněz mělo být realizováno v kanceláři ředitele IPB Strakonice dne 22.4.1994 v souvislosti s tím, že dostávali úvěr, jde nevěrohodné. Vystavení směnky (č.l. 3546 spisu) je datováno shora uvedeným dnem, ale úvěrová smlouva byla uzavřena již v měsíci prosince 1993 (č.l. 867-873 spis) a za Investiční banku a.s., oblastní pobočku České Budějovice ji podepsal dne 17.12.1993 a dne 20.12.1993 ji podepsala . Úvěr ve výši 2,5 mil. Kč byl čerpán dne 22.12.1993 (č.l. 994 spisu). Svědek uzavírá se zástavní smlouvu až 21.3.1994 (č.l. 3540 spisu) a směnka, která dle této smlouvy měla sloužit jako zajištění závazku, je vystavena více jak měsíc po uzavření smlouvy mezi svědkem a . Také není pravdivé tvrzení svědka, že směnku měl až do měsíce listopadu 1997, neboť smlouvou uzavřenou s , uzavřenou dne 27.11.1996, směnečnou pohledávku na něho převedl. Je zde řada skutečností, které odporují tvrzení svědka.

Poté, co mu byla předložena smlouva o půjčce ze dne 14.10.1994 na částku 4.760.000,- Kč uvedl, že jde o falsifikát, smlouvu neuzavíral, razítko je firemní, ale toto měl k dispozici i . Někdy na podzim roku 1994 mu řekl, že na jeho konto v IPB ve Strakonici poslal nějaké peníze. Jeli pak do banky vybrat částku 3 mil. Kč, kterou si převzal a odvezli ji do Písku. Později pak vybrali ještě částku 1.700.000,- Kč. K předloženým kopiím faktur na 3 mil. Kč a na 1.760.000,- Kč svědek uvedl, že jako v předchozím případě je razítko pravé, ale určitě nejde o jeho podpis, tyto faktury nevystavoval.

všem, kteří si brali úvěr řekl, že 10% z úvěrové částky si bere on a 10% je pro ředitele banky. Toto říkal i před svědkem.

Při výslechu dne 15.9.1999 svědek tvrdil, že půjčil 1,3 mil. Kč, že to ví zcela přesně. Toto tvrzení je v rozporu s tím, co uváděl při výslechu dne 22.7.1999, kde mluvil o půjčce ve výši 1 mil. Kč. Při jednání v IPB ve Strakonici kam přišel společně s panem jednali za přítomnosti pana , a , kde byl přemluven, aby peníze, které mu měl vrátit ve výši 1 mil. Kč půjčil . mu vystavil na tuto částku směnku se splatností jednoho měsíce.

Úvěry zajišťoval , který se chlubil, že 10% si nechává pro sebe a 10%, že jde na úvěrové oddělení banky, ve které úvěr vyřizoval. Ke svému tvrzení, které uvedl při výslechu dne 22.7.1999, že věděl, že za poskytnutí úvěru bere a každý 10% z úvěrové částky, svědek počal tvrdit, že uvedl, proto, že zastupoval banku a že svá vyjádření podával v různých podobách. Směnku, kterou mu vystavil v listopadu 1997 převedl na . K předloženému potvrzení o vrácení půjčky, kdy jako zástupce firmy měl převzít částku 1.130.000,- Kč, svědek tvrdil, že pan nebyl oprávněn tuto částku převzít a od žádné peníze nedostal. Ke smlouvě mezi věřitelem a dlužníkem firmou .

██████████ uvedl, že tato smlouva na půjčku 4.760.000,- Kč je padělek, práce pana ██████████. K fakturám na 3 mil. Kč a 1.760.000,- Kč vypověděl, že faktury nevystavil. Razítko na fakturách je razítko z jeho firmy, pravděpodobně je neoprávněně použil ██████████. Peníze, které na základě faktur přišly na jeho účet vedený u IPB ve Strakonici, svědek uvedl, že za ním přišel ██████████, že na jeho účet přišly peníze, které potřebuje ██████████. Společně pak jeli do banky, kde vyzvedl částku 3 mil. Kč, tuto předal ██████████ a poté ještě stejným způsobem v bance vybral a předal ██████████ 1,7 milionů Kč. O těchto penězích ██████████ tvrdil, že ██████████ dostal úvěr z IPB Karlovy Vary.

Svědék také tvrdil, že v létě nebo na podzim 1994 v kanceláři pana ██████████, kdy čekal ve vedlejší kanceláři slyšel, že se tam domlouvají, že potřebují věci na zástavy, aby mohli dostat úvěr, že to musí mít kryté, jinak jim ██████████ nedá úvěr. Někdo tam pak řekl, že mají známého, který dělá falešné podklady pro získání úvěru. Svědek ví, že kvůli tomu jezdili do Berouna.

Při výslechu dne 24.11.1999 svědek ██████████ uvedl, že pan ██████████ mu řekl, že musel dát provizi za to, že mu bude poskytnut úvěr a pravděpodobně řekl, že provizi musel dát řediteli banky. Neuvedl však konkrétní jméno. S největší pravděpodobností ví, že provize bral ██████████ a ██████████, který dělal úvěráře. Může toto doložit tím, že když mu byl poskytnut úvěr od IPB a.s., pobočka Strakonice, ve výši 1,4 mil. Kč pro pana ██████████, když byl v bance pro peníze u přepážky, byl tam s ním i ██████████, který při předávání peněz si oddělil 20%, které dal ██████████. Poté, co pan ██████████ tyto peníze oddělil, běžel s nimi nahoru do kanceláře, svědek uvádí, že za ním šel pomalu po schodech, viděl pootevřenými dveřmi, jak ██████████ pokládá tři balíčky bankovek na stůl, u kterého stál ██████████.

Při výslechu dne 8.2.2000 svědek ██████████ počal tvrdit, že ██████████ mu řekl, že koupil panu ██████████ za úvěry nějaké hodinky v hodnotě kolem 190.000,- Kč. Vzpomněl si také na událost, kdy ██████████ šel do IPB ve Strakonici pro nějaké peníze, po chvíli se před bankou objevili ██████████ a ██████████ a jezdili tam na malém motocyklu. Z banky vyšel také ██████████, který se díval jak jezdí. Z banky po chvíli vyšel také ██████████, vyndal z diplomatky asi tři balíčky, pravděpodobně tisícikorunových bankovek, které byly po sto tisících korunách a tyto balíčky předal ██████████. ██████████ mu pak tvrdil, že to byly peníze pro ██████████ z nějakého úvěru. Před bankou se důvěrně bavili ██████████, ██████████ a ██████████ a byl u toho také přítomen ██████████.

Při výslechu u hlavního líčení svědek ██████████ se opět vrátil k původnímu tvrzení, že ██████████ mu dlužil 1 mil. Kč. Přesvědčivým způsobem nevysvětlil, proč v době, kdy ██████████ mu údajně tuto částku z poskytnutého úvěru vracel, ji opět půjčil ██████████. Poté, co mu byly přečteny protokoly o jeho výslechu v přípravném řízení, uvedl k protokolu ze dne 22.7.1999, že tak vypovídal, změnil však své tvrzení ohledně předání automobilu a počal tvrdit, že v jednom případě ██████████ předal auto ██████████ a v jednom případě to bylo opačně. K protokolu o výslechu ze dne 15.9.1999 uvedl, že vypovídal tak, jak bylo čteno a počal tvrdit, že viděl v ██████████, že ██████████ dával ██████████ nějaké peníze v době, kdy jezdili před bankou na malých motorkách. Předány byly asi dva balíčky bankovek, mohlo to být 100.000,- Kč nebo 200.000,- Kč. Bylo to dopoledne v době, kdy tam bylo více lidí, neví však za co ty dva balíčky bankovek byly. Svědek potvrdil, že říkal při výslechu, že

nebyl nikdy přítomen předání peněz [REDAKCE] v bance, ale v tomto případě šlo o předávání peněz před bankou. Toto vysvětlení rozporů ve výpovědi svědka je nelogické a nevěrohodné. K protokolu o výsledku ze dne 24.11.1999 svědek uvedl, že je to tak pravda a k úvěru, který si bral na sebe pro pana [REDAKCE] uvedl, že [REDAKCE] dával peníze [REDAKCE]. Před tím, když si bral úvěr [REDAKCE], tak [REDAKCE] s částí peněz odešel někam nahoru v bance a vrátil se bez nich. Svědek také nevysvětlil, za jakým účelem byl brán úvěr, který si bral na sebe pro pana [REDAKCE]. K protokolu o výsledku ze dne 8.2.2000 svědek se vyjádřil tak, že vypovídal shodně s protokolem a začal tvrdit, že před bankou byly předávány asi tři balíčky bankovek. O předávání těchto peněz při prvním výsledku nemluvil proto, že se do toho zapletl, měl hodně starostí a při tom výsledku si na to nevzpomněl. Částku 1 milion Kč, které půjčil [REDAKCE] měl částečně z doby, kdy pracoval v Německu a dostal od sestry také 50.000 Kč až 70.000 DEM.

K předávaným bankovkám před IPB svědek ještě vypověděl, že je vyloučeno, že by šlo o stokorunové nebo pětisetkorunové bankovky, odůvodnil to tím, že by se jednalo o velký balíček, přičemž balíčky byly o síle asi 2,5 cm a byly přepáskované. Viděl to z povzdálí, v té době seděl v autě. Toto tvrzení svědka je nelogické, pokud tvrdí, že by to byl velký balíček bankovek, pokud by tyto byly nižší hodnoty, neboť nevěděl, jaká částka se předává. Barvu předávaných bankovek neviděl, usoudil, že se jednalo o tisícikorunové bankovky z toho, že většinou peníze bývaly v těchto bankovkách. Popis okolností, za jakých měly být peníze předány, jev rozporu s tvrzením svědka [REDAKCE].

Svědka se vyjádřil také k peněžním částkám, které přišly na jeho účet pro pana [REDAKCE]. Tyto peníze pak osobně za přítomnosti [REDAKCE] vybral a tomuto je předal. Svědek uvedl, že peníze přišly na jeho soukromý účet, že [REDAKCE] mu říkal, že musí hned jet do banky, protože asi chytili toho kluka z [REDAKCE], dříve než [REDAKCE] účet zablokuje.

Z výše uvedeného vyjádření svědka je zřejmé, že vědělo tom, že peníze pro [REDAKCE], které přišly na jeho účet byly získány podvodným způsobem.

Svědka [REDAKCE] při výsledku dne 8.12.1999 uvedl, že v roce 1993 nebo 1994 požádal o úvěr ve výši 2 mil. Kč u IPB Strakonice. Zprostředkování úvěru obstaral [REDAKCE]. Úvěr čerpal jako fyzická osoba, potřebné doklady byly označeny razítkem firmy [REDAKCE]. Zprostředkovatelská odměna pro [REDAKCE] byla 20%, tedy částka 400.000,- Kč. [REDAKCE] mu tvrdil, že má být část této odměny poskytnuta bankovním úředníkům. Zástavy pro poskytnutí tohoto úvěru také zajišťoval [REDAKCE], který byl také objednavatelem znaleckých posudků.

Při výsledku dne 25.2.2000 svědek uvedl, že [REDAKCE] mu říkal, že zlaté hodinky v hodnotě kolem 180.000,-Kč dal [REDAKCE]. Nemůže však říci, zda se [REDAKCE] pouze nevytáhoval. [REDAKCE] měl koupit také [REDAKCE] automobil značky Suzuki Swift bílé barvy, což měl být dárek pro manželku [REDAKCE].

Při výsledku u hlavního líčení svědek vypověděl k úvěru ve výši 2 mil. Kč, že původně si chtěl půjčit pouze 500.000,- Kč, ostatní peníze získané úvěrem použili pan [REDAKCE] a pan [REDAKCE]. Ohledně nemovitosti, kterou dal do zástavy stále ještě probíhá exekuční řízení. Neví, v jaké to bylo souvislosti, když jeli do Strakonice společně s [REDAKCE] a [REDAKCE], kde

probíhaly před IPB Strakonice jízdy na motocyklu. [redacted] zde předával panu [redacted] peníze, balíček. Byly to bankovky v hodnotě tisíc korun, [redacted] běžně vozil takové peníze v autě. V tomto případě bral bankovky z přihrádky ve dveřích z místa řidiče. V době předávání peněz byl v autě, zatímco [redacted] a [redacted] byli od něho asi pět metrů, domnívá se, že [redacted] stál také u auta. K firmě [redacted] uvedl, že šlo o zastavárnu, která přebírá zboží do zástavy a půjčovala peníze. Od této firmy měl [redacted] půjčené nějaké peníze. V letech 1993 nebo 1994 mezi [redacted] a společností [redacted] probíhaly nějaké transakce. K předání peněz před IPB Strakonice mohlo dojít v polovině roku 1993. Bylo to poté, co on sám získal úvěr. S [redacted] se poprvé setkal až později v kanceláři [redacted]. Předávané bankovky byly bankovky volné, jeden balíček, který nebyl přepáskovaný.

Výpověď svědka ohledně doby, kdy mělo dojít k předání peněz [redacted] před IPB ve Strakonici, způsobu předání, místo odkud [redacted] měl peníze vzít a přinášet je [redacted], množství peněz, počet balíčků a jejich úprava (zda byly páskované), se tvrzení tohoto svědka rozchází s tvrzením svědka [redacted]. Jedná se o takové rozpory, které zpochybňují věrohodnost výpovědí těchto svědků.

Svědka [redacted] při výslechu uvedl, že oba úvěry, které mu byly poskytnuty IPB pobočkou Strakonice mu zařizoval [redacted]. První úvěr byl vyřizován ve výši 1,1 mil.Kč a ohledně tohoto úvěru dvakrát jednal s panem [redacted]. [redacted] viděl, až když přijel pro peníze. Při druhém úvěru to bylo obdobné, byl tam nějaký zádrhel s jednou zástavou, šli proto do kanceláře [redacted], ten řekl, aby mu zavolali na katastrální úřad, zda je to registrováno. Pak mu řekl, že pokud přiveze doklad, že je to vyřízené, tak úvěr uvolní. Tento úvěr byl na 2,4 mil. Kč. Úvěry byly čerpány v hotovosti v celé částce a [redacted] dostal 20% z každého úvěru s tím, že se bude dělit s [redacted]. Neví, zda [redacted] nějaké peníze dal při jednání [redacted] o žádné peníze nežádal. [redacted] také vyřizoval zástavy, byla dohodnuta provize pro ručitele ve výši 10% z odhadu a tyto peníze měl [redacted] předat ručitelům. Při poskytnutí druhého úvěru jej [redacted] odvázel do nemocnice a kufr s penězi dal proto panu [redacted]. Po propuštění z nemocnice mu tento vrátil pouze 280.000,- Kč a říkal, že zbytek má [redacted], ten pak tvrdil opak.

Z výpovědi svědka [redacted], svědek [redacted] uvedl, že [redacted] byl přítomen tomu, když předával asi 600.000,- Kč panu [redacted] a [redacted] s tím šel na úvěrové oddělení, kde tehdy pracoval pan [redacted].

Svědka [redacted] při výslechu u hlavního líčení vypověděl, že [redacted] z obou úvěrů, které mu zajistil, převzal provizi ve výši 20%. Říkal přitom, že nese peníze [redacted]. Jestli mu je předal, svědek neví. V případě poskytnutí druhého úvěru tam s nimi ještě byli [redacted] a [redacted]. Čekali na [redacted] v restauraci naproti bance, v té době [redacted] provozoval společně s [redacted] zastavárnu a [redacted] měl v zástavě barák. Při jednání u [redacted] ze žádného náznaku nebylo zřejmé, že by měl dostat nějaká procenta z úvěru. [redacted] toto tvrdil pouze v nepřítomnosti [redacted]. Z prvního úvěru 20% bylo odečteno na provizi, 10% pro zástavce a z tohoto co zbylo ještě 200.000,- Kč šlo společnosti [redacted], které tuto částku dlužil. Z druhého úvěru mu bylo předáno pouze 280.000,- Kč. V době pobytu v hospodě, kdy čekali na [redacted] se

mu udělalo špatně a byl převezen do nemocnice. Kufřík s penězi převzal [REDAKCE] který mu pak vrátil pouze shora uvedenou část s tvrzením, že zbytek má [REDAKCE].

Svědék [REDAKCE] byl rozhodnutím Okresního soudu v Táboře ze dne 23.2.2000, č.j. [REDAKCE] ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3.5.2000, č.j. [REDAKCE] odsouzen mimo jiné pro trestné činy podvodu podle § 250 odst. 1, 2, § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr.zák., kterých se měl dopustit v období od 3.5.1995 do 20.4.1998. Byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody na dobu čtyř let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem pachatele.

Svědék [REDAKCE] při výslechu uvedl, že na podzim roku 1993 potřeboval finanční prostředky na podnikání a k jeho žádosti o úvěr v Komerční bance, pobočka Prachatice, mu nevyhověli. Šel proto za [REDAKCE] do zastavárny [REDAKCE], kde předpokládal, že by mohl peníze získat. [REDAKCE] mu nabídl, že mu zprostředkuje úvěr u IPB ve Strakonici. Napsal si žádost o 300.000,- Kč. [REDAKCE] mu říkal, že je to málo. Napřed říkal, že by to mělo být alespoň 500.000,- Kč, později pak minimálně 700.000,- Kč. Kdy mu pak oznámil, že druhý den mohou jet pro peníze, řekl mu, že musí dát 20% z půjčované částky jako provizi do banky. Svědek pak uvedl, že původně potřeboval pouze 300.000,- Kč a [REDAKCE] byl donucen tvrzením, že banka požaduje zvýšení na 700.000,- Kč, aby si vzal vyšší úvěr.

Při výslechu u hlavního líčení svědek [REDAKCE] v podstatných okolnostech popsal shodně průběh zajištění úvěru prostřednictvím [REDAKCE]. Výpověď doplnil tvrzením, že v bance jednal také s [REDAKCE] banky, který v té doby byl úvěrářem a jmenoval se [REDAKCE]. Společně s [REDAKCE] byl u něho byt, kdy u získání úvěru byl také [REDAKCE], neví proč tam [REDAKCE] byl, do jednání nijak nezasahoval, ale s [REDAKCE] byli kamarádi. Po čerpání poskytnutého úvěru poté, co předal [REDAKCE] 140.000,- Kč, ten pronesl něco ve smyslu, že zase je 140.000,- Kč doma, tento jeho výrok si vykládal všelijak.

V podstatných okolnostech vypověděla shodně také svědkyně [REDAKCE] a uvedla, že z celkové částky poskytnutého úvěru 700.000,- Kč její manžel předal [REDAKCE] 140.000,- Kč s tvrzením, že banka bere 20% provizi, přičemž o žádné konkrétní osobě nemluvil. Do Strakonice je vzal jejich synovec [REDAKCE] svým autem.

Svědék [REDAKCE] při výslechu dne 8.2.2000 uvedl, že již neví, kdy to bylo, řekl mu pan [REDAKCE] zda by nechtěl jet s ním do Strakonice, že musí něco vyřídit v bance. Čekal pak na něho a jeho manželku, nikoho jiného při příchodu s nimi neviděl hovořit. Pan [REDAKCE] v autě pak říkal něco v tom smyslu, že musel někomu přenechat určitou částku za rychlé vyřízení peněz.

Svědék [REDAKCE] při výslechu dne 18.1.2000 uvedl, že v roce 1994 získal od IPB úvěr přes pana [REDAKCE]. Podnikatelský záměr zpracoval sám, jednalo se o založení velkoobchodu. V souvislosti s tímto úvěrem byla poskytnuta nějaká provize, ale nepamatuje si, v jaké výši a komu. Vedle pana [REDAKCE] mu úvěr pomohl zařídit pan [REDAKCE]. Ti si pak také vzali provizi z úvěru, ta měla být ještě pro někoho dalšího, kterého nespécifikovali. V obecné rovině slyšel, že pokud někdo žádal o poskytnutí úvěru u pobočky IPB ve Strakonici, musel

složit nějakou provizi. Určitě o tom mluvil pan [REDACTED] hovořil také o tom s panem [REDACTED] z [REDACTED], mělo se jednat o pana [REDACTED].

Svědék [REDACTED] při výslechu dne 28.6.2000 vypověděl k tvrzení svědka [REDACTED], že měl být společně s ním a [REDACTED] v IPB v Karlových Varech. Svědek to vyloučil, že by někdy pana [REDACTED] do Karlových Varů doprovázel. Asi ve třech nebo čtyřech případech s panem [REDACTED] byl ve firmě pana [REDACTED] v [REDACTED].

Svědék [REDACTED] dne 8.6.2000 vypověděl, že si nevzpomíná, že by pana [REDACTED] doprovázel do Karlových Varů.

Svědék [REDACTED] dne 31.8.2000 vyloučil, že by s panem [REDACTED] byl v Karlových Varech nebo v Písku, neboť s ním nikdy nikam nejel.

Svědék [REDACTED] při výslechu dne 8.2.2000 vypověděl, že je soudním znalcem v oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí. Pokud jej oslovil nějaký občan, aby mu vyhotovil znalecký posudek, pokud nebyl ve věci podjatý, tak mu vyhověl. Při oceňování nemovitostí tyto zaměřil, prohlédl, poskupoval standardně. Většinou jej kontaktoval pan [REDACTED] s žádostí o ocenění nemovitostí. Šlo o nemovitosti třetích osob, ale vlastníci byli vždy přítomni. [REDACTED] žádal o znalecké posudky, buď jako soukromá osoba, nebo jako zástupce firmy [REDACTED]. Po vyhotovení znaleckého posudku jej předal [REDACTED], který jej také většinou platil. K jeho žádosti mohl vyhotovit v období let 1993 až 1994 patnáct až dvacet znaleckých posudků. Ve firmě [REDACTED] jako společník byl pan [REDACTED] a proto je ve znaleckém posudku č. [REDACTED] uveden jako objednavatel. Ve znaleckém posudku č. [REDACTED] je objednavatelem [REDACTED]. Ve znaleckém posudku č. [REDACTED] je objednavatelem pan [REDACTED]. Ve znaleckém posudku č. [REDACTED] je objednavatelem vlastník nemovitosti pan [REDACTED], stejně tak ve znaleckém posudku č. [REDACTED]. [REDACTED] nezná, nevybavuje se mu ani [REDACTED]. Od pana [REDACTED] nikdy neslyšel o nějakých bankovních úvěrech.

Při výslechu u hlavního líčení svědek v podstatných okolnostech vypovídal shodně, počet znaleckých posudků upřesnil na 20 až 30 případů. Nestalo se, že by mu jiná osoba zadávala takový počet znaleckých posudků jako [REDACTED], přesto neměl podezření, že by z jeho strany šlo o nějakou podvodnou činnost.

Svědce [REDACTED] manželka obžalovaného, při výslechu v přípravném řízení vypověděla, že nic neví o horském kole. Tovární automobil značky Mitsubishi Galant, vínové barvy, měli ve vlastnictví, její manžel toto auto prodal. Jméno [REDACTED] od manžela slyšela, ale neví v jaké souvislosti. Jaké má manžel hodinky neví. Nikdy od manžela nedostala jako dárek osobní automobil, autem nikdy nejezdila, ví o tom, že její manžel pomáhal někomu z Prachatic shánět kupce na osobní automobil značky Suzuki Shift. K horskému kolu uvedla, že toto má 5 až 6 let a kupovali toto kolo společně s manželem ve Strakonicih.

Při výslechu u hlavního líčení svědkyně uvedla, že nezná [REDACTED], nezná [REDACTED], ani [REDACTED]. Nikdy nebyla informována od manžela o žádných skutečnostech týkajících se poskytování úvěru.

Svědék [REDACTED] dne 20.4.2000 uvedl, že [REDACTED] viděl asi dvakrát, vzpomínal si, že mu poradil s ekonomickými tabulkami, mělo se to týkat jeho firmy. K čemu tyto tabulky potřeboval zpracovat neví. Nevzpomíná si, zda se zmiňoval o nějakém úvěru. Vycházel z podkladů, které mu [REDACTED] předal. Jméno [REDACTED] mu nic neříká. Možná, že jej zná podle vidění.

Svědék [REDACTED] dne 24.9.1999 vypověděl, že do IPB nastoupil v roce 1993, do pobočky Strakonice. K úvěru poskytnutého [REDACTED] uvedl, že v období, kdy přešel do funkce úvěrového pracovníka byl již úvěr poskytnut. Podílel se na tomto úvěru následně při hledání řešení splácení tohoto úvěru. Svědek nevyloučil, že v této době byla vystavena nějaká blanco směnka, neboť s [REDACTED] se snažili u těch úvěrů, které začínaly být problémové, tyto dozajistit. S paní [REDACTED] zpočátku byla komunikace, pak se odstěhovala a ztratili s ní kontakt. Popřel tvrzení svědka [REDACTED], že by úvěroví pracovníci IPB Strakonice přebírali od klientů provize.

Při výslechu u hlavního líčení vypověděl v podstatných okolnostech shodně s tím, co uváděl při výslechu v řízení přípravném.

Svědék [REDACTED] při výslechu dne 22.9.1999 vypověděl, že v IPB pracuje od 1.12.1997 na pobočce Strakonice. [REDACTED] osobně nezná, paní [REDACTED] také nikdy neviděl, stejně tak nezná pana [REDACTED]. Co se týká úvěru, jednal pouze se zástavci za úvěr poskytnutý paní [REDACTED], a to s panem [REDACTED] a manželi [REDACTED]. S úvěrem se setkal až v roce 1998.

Svědék [REDACTED] při výslechu dne 24.9.1999 uvedl, že v IPB pobočka Strakonice, pracuje od 2.8.1996. V době, kdy na pobočku IPB nastoupil, byl úvěr poskytnutý paní [REDACTED] v podobě delikventního úvěru.

Svědék [REDACTED] při výslechu dne 23.9.1999 sdělil, že byl ve funkci [REDACTED] oblastní pobočky IPB v Českých Budějovicích. Na úvěrovou smlouvu uzavřenou mezi [REDACTED] si nevzpomíná. Následně se pak vyjadřuje k počátkům zakládání oblastní pobočky IPB v Českých Budějovicích a následně okresních poboček. Obecně k poskytování úvěru uvedl, že každý úvěr měl být přímě účelový a účelovost měl být sledována příslušným úvěřářem.

Svědék [REDACTED] při výslechu dne 23.9.1999 po nahlédnutí do dokumentace potvrdil, že na úvěrové smlouvě uzavřené s paní [REDACTED] na úvěr 2,5 mil. Kč a na dalších dokumentech je jeho podpis. Úvěrový výbor na oblastní pobočce zasedal každý týden a projednávalo se od pěti do dvaceti případů, na konkrétní okolnosti z tohoto úvěrového případu si nevzpomíná. Posupovalo se tak, že podnikatel měl předložit podnikatelský záměr, žádost o úvěr, kde měl být uveden předpoklad splácení úvěru a předložit návrh na zajištění úvěru. Pracovník banky, úvěrám, měl tyto materiály posoudit. V předloženém případě to měli uznat [REDACTED] a [REDACTED]. Když jej uznali za životaschopný, sepsali návrh, který postoupili na oblastní pobočku, kde na úvěrovém výboru se návrh posoudil. Zpravidla se úvěry schvalovaly. [REDACTED] jako [REDACTED] pobočky Strakonice, měl nejvyšší pravomoc k uzavírání úvěrů, neboť se to řídilo podle možného objemu v jednotlivých měsících, které

mohla oblastní pobočka na úvěrové případy rozdělit a podle objemu úvěrových zdrojů měli ředitelé poboček stanovenou svojí pravomoc. [redacted] byl dobře hodnocen a bylo dobře hodnoceno i fungování pobočky. Při výslechu u hlavního líčení svědek svojí výpověď nedoplnil žádnými novými skutečnostmi.

Svědkyň [redacted] při výslechu dne 22.10.1999 uvedla, že v IPB pracuje od jejího založení, od 1.1.1990. V roce 1993 pracovala jako [redacted]. Po nahlédnutí do předložených písemností si na úvěr poskytnutý [redacted] nevzpomíná. V měsíci listopadu 1994 začala působit jako [redacted] odboru bankovních obchodů. Z těchto důvodů je její podpis na návrhu na zařazení klienta do klasifikovaných pohledávek, kdy důvodem bylo porušení úvěrové smlouvy ze strany klienta. Pobočka IPB ve Strakonicih byla hodnocena vždy jako jedna z nejlepších.

Svědek [redacted] při výslechu dne 28.12.1999 vypověděl, že přítel paní [redacted] si od něho půjčil nějaké peníze a jako zástavu mu dával směnky firmy [redacted]. Tato firma patřila panu [redacted], který říkal, že má těchto smenek více a že by potřeboval, aby s ním veškeré dlužníky objížděl. Byl vyzván pan [redacted], aby vyplnil svoji povinnost vyplývající ze směnky, která v té době byla ve vlastnictví pana [redacted]. Poté, co [redacted] s paní [redacted] utekli do zahraničí a pan [redacted] spíše hrál na automatech, domluvili se, že směnku převede na něho. Tato směnka byla na 1,1 mil. Kč a směněčnickem byl pan [redacted] (č.l. 3546 spisu). Dohoda byla taková, že získá svoje peníze zpátky a pokud by získal něco navíc, tak by to předal panu [redacted]. Pan [redacted] si opatřil falešné vyjádření pracovníků, že směnku vyrovnal. Svědek uvedl, že směnky převzal od pana [redacted] v měsíci listopadu v roce 1996. Pokoušel se jednat s panem [redacted], ten se odvolával na to, že směnka byla vyrovnána. Při jednání s panem [redacted], tento napsal prohlášení, že pan [redacted] neměl plnou moc ani pověření, aby vybíral nějaké peníze od pana [redacted]. Pokud by pan [redacted] peníze vrátil, tak by vyžadoval vrácení směnky. Vystavené potvrzení (č.l. 3541 spisu) bylo fingované. Z kopií listin předložených svědkem je zjišťováno, že zástavní smlouva sepsaná mezi firmou [redacted] zastoupenou [redacted] a [redacted] byla sepsána v Prachaticích dne 21.3.1994, přitom jako zástava měla být použita směnka, která byla vystavena až 22.4.1994, tedy v době sepisování zástavní smlouvy ještě neexistovala. Tato směnka byla převedena [redacted] na [redacted] na základě smlouvy o postoupení směněčné pohledávky ze dne 27.11.1996.

Při výslechu u hlavního líčení svědek [redacted] k údajům, které uvedl již při výslechu v přípravném řízení doplnil, že [redacted] půjčil částku asi 800.000,- Kč v roce 1995 a 1996 a peníze získal z toho jak podnikal. nějaké peníze měl také ze své činnosti likvidátora, také část peněz, které zpronevěřil podniku [redacted] poskytl [redacted]. Peníze [redacted] půjčoval, půjčování peněz zprostředkoval [redacted]. Ve smlouvě o postoupení směněčné pohledávky je sice uvedeno, že [redacted] vyplatil 1,1 mil. Kč, ale ve skutečnosti mu předtím postupně poskytl půjčku ve výši 800.000,- Kč.

Svědek [redacted] při výslechu dne 8.9.2000 vypověděl, že pokud si vzpomíná, měl podepsat nějaké potvrzení o vrácení půjčky panem [redacted] panu [redacted], vzpomíná si, že o to byl požádán panem [redacted], že tam byl přítomen [redacted], který v té době byl zaměstnancem pana [redacted] a ještě tam byla nějaká další osoba, kterou neznal. Po

předložení potvrzení o vrácení půjčky (č.l. 3541 spisu) svědek uvedl, že by to skutečně měl být jeho podpis. Při podpisu tohoto potvrzení určitě nebyly předávány žádné peníze. Byl tam přítomen náhodně, neboť chtěl od firmy [REDAKCE] vzít na leasing osobní počítač. O podpis na potvrzení jej požádal pan [REDAKCE], nikomu však peníze před ním nepředával.

Svědek [REDAKCE] k podepsanému potvrzení o vrácení půjčky při výslechu dne 22.7.1999 vypověděl, že to bylo podepsáno ve firmě pana [REDAKCE] v [REDAKCE], kde [REDAKCE] jednal s [REDAKCE] o samotě a poté za ním přišel [REDAKCE], aby podepsal tuto listinu. V té době tam byl jeho kamarád [REDAKCE], jehož pan [REDAKCE] také vyzval, aby to podepsal jako potvrzení o vrácení půjčky. Peníze před ním předávány nebyly.

Svědek při hlavním líčení se vyjádřil také k tvrzení svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] o předávání peněz [REDAKCE]. Vzpomíná si, že seděl v autě před IPB ve Strakonici, v té době měl v kufru auta motorku, tak ji vyndal a jezdilo se tam na ní. [REDAKCE] tam nikde neviděl ani neviděl, že by [REDAKCE] někomu předával peníze. [REDAKCE] tam nebyl přítomen, [REDAKCE] nezná.

Svědek [REDAKCE] při výslechu dne 29.6.2000 odmítl ve věci vypovídat. Při výslechu dne 10.8.2000 jako svědek uvedl, že [REDAKCE] znal prostřednictvím [REDAKCE], seznámil se s ním na jaře v roce 1994 za účelem získání bankovního úvěru pro firmu [REDAKCE]. V době, kdy podával žádost, byl [REDAKCE] pobočky [REDAKCE], který pak odešel z tohoto místa a zbytek tohoto úvěrového případu řešil již s novým [REDAKCE]. Pana [REDAKCE] zná také prostřednictvím [REDAKCE], [REDAKCE] mu půjčil asi 100.000,- Kč. K firmě [REDAKCE] svědek vypověděl, že v této firmě byl společníkem, že řízení společnosti bylo věcí pana [REDAKCE]. Neví nic o o úvěrech, které byly poskytnuty od IPB pobočka Strakonice této společnosti. Osoby, které poskytly nemovitosti k zajištění úvěrů, které získala společnost [REDAKCE], dostali nějakou provizi. Nevzpomíná si však, v jaké výši, bylo to z jiných peněz, než z úvěrových prostředků. [REDAKCE] žádný úvěr nevyřizoval, ani žádnou provizi od něho nedostal. Nevzpomíná si, že by [REDAKCE] z [REDAKCE] navrhl, aby zastavil své pozemky jako ručení pro bankovní úvěr.

Při výslechu u hlavního líčení svědek [REDAKCE] odmítl ve věci vypovídat s odůvodněním, že by mohl sobě ublížit.

Svědek [REDAKCE] při výslechu v přípravném řízení dne 16.9.1999 odmítl vypovídat a výpověď odmítl i dne 6.10.1999 s tím, že by svojí výpověď si mohl způsobit trestní stíhání, odmítl vypovídat i dne 29.6.2000 a poté při výslechu u hlavního líčení.

Jako důkaz byly provedeny také kopie listin vztahující se k uzavřené smlouvě o úvěru č. [REDAKCE], jež byla uzavřena mezi Investiční bankou a.s. oblastní nabočkou České Budějovice jako věřitelem a [REDAKCE] jako dlužníkem. Ke kopii smlouvy o úvěru a dodatku k této smlouvě jsou přiloženy smlouvy o zřízení zástavního práva k nemovitostem svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], návrh na poskytnutí úvěru, ekonomický rozbor a další písemnosti vztahující se k poskytnutí úvěru jeho čerpání a řešení v době, kdy se stal úvěrem kvalifikovaným a nebyl splácen (č.l. 867-1121 spisu).

K posouzení věrohodnosti svědků [redacted] a [redacted] byl proveden důkaz také opisem rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích. Rozsudkem ze dne 4.10.1999, č.j. [redacted] byli [redacted] a [redacted] uznáni vinnými za úvěrové podvody, kterých se dopustili v letech 1993 a 1994 trestnými činy podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr.zák. a [redacted] za jednání, jehož se dopouštěl v letech 1994-1997 byl odsouzen pro trestné činy zpronevěry podle § 248 odst. 1, 3 písm. a), c) tr.zák. a podle § 248 odst. 1, 3 písm. a), odst. 4 tr.zák. a mimo jiné byly jim uloženy nepodmíněné tresty odnětí svobody.

Na základě provedených důkazů nebylo prokázáno, že by obžalovaný [redacted] ke škodě [redacted] se obohatil tím, že by uvedl v omyl, nebo jejího omylu využil a stejně tak to není prokazováno ve vztahu k [redacted], eventuálně k firmám těchto svědků, kteří v průběhu trestního stíhání vystupovali jako poškození. Výpovědi těchto svědků i některých dalších, jak byly vyhodnoceny shora, byly nevěrohodné, nepřesvědčivé. Řada skutečností nasvědčuje tomu, že se aktivně podílel, nejen na zprostředkování úvěru, ale i půjček [redacted], který věděl, že jedná v rozporu s právními i morálními normami. Zjišťované skutečnosti prokazují jeho značnou angažovanost nejen v tomto případě, ale i v jiných úvěrových případech, prováděl zprostředkování úvěru, zajišťování osob, které poskytli svůj majetek do zástavy jako zajištění. Těmto osobám vyplácel i určité odměny, či promíjel jim dluhy. Vzhledem k osobě tohoto svědka, který pro část těchto aktivit byl již pravomocně odsouzen k několikaletému trestu odnětí svobody, nelze vyloučit, že provize v celkové výši převážně 20% z poskytovaných úvěrů si ponechával sám pro sebe a pouze zkresloval údaje v tomto směru při jednání o výši provize se zájemci o úvěr.

Ohledně tohoto skutku popsaného v obžalobě pod bodem II/1,2 výroku obžaloby nebylo prokázáno podvodné jednání ze strany obžalovaného [redacted], tento skutek není trestným činem a obžalovaný [redacted] byl v této části obžaloby zproštěn obžaloby z trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr.zák., podle § 226 písm. b) tr.ř.

Obžalovaný [redacted] byl uznán vinný tím, že v úmyslu získat finanční prostředky, prostřednictvím firmy [redacted] se sídlem v [redacted], [redacted] č. [redacted], zprostředkoval v Karlových Varech dne 5.9.1994 uzavření smlouvy o úvěru č. [redacted], a k zajištění této úvěrové smlouvy předložil i padělané písemnosti, a to směnku na 11 mil. Kč, zřízení zástavního práva na nemovitost čp [redacted] v [redacted], vinkulaci pojistné smlouvy a plnou moc k prodeji této nemovitosti. Poté, co byl Investiční a poštovní bankou a.s. Praha, oblastní pobočkou Karlovy Vary, poskytnut firmě [redacted] střednědobý úvěr ve výši 15 milionů Kč na nákup zásob, za pomoci [redacted] odčerpal tento úvěr v rozporu s úvěrovou smlouvou, na základě účelově vyhotovených faktur, úvěr nebyl splacen, čímž způsobil bývalé Investiční a poštovní bance a.s. Praha škodu ve výši nejméně 15 mil. Kč (ad I/1 výroku rozsudku) a tím, že jako jednatel obchodní společnosti [redacted] č. [redacted], dne 5.12.1995 v Karlových Varech, uzavřel s tehdejší Investiční a poštovní bankou a.s. Praha, oblastní pobočkou

v Karlových Varech smlouvu o revolvingovém úvěru č. [redacted], na základě níž získal na financování provozních potřeb úvěr ve výši 30 mil. Kč s datem splatnosti 5.12.1996, který byl mimo jiné zajištěn smlouvou o postoupení pohledávek, ze dne 18.12.1995, č. [redacted], uzavřenou mezi IPB a.s. Praha, jako postupníkem, a obchodní společností

██████████, v níž působil jako jediný společník a jednatel, jako postupitel, na základě které měla pro případ, že obchodní spol. ██████████ nesplní závazek vůči IPB vyplývající z výše uvedené smlouvy o revolvingovém úvěru, postoupit obchodní společnosti ██████████ Investiční a poštovní bance a.s. Praha, oblastní pobočce Karlovy Vary, své právo na zaplacení pohledávek vyplývajících z celkem 50ti leasingových smluv konkretizovaných ve smlouvě o postoupení pohledávky, v této smlouvě však uvedl nepravdivé údaje, když v ní uvedl leasingové smlouvy, které nikdy neexistovaly, následně zmíněný úvěr nesplácel, a způsobil tak Investiční a poštovní bance a.s. Praha škodu ve výši nejméně 30.000.000,- Kč (ad 3 výroku rozsudku).

Výše uvedené jednání je prokazováno zejména výpověďmi svědků, ale také důkazy listinnými. Svědek ██████████ při výslechu v přípravném řízení dne 22.7.1999 vypověděl, že se ██████████ se zná od roku 1993, kdy jej ██████████ oslovil, zda by pro něho nechtěl pracovat s tím, že časem by založili firmu a mohli být společníky. V té době se dostavoval hotel v ██████████. ██████████ říkal, že připravuje kroky k založení akciové společnosti. V té době byl jeho zaměstnancem jako ██████████. ██████████ mu navrhl, aby si zažádal o vystavení živnostenského listu, což učinil na Městském úřadu v Písku a živnostenský list na nákup a prodej mu byl vystaven. K uzavření úvěrové smlouvy s pobočkou IPB v Karlových Varech na úvěr ve výši 15 mil. Kč, který mu byl poskytnut na firmu ██████████, fyzická osoba. Svědek vypověděl, že v roce 1994 jej požádal ██████████, zda by si nevzal úvěr ve výši 15 mil. Kč od IPB, pobočky v Karlových Varech a vysvětloval mu to tím, že on sám už jeden úvěr má u této pobočky a nemůže čerpat další. Říkal, že ██████████ o tom ví, že v tom není žádné riziko, úvěr bude garantován nemovitostmi ██████████, veškeré písemnosti včetně znaleckého posudku zajišťoval pan ██████████. Podnikatelský záměr byl na nákup a výrobu CD nosičů, z čehož sešlo a pan ██████████ s celou částkou poskytnutého úvěru disponoval podle své úvahy. Úvěr byl vedle nemovitostí v ██████████ Zajišťován také nemovitostí na ██████████. Veškeré písemnosti k této nemovitosti zajistil pan ██████████ přes ██████████. Domníval se, že když úvěr připravuje pan ██████████ a ██████████, že je vše v naprostém pořádku. Do pobočky IPB v Karlových Varech jej doprovázel ██████████ s paní ██████████ a jednali tam s úvěrářkou. Za přítomnosti těchto osob podepsal žádost o úvěr ve výši 15 mil. Kč (č.l. 1193-1199 spisu). Osobně s ██████████ o poskytnutí tohoto úvěru nejednal. Znalecký posudek ani podnikatelský záměr ani další písemnosti předkládané k žádosti o úvěr nečetl, neboť to pro něho nemělo význam, jednalo se o peníze pro pana ██████████. Ten mu také po nějaké době předal faktury č. ██████████ a ██████████ (č.l. 1271-1272 spisu). Tyto faktury pak předložil v IPB, pobočka Karlovy Vary, která převedla peníze z jeho úvěrového účtu na firmu ██████████. Jednalo se o platby ve výši 3 miliony Kč a 1.760.000,- Kč. Svědek tvrdil, že nerozumí označení zboží a že se o to ani nezajímal. Pokud jde o vyčerpání zbývajících částky poskytnutého úvěru ve výši přes 10 mil. Kč, tak pravděpodobně i ohledně této částky dovezl do IPB, pobočka Karlovy Vary, faktury, na základě kterých byly finanční prostředky čerpány. Neměl z toho žádný prospěch. Asi půl roku po vyčerpání poskytnutého úvěru IPB, pobočka v Karlových Varech, zjistila, že nemovitost na ██████████, která byla použita jako zajištění úvěru, neexistuje, a do Písku se dostavili zástupci IPB z Karlových Varů. Jednání v podstatě probíhalo mezi panem ██████████ a zástupci banky.

Při výslechu dne 27.10.1999 se svědek [REDAKCE] vyjádřil také k úvěru pro společnost [REDAKCE] ve výši 30.000.000,- Kč tak, že pouze věděl, že se o tom mluví, ale nebyl u jednání nikdy přítomen. Pan [REDAKCE] pak na sebe převzal jeho závazek v bance.

Při výslechu u hlavního líčení svědek [REDAKCE] k výše uvedenému úvěru uvedl, že vyřízení úvěru bylo pouze „jen jako“, protože u pana [REDAKCE] dělal [REDAKCE] S [REDAKCE] se setkal poprvé v bance na chodbě v Karlových Varech, kde jej tento ujišťoval, že je to normální, že si někdo bere úvěr na někoho jiného, že mu nic nehrozí, že je to zajištěno jinými nemovitostmi. První část úvěru byla zajištěna nemovitostmi pana [REDAKCE], druhá část byla zajištěna doklady, které opatřil [REDAKCE], který pak přijel za panem [REDAKCE] a říkal, že už to má. Později se ukázalo, že nemovitosti neexistují. Úvěr byl čerpán tak, že pan [REDAKCE] přivezl faktury od firem, kterým mělo být proplaceno zboží a tyto doklady on podepsal. Členem představenstva [REDAKCE] se stal proto, že mu to pan [REDAKCE] nabídl, nikdy se však nesešli.

Poté, co svědkovi byla předložena smlouva o půjčce mezi ním a firmou [REDAKCE], na zapůjčení částky 4.760.000,- Kč a smlouva mezi svědkem a spol. [REDAKCE] (č.l. 1321-1322 spisu), na částku 6 mil. Kč, svědek uvedl, že tyto listiny podepsal, aniž by je hlouběji prostudoval. Panu [REDAKCE] důvěřoval. Svědek se vyjádřil také ke směnce vystavené v Karlových Varech dne 6.9.1994 na 11 mil. Kč, avalovanou osobou [REDAKCE] (č.l. 1260 spisu). K této směnce uvedl, že ji podepsal v pobočce IPB v Karlových Varech v úvěrovém oddělení. Tuto směnku mu přinesl k podpisu pan [REDAKCE].

Členem představenstva [REDAKCE] se stal k žádosti pana [REDAKCE], všechny potřebné materiály již byly připraveny a viděl, že v dozorčí radě má být [REDAKCE] a [REDAKCE] usoudil, že když jsou v dozorčí radě takové osoby, tak že je vše v pořádku. Nikdy se žádná valná hromada ani jednání představenstva společnosti nekonalo. Po předložení záznamu [REDAKCE] o jeho návštěvě [REDAKCE] uvedl, že zápis zřejmě podepsal, ale k této návštěvě nikdy nedošlo, protože jeho firma žádné sídlo neměla. Adresa, která byla uvedena jako sídlo firmy, byla sídlem společnosti pana [REDAKCE]. Po předložení 6 ks smének (č.l. 1285-1290 spisu) svědek uvedl, že tyto směnky mu předložil pan [REDAKCE], byly již vypsány, pouze je podepsal, jednalo se za poskytnutí úvěru u IPB Karlovy Vary.

Při výslechu dne 27.10.1999 [REDAKCE] svoji předchozí výpověď doplnil tím, že byl informován o tom, že úvěrový výbor banky úvěr neposkytne. Když se pan [REDAKCE] vrátil z dovolené, bylo jim řečeno, že úvěr je připraven. [REDAKCE] volal panu [REDAKCE], od tohoto dostával faktury, na které byly peníze převedeny. Poté, co bylo zjištěno, že nemovitost, na kterou bylo zřízeno zástavní právo, neexistuje, přijeli z IPB do firmy [REDAKCE] na nemovitost pana [REDAKCE]. Mezi pracovníky banky [REDAKCE] nebyl. Pan [REDAKCE] jim sdělil, že peníze použil pro [REDAKCE]. Později všechna jednání s IPB zařizoval [REDAKCE] sám, neboť převzal závazek na sebe. Faktury vystavené na firmu [REDAKCE], k těmto uvedl, že si to dělali pan [REDAKCE] s panem [REDAKCE]. Pokud jde o směnku na 11 milionů Kč, zjistil, že osoba podepsaná jako směnečník, vůbec neexistuje. Při podpisu úvěrové smlouvy vycházel z toho, že [REDAKCE]

██████████ o celé této transakci ví, že úvěr je pro pana ██████████, bral to tak, že úvěr bude splácet pan ██████████.

Tvrzení svědka ██████████, že veškeré písemnosti pouze podepisoval, aniž by se zabýval tím, co obsahují a důvěřoval ██████████, je tvrzení nevěrohodné. Jedná se o písemnosti, zejména pokud jde o předložené faktury a smlouvy, z nichž musel svědek na první pohled zjistit, že k žádným takovým dohodám ani obchodům nedošlo, že jde o písemnosti fingované, jejichž účelem je odčerpat získaný úvěr k volnému použití v rozporu s úvěrovou smlouvou.

Úvěrová smlouva č. ██████████ (č.l. 1218-1223, č.l. 1224-1230 spisu), byla podepsána mezi IPB a.s. Praha 1, jako věřitelem na straně jedné, a ██████████, jako dlužníkem, na straně druhé. Za IPB ji podepsal ██████████, ██████████ v Karlových Varech a ██████████, ██████████ dne 2.9.1994. ██████████ úvěrovou smlouvu podepsal dne 5.9.1994. Dodatek č. 1 k úvěrové smlouvě byl podepsán dne 10.10.1994, kdy bylo provedeno dozajištění, jednak směnkou avalovanou ██████████ a zřízením zástavního práva k nemovitosti domu č.p. ██████████ v ██████████, vinkulací pojistky objektu a plnou mocí k prodeji nemovitosti tohoto objektu. V podnikatelském záměru ze dne 27.6.1994 (č.l. 1200 – 1205 spisu), svědek ██████████ mimo jiné uvádí, že požadovaný úvěr použije na nákup komplexních komponentů pro výrobu zvukových nosičů, tento záměr pak dále rozvádí. Svědek již v té době, kdy podepisoval tento podnikatelský záměr, věděl, že nepodniká v tomto oboru, ani neměl v úmyslu se takovouto činností zabývat a věděl, že peníze z úvěru mají být určeny pro ██████████. Z návrhu na poskytnutí úvěru podnikateli a z rozhodnutí ředitele oblastní pobočky (č.l. 1207-1217 spisu) je zjišťováno, že úvěrovým depozitním výborem IPB, oblastní pobočka Karlovy Vary, nebylo doporučeno poskytnutí úvěru. Ředitelem pobočky bylo schváleno poskytnutí úvěru za podmínek dozajištění části poskytovaného úvěru ve výši 9 milionů Kč. K zajištění poskytnutí úvěru byly sjednány smlouvy o zřízení zástavního práva k nemovitostem ve vlastnictví ██████████ a ██████████ (č.l. 1231-1236 spisu). Dozajištění bylo provedeno fingovanými doklady na neexistující nemovitost, obytný dům č.p. ██████████, jež měla být ve vlastnictví ██████████ (č.l. 1245-1259 spisu).

Svědka ██████████ se vyjadřoval ve svých výpovědích také ke skutečnostem vztahujícím se k úvěrovým smlouvám o poskytnutí úvěru IPB a.s., pobočka Karlovy Vary, na firmu ██████████ a na společnost ██████████. Výpověď svědka byla hodnocena již výše, je vhodné připomenout pouze některá z uvedených tvrzení svědka. K předložené smlouvě o půjčce ve výši 4.760.000,- Kč mezi věřitelem ██████████ a dlužníkem, firmou ██████████, uvedl, že jde o padělek, že jde o práci pana ██████████. Šlo o účelovou smlouvu. Také se vyjádřil ke dvěma fakturám na částky 3 miliony Kč a 1.760.000,- Kč, že tyto nevystavil, s kazetami ani s CD neobchodoval. Razítko firmy mu pravděpodobně sebral pan ██████████ a tyto faktury tímto razítkem opatřil. Potvrdil, že na žádost ██████████, když přišly peníze na účet do banky IPB ve Strakonici, tam společně jeli, vyzvedl částku 3.000.000,- Kč, tuto předal ██████████ a ještě jednou to bylo takto s částkou 1.700.000,- Kč. Když se ptal na původ těchto peněz, bylo mu panem ██████████ sděleno, že ██████████ dostal úvěr a že jsou to peníze z tohoto úvěru od IPB Karlovy Vary. Svědek také popisoval, že ██████████ s jinými osobami jednal o zajištění falešných podkladů pro získání úvěru. Tyto falešné podklady mu pak měl přivést ██████████.

Svědék [redacted] vypověděl, že v r. 1994 byl na pozici [redacted] Investiční a poštovní banky, oblastní pobočka Karlovy Vary, a v roce 1995 [redacted]. Úvěr, který byl poskytnut panu [redacted] mu nic neříká, na tomto úvěru nic nedělal. Pokud jde o úvěr poskytnutý společnosti [redacted], ten se zpracovával narychlo. Poskytnutí tohoto úvěru tehdy nedoporučoval. Poté, co nahlédl do úvěrového spisu, vypověděl, že zjistil, že ani úvěrový výbor poskytnutí úvěru nedoporučoval. Úvěrový výbor je doporučující orgán ředitele a ředitel mohl rozhodnout o půjčce. Jednalo se o revolvingový úvěr na částku 30 milionů Kč. K předložené dohodě o přistoupení k závazku svědek uvedl, že tato dohoda byla sepsána na základě podmínek ředitele, že spol. [redacted] přistoupí k závazku pana [redacted]. Při výsledku u hlavního líčení svědek doplnil svoji výpověď, že není schopen vyjádřit, v kolika případech ředitel rozhodl rozdílně od názoru úvěrového výboru. V případě úvěru poskytnutého spol. [redacted] nebyla prováděna prověrka zástavy, neboť na to nebyl časový prostor.

Svědék [redacted] při výsledku 3.7.2000 uvedl, že v době poskytnutí úvěru panu [redacted] a spol. [redacted] zastával funkci [redacted] IPB, oblastní pobočky v Karlových Varech. Úvěrový depozitní výbor ve věci návrhu úvěru pro pana [redacted] dal dne 15.8.1994 záporné stanovisko. Poté, co úvěr byl poskytnut, bylo zjištěno, že je problém s nemovitostí v [redacted] a bylo rozhodnuto odstoupit od úvěrové smlouvy dne 13.12.1994.

Svědék dále uvedl, že k návrhu na poskytnutí úvěru spol. [redacted] ve výši 30 mil. Kč bylo stanovisko úvěrového depozitního výboru také negativní. Schválení úvěru bylo provedeno stanoviskem ředitele, který schvaluje poskytnutí úvěru za určitých, tam uvedených podmínek. Při výsledku u hlavního líčení svědek nedoplnil svoji výpověď novými významnými skutečnostmi.

Svědčyně [redacted] při výsledku 3.10.2000 vypověděla, že asi od r. 1992 pracovala v IPB, oblastní pobočka Karlovy Vary, až do r. 1994, kdy odešla na mateřskou dovolenou. Pracovala jako [redacted], jejím vedoucím byl [redacted]. K úvěru poskytnutému [redacted] uvedla, že vypracovala návrh na poskytnutí úvěru, který se jevil jako rizikový. Své záporné stanovisko postoupila [redacted] nebo jeho zástupci. Stanovisko úvěrového depozitního úvěru bylo také negativní. Rozhodnutí ředitele bylo vrátit materiály, aby klient dodal veškeré doklady a úvěr znova posoudit. Klient [redacted] osobně se dostavil a přinesl část požadovaných dokladů. Opět vypracovala návrh s negativním stanoviskem a následně ředitel úvěr schválil při stanovení dalších podmínek. Dne 8.12.1994 společně s [redacted] navštívili v Písku pana [redacted] (č.l. 1317 spisu).. Když se jej dotazovali, kam přišly peníze, tak jim pravděpodobně řekl, že byly použity v rozporu s úvěrovou smlouvou jako půjčka. Pan [redacted] se účastnil jednání. Výsledkem dohlídky byl návrh na odstoupení od úvěrové smlouvy. Bylo zjištěno, že klient nepodniká, zastavená nemovitost v [redacted] nedosahovala výše znaleckého ohodnocení a nemovitost v [redacted] vůbec neexistovala, což zjistila dotazem na Katastrální úřad v [redacted]. Při výsledku u hlavního líčení svědkyně vypověděla v ostatních okolnostech shodně s tím, co vypověděla v řízení přípravném a doplnila, že ve více případech se stávalo, že úvěr byl poskytnut přesto, že zaujala negativní stanovisko.

Svědék [redacted] při výslechu dne 3.7.2000 vypověděl, že do IPB, oblastní pobočky Karlovy Vary, nastoupil v době, kdy úvěry poskytnuté panu [redacted] ve výši 15 milionů Kč a spol. [redacted] ve výši 30 milionů Kč, nebyly spláceny. Jeho úkolem bylo zajistit vymáhání těchto úvěrů. Nepodařilo se dosáhnout úhrady, následoval pak prodej ve výši 45 milionů Kč s přísl. společností [redacted].

Svědčyně [redacted] vypověděla, že od léta roku 1994 pracovala jako [redacted], kam spadala i úvěrová problematika. Svědkyně opět zopakovala, že úvěrový depozitní výbor poskytnutí úvěrů neschválil, [redacted] [redacted] vrátil žádost o úvěr k projednání s klientem, ani poté úvěrovými pracovníky nebyl návrh doporučen. Konečné stanovisko ředitele bylo schválení úvěru za podmínek, které byly uvedeny ve sdělení.

K úvěru poskytnutému spol. [redacted] ve výši 30 milionů Kč svědkyně vypověděla, že úvěrový depozitní výbor jej nedoporučil ke schválení pro nedostatečné zajištění. Ředitel poskytnutí úvěru schválil za dalších dozajistiujících podmínek. Svědkyně si vzpomíná na směnku ve výši 45 milionů Kč, tuto měli v držení, nevzpomíná si, že by ověřovali bonitu [redacted], který směnku avaloval. Při hlavním líčení svědkyně potvrdila výpověď z přípravného řízení a neuvedla žádné nové významné skutečnosti.

Svědék [redacted] při výslechu dne 3.10.2000 vypověděl, že v IPB působil od roku 1990 ve funkci [redacted], až do svého odchodu v květnu 1995 byl členem úvěrové komise. K úvěru, který byl poskytnut [redacted] vypověděl, že si vzpomíná, že se mělo jednat o nějaké krabičky na CD nebo kazety. Tento záměr mu přišel, že to není to, co to má být, a proto zaujali jako úvěrový odbor negativní stanovisko k žádosti o poskytnutí úvěru. Osobně s panem [redacted] jednal, určitě to muselo být v době, kdy se podepisovaly veškeré dokumenty. Byli také za ním v nějaké kanceláři v centru Písku, v době, kdy úvěr nesplácel. Tehdy jim ukázal nějaké písemnosti, že peníze, které získal úvěrem, půjčil někam dále. Vzpomíná si, že na dohlídku dlouho jet nesměli, pokyn dostali od [redacted]. Svědek nahlédl do písemných dokladů, vztahujících se k poskytnutému úvěru. Vyjádřil se k tomu tak, že negativní stanovisko bylo dáno proto, že neznali podnikatele, podnikatelský záměr a zajištění. Někdy koncem roku 1994 se na pobočku IPB v Karlových Varech dostavil pracovník Policie ČR a od něho byli informováni, že veškeré materiály k nemovitosti u [redacted] byly padělané. Při hlavním líčení svědek stvrdil výpověď, kterou učinil již v řízení přípravném.

Svědék [redacted] při výslechu dne 22.3.2000 popřel, že by někdy vlastnil obytný dům čp. [redacted] v k.ú. [redacted]. Poté, co mu byl předložen znalecký posudek (č.l. 1245-1254 spisu), výpis katastru nemovitostí (č.l. 1255 spisu), plná moc (č.l. 1258-1259 spisu) a směnka (č.l. 1260 spisu), k tomu uvedl, že znalecký posudek nikdy nevyžádal, na výpisu z listu vlastnictví souhlasí rodné číslo, jméno, ale adresa je uvedena chybně, na uvedené adrese nikdy nebydlel. Na plné moci je opět rovné číslo v pořádku, ale adresa je chybná. Podpis na plné moci není jeho podpisem. Jméno notářky, která je uvedena na plné moci, nikdy neslyšel. Nevzpomíná si, že by někdy v průběhu roku 1994 si nechával ověřovat podpis u notáře. Také podpis na směnce není jeho. Svůj občanský průkaz ztratil někdy v roce 1993.

Svědék [redacted] při výslechu dne 16.2.2000 vypověděl, že nemovitost č.p. [redacted] v [redacted] vlastní od roku 1991. Po nahlédnutí do výpisu z listu vlastnictví č. [redacted] uvedl, že nesouhlasí čísla parcel, ani výměry. Tento výpis je zcela jiný než výpis správný. Ke znaleckému posudku, v němž obytný dům č.p. [redacted] v [redacted] byl odhadnut na 19.000.000,- Kč uvedl, že se jedná o naprostý nesmysl, popis domu také neodpovídá skutečnosti. Znalecký posudek na dům zpracovávat nedával, neměl k tomu žádný důvod.

Svědék [redacted] po nahlédnutí do znaleckého posudku uvedl, že znalecký posudek nezpracoval, nemovitost v [redacted] nikdy neoceňoval, také forma zpracování znaleckého posudku neodpovídá. Podpisy jsou zfalšovány, razítko vypadá jako originální razítko, které používá, toto mu však nikdy odcizeno nebylo. Osoby jménem [redacted], [redacted], [redacted] mu nic neříkají. Svědek předložil také znalecký deník s přehledem o provedení znaleckých posudků v období od měsíce ledna do měsíce října 1994 (č.l. 1170-1171 spisu). Při výslechu u hlavního líčení na údajích uvedených v přípravném řízení setrval.

Svědék [redacted] při výslechu dne 11.8.2000 se vyjádřil ke společnosti [redacted] tak, že tato byla založena někdy v r. 1994, společníkem byl [redacted]. Společně ji založili proto, že [redacted] mu nabídl možnost společného podnikání v obchodní činnosti, společnost však nevyvíjela žádnou činnost. [redacted] vlastně dělal [redacted] v jeho obchodních aktivitách. K předložené smlouvě o půjčce 6 milionů Kč mezi věřitelem [redacted] a dlužníkem [redacted] ze dne 27.10.1994 uvedl, že tuto smlouvu vidí poprvé. Podpis na smlouvě není jeho podpisem. Usuzuje, že na vyhotovení se podílel [redacted], který jediný měl přístup k razítkům a dokladům, jež s touto společností souvisely. K předloženým fakturám (č.l.1281-1282 spisu) svědek uvedl, že stejně jako smlouvu, i tyto faktury vidí poprvé a naprosto nic mu neříkají. K předloženým bankovním výpisům (č.l. 1283-1285 spisu) uvedl, že pokud jde o výpisy, v obou případech na 3 milionů Kč, přišel za ním [redacted] s tím, že jeho kamarád, [redacted], má obdržet peníze, ale že má asi zablokované konto nebo něco v tom smyslu, a že se to udělá přes jeho konto, tedy přes účet spol. [redacted]. Jeli poté do Strakonice společně s [redacted], tam už čekal [redacted], u přepážky vše vyřizoval [redacted] a [redacted]. Z banky si peníze přímo [redacted] odnášel. Při výběru peněz bankovní úřednice říkala, že nemusí mít z této transakce strach, že jde o normální převod financí přes účet společnosti [redacted]. Neví, ve kterém roce to bylo, ale písemnosti od této společnosti se ztratily. Nechal si proto vystavit nový živnostenský list a výpis obchodního rejstříku. Úplný výpis, společenská smlouva a dodatky, vztahující se ke společnosti [redacted], jsou založeny ve spise (č.l. 1183-1185 spisu).

Svědék [redacted] dne 12.11.2000 vypověděl po předložení obchodní smlouvy (č.l. 1187 spisu), že na jméno [redacted] si nevzpomíná, že by s někým takovým obchodoval. Název jeho společnosti na smlouvě je neúplný. Také nikdy neobchodoval se zbožím Audio Cassete C-O s boxem. Množství 8 milionů Kč, což představuje 2,8 milionů kazet, neodpovídá jeho činnosti, neboť jeho roční produkce je desetkrát menší a nelze ji navýšit. Jméno [redacted] existuje, ale toto by pravděpodobně nepodepsala bez jeho vědomí, její jméno se dalo zjistit z mnoha dodacích listů. S panem [redacted] nikdy neobchodoval. Při výslechu u hlavního líčení svědek neuvedl žádné nové skutečnosti.

Svědkyňě [redacted] dne 7.1.2001 při výslechu potvrdila, že ve firmě [redacted] pracovala od léta 1993 jako [redacted]. K předložené smlouvě se vyjádřila tak, že [redacted] nezná, nic jí toto jméno neříká. Vyloučila, že by takovouto smlouvu podepsala.

Svědék [redacted] dne 4.5.2000 k firmě [redacted] uvedl, že byl společníkem, ale nikdy nebyl jednatelem této společnosti. Zná [redacted] viděl jej asi tak třikrát nebo čtyřikrát, stejně jako pana [redacted]. K předloženým fakturám (č.l.1268-1269 spisu) uvedl, že tento obchod se nerealizoval a dohodnutí částka byla vrácena panu [redacted] v hotovosti přímo v kanceláři firmy a byl na to vystaven výdajový pokladní doklad (č.l. 1270 spisu). K obchodu nedošlo proto, že asi pan [redacted] objednávku zrušil.

Svědék [redacted] při výslechu dne 19.1.2000 ke společnosti [redacted] uvedl, že o této ví pouze z doslechu. Bližší údaje k této společnosti neuvedl ani při výslechu u hlavního líčení.

Svědkyňě [redacted] dne 19.1.2000 vypověděla, že v roce 1996, asi v září nebo říjnu, nastoupila do [redacted], kde měla na starosti účetnictví, také dělala účetnictví firmy [redacted], i když to neměla ve smlouvě, dělala to navíc. Účetnictví převzala po panu [redacted] a byl v něm dost nepořádek. Nebyla oprávněna disponovat s účty, toto právo měl snad [redacted] určitě pan [redacted]. Pokud jde o bankovní úvěry, tyto záležitosti neřešila. Společnost [redacted] měla nějaký úvěr, ale není schopna uvést jeho výši. V této společnosti byl pan [redacted], pan [redacted], pan [redacted], neví, co v ní dělali, ale o všem rozhodoval pan [redacted]. Neví nic o tom, že by byly svolávány valné hromady. Obě společnosti byly ve ztrátě. Úvěr poskytnutý firmě [redacted] ve výši 15 milionů Kč jí neříká nic. Při výslechu u hlavního líčení svědkyně uvedla, že v době, kdy nastoupila do společnosti, tak mnoho leasingových smluv uzavíráno nebylo. Při uzavírání leasingové smlouvy to probíhalo tak, že zájemce, který projevil zájem o leasing strojního zařízení, kontaktoval firmu, dohodli se na podmínkách, společnost [redacted] stroj opatřila. Vzpomíná si, že byly nějaké problémy s placením stroje ze strany [redacted]. Několikrát upozorňovala pana [redacted], že peněz je na účtu nedostatek k tomu, aby společnost mohla řádně fungovat. Společnost [redacted] byla ve ztrátě. V době, kdy zpracovávala její účetnictví, nevykazovala žádné aktivity.

Svědék [redacted] dne 22.7.1999 vypověděl, že o úvěru na pana [redacted] se dozvěděl až když pan [redacted] dostával úvěr v Karlových Varech od IPB ve výši 30 milionů Kč. Věděl od [redacted] o tom, že si chce vzít na firmu [redacted] úvěr ve výši 30 milionů Kč a dával k tomu doklady. Na jednání se [redacted] nejezdil, zúčastnil se až podpisu úvěrové smlouvy v Karlových Varech. [redacted] tam podepsal úvěrovou smlouvu a k tomu mu připojili ještě jeho závazek z úvěru [redacted], celkem se [redacted] zavázal uhradit úvěr ve výši 45 milionů Kč. [redacted] avaloval směnku znějící na 45 milionů Kč (č.l. 1521 spisu). Bylo to na žádost [redacted], bral to spíše jako přátelskou výpomoc, nepředpokládal nějaké plnění, navíc jej zarazilo, že v bance se nikdo nestaral o to, zda je vůbec solventní takový závazek nést. V té době rozhodně nebyl schopen takovou částku uhradit, disponoval maximálně částkou 2 milionů Kč. V té době také v kanceláři [redacted] podepsal bílousměnku, stejně jako [redacted], si ji zavřel do trezoru v kanceláři. Další bílousměnku podepsal [redacted] v jeho firmě

v Písku, kdy [redacted] nesplácel úvěr, [redacted] mu večer zavolal, aby k němu přijel, byl tam přítomen [redacted], který mu vysvětlil, že [redacted] neplatí, že potřebuje ještě nějak krytí a potřebuje další blanco směnku, tak tuto směnku také podepsal.

Při výslechu dne 27.10.1999 vypověděl, že ví, že [redacted] se dostal do problémů se společností [redacted], pak se tato společnost předělávala na společnost akciovou, v dozorčí radě měl být pan [redacted] a další osoby. [redacted] převážně působil v Praze. Jaký úvěr získal [redacted], zjistil až v době, kdy [redacted] získával úvěr 30 milionů Kč a kdy mu avaloval směnku na 45 milionů Kč. V podstatných okolnostech shodně se svědek vyjadřuje další blanco směnku, tak tuto směnku také podepsal.

Při výslechu dne 27.10.1999 vypověděl, že ví, že [redacted] se dostal do problémů se společností [redacted], pak se tato společnost předělávala na společnost akciovou, v dozorčí radě měl být pan [redacted] a další osoby. [redacted] převážně působil v Praze. Jaký úvěr získal [redacted], zjistil až v době, kdy [redacted] získával úvěr 30 milionů Kč a kdy mu avaloval směnku na 45 milionů Kč. V podstatných okolnostech shodně se svědek vyjádřil jako ve výpovědích předchozích.

Svědek [redacted] dne 20.6.2000 uvedl, že odprodal [redacted] zemědělskou a lesní půdu. K předložené kupní smlouvě z 18.5.1995 (č.l. 1546-1549 spisu) svědek uvedl, že se jedná o kupní smlouvu na lesní pozemky a musí být ještě jedna na zemědělskou půdu. [redacted] mu platil postupně, v žádném případě mu nezaplatil částku 343.825,40 Kč, ale mohlo to být maximálně 70.000,- Kč.

Svědek [redacted] vypověděl, že společnosti [redacted] byl nabídnut odprodej leasingového portfolia společnosti [redacted] a to spol. [redacted]. Společnost byla zastupována panem [redacted]. Po rozhodnutí o odkoupení portfolia, celý obchod byl sjednáván s [redacted], který měl plnou moc od [redacted]. Odkoupili pouze bonitní portfolio. Cena vycházela z účetní zůstatkové hodnoty ve výši 5.723.529,- Kč. V době, kdy běžela platební lhůta, tak firma [redacted] se nabídla, že pro spol. [redacted] bude vymáhat pohledávky od jejich dlužníků, tato činnost se rychle rozběhla, po několika týdnech předložila společnost [redacted] doklad o postoupení pohledávky mezi firmou [redacted] a [redacted] a věřitelem se tak stala místo [redacted] firma [redacted]. Došlo pak ke vzájemnému zápočtu závazku a vyrovnání finančního rozdílu. Smlouva o postoupení pohledávek mezi [redacted] a [redacted], ze dne 30.6.1997, kopie generální plné moci pro [redacted] od [redacted], zápis o vyrovnání vzájemných pohledávek a závazků a další doklady, tak jak o tom vypovídal svědek, jsou v kopii založeny na č.l. 1456-1463 spisu.

Svědek [redacted] byl vyslechnut dne 24.1.2000 a uvedl, že od 15.2.1997 nastoupil do společnosti pana [redacted] který mu pak nabídl, aby se stal předsedou představenstva společnosti [redacted]. Zjistil, že společnost od svého vzniku nevyvíjela žádnou činnost. Ke kontaktu se [redacted] došlo prostřednictvím odkoupení pohledávky společnosti [redacted] od IPB, pobočky Karlovy Vary, nominální hodnota pohledávky činila kolem 48 milionů Kč až 49 milionů Kč a společnost ji

koupila za 9 milionů Kč (č.l. 1616-1640 spisu). Částka Investiční a poštovní bance nikdy uhrazena nebyla. Při výslechu u hlavního líčení svědek neuvedl žádné nové skutečnosti.

Svědek [REDAKCE] při výslechu u hlavního líčení dne 22.9.2004 vypověděl, že nikdy nebyl přítomen jednání, při kterém by [REDAKCE] nabízel panu [REDAKCE] nějaké odkoupení pohledávek IPB. Po nástupu do společnosti pana [REDAKCE] [REDAKCE] dával do pořádku účetnictví. Při této činnosti žádné doklady o koupi pohledávek v účetnictví neviděl. V účetnictvím procházely nějaké platby od pana [REDAKCE], ty souvisely s odkoupením leasingové společnosti. Pan [REDAKCE] měl leasingovou společnost, tuto koupila společnost [REDAKCE]. Jiný důvod, proč chodily peníze od pana [REDAKCE] na účet pana [REDAKCE], nezná. Řádově se jednalo o částky v milionech korun, v časovém rozpětí zhruba 1998 až 1999. Zřejmě to souviselo s odkoupením společnosti, podrobnosti však nezná. Nepamatuje si žádné souvislosti s odkoupením pohledávky od IPB. Není mu nic známo o tom, že by pan [REDAKCE] nabízel výhodné úvěry ze zahraničí, v tuzemsku nabízel, že sežene peníze, nevzpomíná si, že by někdy zaslechl názvy společnosti [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. Po předložení dohody ze dne 16.3.1998 mezi společnostmi [REDAKCE] a [REDAKCE] a společností [REDAKCE] a [REDAKCE] svědek uvedl, že podpis na listině náleží jemu (č.l. 4844 spisu).

Svědek [REDAKCE] využil práva odmítnout výpověď s tím, že by si mohl přivodit nebezpečí trestního stíhání.

Svědek [REDAKCE] byl vyslechnut dne 3.5.2000 a uvedl, že do IPB nastoupil k 1.1.1994, kde působil jako [REDAKCE], později jako [REDAKCE]. Od měsíce prosince 1999 byl [REDAKCE] IPB Group Holding a.s. Po nahlédnutí do smlouvy o odkoupení pohledávky uvedl, že se jedná o standardní postup spočívající v převodu pohledávky na třetí osobu. Většinou se takový obchod děje za podstatně nižší ceny, než je vlastní účetní hodnota.

Svědek se při výslechu u hlavního líčení vyjádřil také ke způsobu hodnocení ředitelů poboček IPB s tím, že tito se posuzovali dle různých hledisek, mj. získávání depozit od klientů, rozšiřování klientské základny, podle úvěrové činnosti úvěrových obchodů. Při poskytování úvěru se stávaly oba případy, že přes negativní stanovisko úvěrového výboru ředitel úvěr poskytl, ale i opačně.

Svědek [REDAKCE] dne 3.5.2000 uvedl, že od 1.1.1990 pracoval v IPB nejdříve jako [REDAKCE] oblastní pobočky Ostrava, od 1.1.1992 na ústředí v Praze jako [REDAKCE] a [REDAKCE] až do 1.3.1998, kdy odešel do důchodu. Po předložení smlouvy o postoupení pohledávky mezi IPB Praha a [REDAKCE] sdělil, že na tuto smlouvu se nepamatuje. Týdně takových obchodů v takové velikosti řešila banka tak padesát. Při výslechu u hlavního líčení svědek odkázal na to, co uvedl již v řízení přípravném. K obžalovanému [REDAKCE] uvedl, že jej poznal ve Strakonici, kdy tam byl jmenován [REDAKCE] a domnívá se, že byl hodnocen jako nejlepší [REDAKCE] Jihočeských poboček. Z ústředí nebyly stanoveny žádné lhůty ke zpracování žádosti o úvěr. Byl v té době však tlak na ředitele poboček, aby se řízení neprotahovalo.

Svědka [redacted] dne 9.6.2000 vypověděl, že s panem [redacted] se zná od dětství. K leasingové smlouvě č. [redacted], kterou měl uzavřít dne 24.11.1995 se společností [redacted], kde předmět leasingu je oceněn na 1,187.305,20 Kč, sdělil, že o smlouvě nic neví, tuto smlouvu neuzavřel a nepodepsal. S výše uvedenou společností ani s panem [redacted] neměl žádné obchodní vztahy.

Z výpovědi svědka [redacted] je zjišťováno, že se společností [redacted] pana [redacted] uzavřel dvě leasingové smlouvy, jednu v roce 1994 a druhou v dubnu 1995, obě společnosti [redacted] a po jejím zániku na firmu [redacted]. Leasingovou smlouvu č. [redacted], která měla být uzavřena 17.11.1995 se [redacted] a předmět leasingové smlouvy měl být v hodnotě 1,016.585,50 Kč, nemůže nic uvést než to, že takovouto smlouvu neuzavřeli, tuto nepodepsal.

Svědka [redacted] popřel, že by někdy s firmou [redacted] pana [redacted] uzavřel leasingovou smlouvu č. [redacted], jež měla být uzavřena 16.11.1995, kde pohledávka činí 1,152.408,40 Kč. [redacted] téměř neznal a neví, proč zneužil jeho jméno.

Svědka [redacted] při výslechu dne 13.6.2000 popřel, že by se spol. [redacted] uzavřel dne 18.12.1995 leasingovou smlouvu č. [redacted], jež měla být uzavřena 24.11.1995 a pohledávka měla činit 3,082.583,- Kč. Žádnou takovouto smlouvu nikdy nepodepsal. Jeho postup posuzuje jako zneužití kamarádství, [redacted] znal jeho jméno a bydliště.

Z výpovědi svědkyně [redacted] bylo zjištěno, že k žádosti [redacted], který jí řekl, že by byl rád, kdyby v dozorčí radě byli lidé s tituly, byla zapsána jako členka dozorčí rady [redacted]. Působila v tomto zařazení do 30.6.1996 a funkce se vzdala, když toto dne 14.6.1996 písemně oznámila [redacted]. V roce 1999 v únoru náhodně zjistila, že dosud figuruje v obchodním rejstříku jako členka dozorčí rady, podala proto návrh Krajskému soudu v Českých Budějovicích na zahájení řízení o dosažení shody mezi zápisem v obchodním rejstříku a skutečným stavem. Usnesením ze dne 15.6.1999 bylo rozhodnuto o vymazání její osoby jako členky dozorčí rady. Svědkyně k tvrzeným údajům předložila kopie písemností (č.l. 1492-1495 spisu).

Z výpovědi svědkyně [redacted] bylo zjištěno, že v r. 1994 se od [redacted] dozvěděla, že by měla být v dozorčí radě spol. [redacted]. Proti tomu nic nenamítala. Bylo to v té souvislosti, že tato společnost měla být klientem IPB a.s., pobočka Strakonice, kde pracovala jako [redacted]. [redacted] pak odešel do Karlových Varů a opět od nového ředitele pana [redacted] padl tento návrh. Neví, jak se stalo, že byla zapsána v dozorčí radě společnosti [redacted]. Zнала pouze pana [redacted], nikdo ji ze statutárních orgánů této společnosti nekontaktoval, ani nebyla přítomna na žádné valné hromadě.

Z výpovědi svědka [redacted] ze dne 25.4.2000 bylo zjištěno, že v souvislosti s leasingem CNC frézy byla vystavena směnka jako záruka, že bude splácet na leasingovou smlouvu. Směnka byla vystavena na částku 1,415.505,60 Kč. Směnka mu měla být po ukončení leasingové smlouvy vrácena, ale nestalo se tak. Při výslechu dne 8.8.2000 k leasingové smlouvě č. [redacted], k jejímuž uzavření došlo 14.11.1995 se společností [redacted]

██████████, svědek uvedl, že žádnou takovou smlouvu neuzavřel a pokud jde o tam použité údaje, tak mohly pocházet z předchozí uzavřené leasingové smlouvy. Ke svému tvrzení svědek předložil kopie písemností (č.l. 3408-3418 spisu).

Z výpovědi svědka ██████████, účetního společnosti ██████████ ze dne 5.3.2000 je zjišťováno, že peníze z úvěru ve výši 30 milionů Kč nebyly použity ve spol. ██████████ ani ve spol. ██████████, později transformovanou na akciovou společnost. Společnosti hospodařily se ztrátou. Podrobněji výpověď svědka bude rozvedena níže.

Výše uvedené skutky jsou prokazovány i listinnými důkazy, které podporují i údaje některých svědků tak, jak jejich výpovědi byly popsány shora. Návrh na poskytnutí komerčního úvěru spol. ██████████ byl podán dne 4.12.1995 s negativními stanovisky ██████████ a ██████████. Téhož dne bylo poskytnutí úvěru schváleno ve vlastní pravomoci ██████████ při doplnění některých dalších podmínek (č.l. 1499-1505 spisu).

Smlouva o revolvingovém úvěru č. ██████████ byla podepsána dne 5.12.1995, včetně dodatku, který byl podepsán dne 11.12.1995 (č.l. 1506-1520 spisu). Jako důkaz byly provedeny i kopie zajišťovacích prostředků, a to směnky vystavené ██████████ na 45 milionů Kč, dohodou o přistoupení k závazku, která byla uzavřena mezi IPB a.s. a společností ██████████, kde spol. ██████████ se zavazovala splnit spol. IPB a.s. za ██████████ jeho závazek vyplývající z úvěrové smlouvy, který v té době činil 17,327.281,91 Kč se 17-ti % úrokem. K tomuto přistoupení, k závazku byla uzavřena též dohoda o plnění dluhu ve splátkách, podepsaná též dne 5.12.1995 (č.l. 1521-1525 spisu).

Poskytnutý úvěr byl zajišťován i smlouvou o postoupení pohledávek č. ██████████, kdy tato smlouva byla uzavřena dne 18.12.1995 mezi IPB, pobočkou Karlovy Vary, a firmou ██████████, kdy tato společnost jako postupitel se zavazovala pro případ, že spol. ██████████ nesplní svůj závazek vůči postupníkovi, IPB Praha a.s., zast. pracovníky oblastní pobočky Karlovy Vary, vyplývající z úvěrové smlouvy, postoupit IPB a.s. touto smlouvou své právo na zaplacení pohledávek uvedených pod bodem II. smlouvy o postoupení pohledávek. Na straně postupitele, tj. ██████████, i na straně dlužníka, ██████████, smlouvu podepsal ██████████. Obžalovaný ██████████ při tom postupoval i neexistující práva ze smluv, které v té době neexistovaly tak, jak o tom vypovídali svědci, a to leasingové smlouvy č. ██████████ a ██████████, jež měly být uzavřeny s ██████████, leasingovou smlouvu č. ██████████, která měla být uzavřena s ██████████, leasingovou smlouvu č. ██████████, jež měla být uzavřena s ██████████, leasingovou smlouvu č. ██████████, která měla být uzavřena s ██████████ a leasingovou smlouvu č. ██████████, jež měla být uzavřena s ██████████. Uvedením nepravdivých údajů o postoupení pohledávek (č.l. 1526-1533 spisu) uvedl obžalovaný ██████████ spol. IPB a.s. v omyl a dosáhl uzavření úvěrové smlouvy na úvěr ve výši 30 milionů Kč. Další písemnosti, které byly použity k zajištění úvěru, jsou ve spise založeny v kopii na č.l. 1534-1583 spisu.

Podle podnikatelského záměru spol. ██████████ měl být získaný úvěr použit na nákup dřeva za účelem jeho vývozu do zahraničí. Společnost však žádnou takovouto obchodní činnost následně nevyvíjela. Obžalovaný ██████████ finanční prostředky

odčerpál a poskytnutý úvěr nesplácel. Z poskytnutého úvěru spol. [redacted] zůstala neuhrazená jistina ve výši 30 milionů Kč a z poskytnutého úvěru na [redacted] zůstala neuhrazená jistina ve výši 14,904.000,- Kč. Opakované snahy ze strany IPB, písemné urgencye na obž. [redacted] nevedly k plnění jeho smluvních povinností. Dne 3.6.1997 k návrhu IPB a.s. Krajský soud v Plzni, obchodní úsek, pod sp.zn. [redacted] vydal směnečný platební rozkaz proti odpůrcům [redacted], [redacted] a [redacted] o zaplacení 45 milionů Kč (č.l. 1584-1615 spisu). Dne 30.5.1997 došlo k uzavření smlouvy mezi IPB a.s., jako postupitelem a [redacted], jako postupníkem, o postoupení výše popsanych pohledávek, vzniklých na základě uzavřených úvěrových smluv. Doplněk smlouvy byl uzavřen 18.6.1997 a pohledávky byly postoupeny za dohodnutou kupní cenu ve výši 9 milionů Kč. (č.l. 1616-1630 spisu). Z písemností je zřejmé, že ani postupník postupiteli smluvní cenu přes opakované výzvy nehradil. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku je zjišťováno, že spol. [redacted] byla zapsána 2.5.1994 do 15.1.1996. Od 15.1.1996 byla zapsána [redacted]. Z výpisu je rovněž potvrzováno, že svědek [redacted] byl členem představenstva, tak jako [redacted], [redacted] byl předseda představenstva a v dozorčí radě kromě svědkyň [redacted] a [redacted] byl také obž. [redacted], a to od 15.1.1996. Jako důkaz byly provedeny i další písemnosti vztahující se k těmto společnostem (č.l. 1642-1692 spisu).

Z úplného výpisu z obchodního rejstříku je zjišťováno, že 9.1.1995 byla zapsána spol. [redacted], jednatelem společnosti byl od téhož data [redacted], který byl také jediným společníkem (č.l. 1693-1696 spisu).

Na základě provedených důkazů bylo jednání obžalovaného [redacted] prokázáno v tom, že za pomoci jiných osob, a to [redacted], [redacted] a [redacted] podvodným způsobem, uváděním nepravdivých údajů, dosáhl uzavření úvěrových smluv, v prvním případě na fyzickou osobu [redacted] a v druhém případě na firmu [redacted], kde byl jediným společníkem a jednatelem. Ze zjištěných skutečností je zřejmé, že [redacted] si opatřil živnostenský list k žádosti obžalovaného [redacted] pouze za tím účelem, aby dosáhl uzavření úvěrové smlouvy k získání finančních prostředků pro [redacted]. V podnikatelském záměru i v podepsané úvěrové smlouvě pak byly uváděny nepravdivé skutečnosti, zejména o předmětu podnikání a účelu, k jakému mají být finanční prostředky z úvěru použity. Na podvodný úmysl nasvědčuje i způsob, jakým následně došlo k odčerpání úvěrových prostředků z úvěrového účtu, kdy za pomoci [redacted], [redacted] a [redacted] proběhlo toto za použití fingovaných faktur a smluv. Celková výše škody způsobená spol. IPB a.s., pobočka Karlovy Vary, je ve výši 15 milionů Kč, z této škody bylo následně uhrazeno pouze 6.000,- Kč.

V případě spol. [redacted] je prokazováno, že tato společnost nevykazovala žádnou činnost, její hospodaření bylo ztrátové a obžalovaný při žádosti o poskytnutí revolvingového úvěru prezentoval nepravdivý podnikatelský záměr obchodování se dřevem a vývoz do zahraničí. K zajištění úvěru pak nabídl uzavření smlouvy o postoupení pohledávek z 50-ti leasingových smluv, které měly být uzavřeny spol. [redacted] a záměrně do této smlouvy, která sloužila j jako zajišťující prostředek, uvedl i leasingové smlouvy neexistující, které nikdy nebyly uzavřeny a tímto podvodným postupem dosáhl uzavření úvěrové smlouvy na částku ve výši 30 milionů Kč, kterou neměl v úmyslu splácet,

ani splácet nezačal. Způsobil tak IPB a.s. Praha, pobočka Karlovy Vary, škodu ve výši nejméně 30 milionů Kč.

Při posuzování subjektivní stránky, motivace obžalovaného, je zde situace zcela jiná, než v případech skutků tak, jak byly popsány v obžalobě pod body ad. AI., II./1,2. Obžalovaný [REDAKCE] v této době již má více závazků po termínu splatnosti, které nehradí, mj. také dluh ve výši 3,680.000,- Kč vůči České spořitelně a.s. Praha, obvodní pobočka Praha 9. Činnost ve spol. [REDAKCE] není úspěšná, společnost hospodářsky ztrátově a především ze skutečností, na které již bylo shora poukázáno, tedy nepravdivých podkladů, které obžalovaný sám nebo prostřednictvím [REDAKCE] předkládá IPB, pobočka Karlovy Vary, poskytnutím zajištění úvěru padělanými doklady o nemovitosti čp. [REDAKCE] v [REDAKCE], zajištění úvěru postoupením neexistujících pohledávek z leasingových smluv, spolehlivě prokazují, že obžalovaný jednal v úmyslu získat finanční prostředky k volné dispozici, poskytnuté úvěry nesplácet a s vědomím, že tímto jednáním způsobí škodu spol. IPB a.s. Praha, pobočka Karlovy Vary.

Prokazované skutečnosti nasvědčují tomu, že osoby v postavení svědků, jak již byly shora uvedeny, a to [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], si počínaly jako spolupachatelé, případně jako účastníci na trestné činnosti obžalovaného [REDAKCE]. Trestní odpovědnost u nich však nemohla být vyvozena vzhledem k tomu, že nebyli ze shora popsaných skutků obžalováni. Obžalovaný [REDAKCE] byl uznán vinným jednáním popsaným ve výroku rozsudku ad 1., ad 3.

Z provedených důkazů lze činit závěr, že i obžalovaný [REDAKCE] měl k osobě obžalovaného [REDAKCE] a k jeho podnikatelským aktivitám takové informace, které by jej nepochybně vedly k tomu, aby neuzavíral výše uvedené úvěrové smlouvy, pokud by k osobě tohoto obžalovaného a k osobě [REDAKCE] neměl bližší přátelské vztahy.

Obžalovaný [REDAKCE] byl uznán vinným tím, že jako jednatel obchodní společnosti [REDAKCE], [REDAKCE] č. [REDAKCE], na základě uzavřených smluv ze dne 9.12.1994 odebral téhož dne od obchodní společnosti [REDAKCE], [REDAKCE] výpočetní techniku, na níž byly vystaveny faktury č. [REDAKCE] na částku 41.656,- Kč, č. [REDAKCE] na částku 42.300,- Kč, č. [REDAKCE] na částku 47.312,- Kč a č. [REDAKCE] na částku 32.673,- Kč, přestože neměl v úmyslu odebrané zboží uhradit, faktury neproplatil a způsobil tak obchodní společnosti [REDAKCE] škodu ve výši 163.941,- Kč (ad 2 výroku rozsudku).

Z výpovědi svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že byl jednatelem spol. [REDAKCE], která se zabývala prodejem výpočetní a kancelářské techniky. Někdy v polovině roku 1994 jim spol. [REDAKCE] prostřednictvím pana [REDAKCE] a [REDAKCE] nabídla spolupráci při financování obchodů některých zákazníků. Některé faktury společnosti [REDAKCE] byly uhrazeny. Nedošlo však k úhradě faktur č. [REDAKCE] vystavené 9.12.1994 se splatností 13.12. téhož roku na 41.656,- Kč, č. [REDAKCE] vystavené dne 8.12.1994 se splatností 12.12.1994 na částku 42.300,- Kč, č. [REDAKCE] vystavené dne 9.12.1994 se splatností 14.12.1994 na částku 47.312,- Kč a faktury č. [REDAKCE], jež byla vystavena téhož dne se splatností téhož dne jako faktura předchozí na částku 32.673,- Kč. Z faktury byly zároveň i kupní smlouva, kde spol. [REDAKCE] byla dodavatelem a [REDAKCE] odběratelem. Byl tam ještě příjemce, který přebíral předmět leasingu. Svědek uvedl, že společnosti [REDAKCE]

upomínali, navštívili tuto společnost i osobně, upomínali jak [redacted], tak pana [redacted] bylo jim sděleno, že částka bude neprodleně uhrazena, toto jim bylo slíbeno opakovaně, ale k úhradě nedošlo. Spol. [redacted] na základě smlouvy byla převedena v březnu 1998 na [redacted]. Jednáním pana [redacted] vznikla této společnosti škoda ve výši 163.941,- Kč. Tvrzení svědka je doloženo i kopiemi faktur (č.l. 3335-3338 spisu).

Při výslechu u hlavního líčení svědek potvrdil skutečnosti, o kterých vypověděl při výslechu v řízení přípravném. Platby na společnosti [redacted] urgovali. Ve společnosti byli i lidé, jako pan [redacted] kteří se snažili ten problém řešit. Bylo jednáno neúspěšně s panem [redacted]. Dodané zboží bylo v pořádku, nebyly žádné informace, že by zboží bylo nějak poškozené, nebyl důvod, aby nezaplatili.

Svědka [redacted] při výslechu dne 19.1.2000 vypověděl, že nastoupil do společnosti [redacted] v květnu 1994 jako leasingový specialista, připravoval leasingové smlouvy společně s paní [redacted], která byla v zaměstnaneckém poměru. Společnost se však přetransformovala v roce 1996 na akciovou společnost, v této pak vykonával funkci ředitele, byl zmocněn k uzavírání leasingových smluv. V té době byl také požádán [redacted], aby společně se [redacted] vstoupili do představenstva společnosti, předsedou představenstva byl [redacted]. Průběh uzavírání leasingových smluv byl takový, že se učinila nabídka, pak se věc konzultovala s panem [redacted] a v případě jeho souhlasu došlo k uzavření leasingové smlouvy. V r. 1997 byla asi jen jedna smlouva na osobní automobil a pak už to stagnovalo, leasingové smlouvy se neuzavíraly z finančních důvodů. Ekonomickou stránku [redacted] vedl pan [redacted], později pak [redacted], která vedla účetní ekonomiku. V první polovině roku 1997 bylo sděleno panem [redacted], že svoji společnost prodá spol. [redacted] a pověřil jej postoupit portfolio leasingových smluv na základě dohody o postoupení pohledávek společnosti [redacted]. Zbytek smluv se převáděl na společnost [redacted]. Svědek uváděl, že jednal podle pokynů pana [redacted], ten říkal, že tím sleduje očistění firmy. Předměty leasingu objednával společně s paní [redacted], s dodavateli jednal i pan [redacted].

Ke společnosti [redacted] svědek vypověděl, že s touto společností vedli asi nějaký soudní spor. Ke společnosti [redacted] vypověděl, že od této firmy byl pronajatý předmět nástrojářská frézka pro nájemce [redacted]. K zaplacení předmětu leasingu ze strany [redacted] nedošlo. Pan [redacted] stále sliboval, že budou peníze a nesouhlasil s návrhem svědka smlouvu ukončit. Je si vědom toho, že firma [redacted] zaplatila zálohu ve výši 415.141,60 Kč. Spol. [redacted] po nahlédnutí do předložených faktur se domnívá, že předměty byly určeny nikoliv jako předmět leasingu, ale přímo pro jejich společnost. Toto zřejmě domlouval za firmu [redacted] pan [redacted], který byl zaměstnán i u spol. [redacted] s panem [redacted]. K firmě [redacted] si vzpomíná, že šlo o leasingovou smlouvu na dodávku klempířských strojů. Je možné, že jedna faktura nebyla uhrazena. Ke spol. [redacted] není schopen se vyjádřit, o této záležitosti nic neví.

K předložené kupní smlouvě o převodu frézky FNGJ 40 mezi prodávajícím [redacted] a kupujícím [redacted], svědek uvádí, že jde o část

leasingových předmětů, které šly na tuto společnost, rozhodl o tom pan [REDAKCE] a kupní smlouvu podepsal na jeho přání.

Při výslechu u hlavního líčení svědek vypověděl v podstatných okolnostech jako při výslechu v řízení přípravném, doplnil výpověď tím, že společnost [REDAKCE] uzavřela několik desítek leasingových smluv, v roce 1997 však byla uzavřena jen jedna smlouva a v r. 1998 všichni zaměstnanci ukončili pracovní poměr dohodou. O tom, jaký stroj určený na leasing a od kterého dodavatele bude nakupován, o tom rozhodoval pan [REDAKCE]. Valná hromada akciové společnosti se nesešla nikdy. Svědek vycházel z představy, že leasingová společnost si musí vzít úvěr, aby nakoupila předměty leasingu, na které nebyly peníze.

Provedenými důkazy je výše uvedený dílčí skutek prokázán tak, jak je popsán ve výroku rozsudku pod bodem ad I/2. Obžalovaný [REDAKCE] uzavírá prostřednictvím pověřeného [REDAKCE] se spol. [REDAKCE] (č.l. 3765-3766 spisu) smlouvu o dodávce výpočetní techniky, přestože si je vědom, že nemá společnost finanční prostředky na její úhradu, obžalovaný tak činí v době, kdy společnost hospodaří se ztrátou, on sám v této společnosti je jediným společníkem. Obž. [REDAKCE] má v té době sám nesplacený dluh ve výši několika milionů a krátce před uzavřením smlouvy s obchodní společností [REDAKCE] se dopouští podvodného jednání v součinnosti se [REDAKCE] a dalšími osobami, kdy podvodně získává od IPB a.s. Praha, pobočka Karlovy Vary částku ve výši 15 milionů Kč. Tyto skutečnosti nasvědčují tomu, že i tento dílčí skutek je součástí pokračujícího jednání obž. [REDAKCE], směřujícího k podvodnému získávání finančních prostředků. Obžalovaný [REDAKCE] byl uznán vinným tímto jednáním.

Obžalovaný [REDAKCE] byl obžalován také z jednání, spočívajícího v tom, že dne 5.2.1995 si půjčil jako fyzická osoba od [REDAKCE], nar. [REDAKCE] finanční částku ve výši 650.000,- Kč, na níž v místě trvalého bydliště jmenovaného v [REDAKCE] vystavil směnku splatnou ke dni 23.5.1995. Vypůjčenou finanční částku nevrátil a teprve po urgencích poškozeného [REDAKCE] postupně v červenci a srpnu 1995 uhradil jen částku 500.000,- Kč, čímž [REDAKCE] způsobil škodu ve výši nejméně 150.000,- Kč (ad A/III/3 výroku obžaloby).

Svědka [REDAKCE] při výslechu dne 9.10.2000 popsal vztahy se [REDAKCE] tak, že se s ním seznámil ještě před rokem 1989. Když [REDAKCE] začal podnikat, přišel za ním, že by založil směnárnou, zda by mu nepůjčil peníze s tím, že tyto mu do týdne vrátí. Jednalo se o částku 200.000,- Kč, následně chtěl další peníze. [REDAKCE] půjčil 450.000,- Kč, které si sám vypůjčil od svých známých. Začal za ním docházet do jeho firmy [REDAKCE] a požadoval po něm směnku, kterou mu pak vypsál na 650.000,- Kč. Jde o jediný doklad prokazující zapůjčení peněz. Směnka byla vystavena dne 5.2.1995 a datum splatnosti byl stanoven na 23.5.1995. Směnečníkem byla spol. [REDAKCE] a směnku avaloval [REDAKCE] jako fyzická osoba. Celkovou částku [REDAKCE] půjčil v sedmi až osmi částkách, kdy první byla ve výši 200.000,- Kč. Během dvou měsíců mu [REDAKCE] vrátil 500.000,- Kč, vrátil vypůjčené peníze a zůstalo mu 150.000,- Kč. [REDAKCE] pak na originálu směnky přeškrtl částku 650.000,- Kč a opravil ji na 150.000,- Kč. Originál směnky pak svědek předal právníkovi a zůstala mu kopie, kde tato oprava není provedena. [REDAKCE] o vrácení peněz urgoval, ale neúspěšně. Často, když peníze [REDAKCE] půjčoval, tak u toho byl [REDAKCE], když mu [REDAKCE]

peníze vracel, tak u toho někdy také byl přítomen [REDAKCE]. V té době ti dva spolu často jezdili.

Při výslechu u hlavního líčení svědek zopakoval, že postupně [REDAKCE] půjčil 650.000,- Kč, z toho mu [REDAKCE] vrátil 500.000,- Kč a nevrátil mu částku zbývající, ve výši 150.000,- Kč. Půjčoval mu po různých částkách, bylo to asi na pětkrát v průběhu půl roku. Během toho půjčování mu [REDAKCE] něco zase vrátil, stávalo se, že přišel, že nemá peníze, tak mu peníze půjčil a [REDAKCE] za tři týdny mu to vrátil. Nikdy se nestalo, že by mu dlužil celkem částku ve výši 650.000,- Kč najednou, ale tuto částku mu půjčil postupně a on ji postupně vracel. Zaznamenávalo se to na papír, co mu půjčil, když to pak vrátil, tak se to na papíře odškrtnulo. Šel pak za [REDAKCE] aby mu napsal směnku a on mu ji napsal na 650.000,- Kč, napsal mu ji na tuto částku, protože mu slíbil procenta, tedy, že mu dá dvacet procent, jinak by mu ty peníze nepůjčil. V době, kdy mu tuto směnku vypisoval, tak mu [REDAKCE] dlužil 200.000,- Kč nebo 300.000,- Kč. Zda ještě něco vracel po podpisu směnky to si svědek nepamatuje.

Když byl svědek vyzván, aby vysvětlil, že v době podpisu směnky mu [REDAKCE] dlužil 200.000,- Kč nebo 200.000,- Kč, že po podpisu směnky mu již nic vráceno nebylo a pak tvrdí, že zůstává dluh ve výši 150.000,- Kč, svědek začal tvrdit, že když za ním chodil, tak [REDAKCE] mu ještě něco vrátil, už však neví kolik mu vrátil po podpisu směnky. Odškrtnával si to na kusu papíru, který však již nemá.

Svědkoví byl přečten protokol o jeho výslechu z přípravného řízení a předložena kopie směnky (č.l. 3560 spisu). Svědek uvedl, že takto vypovídal. Ke směnce svědek uvedl, že částka 650.000,- Kč byla částka, kterou skutečně půjčil [REDAKCE] bez úroků, a přestože část peněz v době, kdy se směnka psala, byla již vrácena, vypsala se na 650.000,- Kč, a to proto, aby měl doklad na ty úroky. Měla sloužit k tomu, aby mohl úroky uplatnit z té částky. Svědek nebyl schopen vysvětlit, jakým způsobem chtěl na základě této směnky z výše uvedené částky úroky uplatňovat. V rozporu s tvrzením, které učinil v přípravném řízení, počal uvádět, že tento proces půjčování a vracení trval po dobu deseti let. Později pak už mu nepůjčoval, bylo tam ještě nevrácených 250.000,- Kč, tak za ním chodil a požadoval je vrátit, on něco pak vrátil. Hned zpočátku [REDAKCE] mu sliboval úroky, proto mu také půjčoval. Těch 150.000,- Kč nepředstavuje úroky, ale to, co mu [REDAKCE] dlužil.

Svědek [REDAKCE] k osobě [REDAKCE] sdělil, že společně se [REDAKCE] byl u něho v domě, nebyl přítomen tomu, že by pan [REDAKCE] panu [REDAKCE] dával peníze, nebo naopak. [REDAKCE] za [REDAKCE] jezdil, ale on sám neviděl žádné předávání peněz.

Provedenými důkazy není prokazováno, že by jednání shora popsané vykazovalo znak trestného činu, když výpověď svědka [REDAKCE] vykazuje výrazné znaky nevěrohodnosti, svědek ve svých tvrzeních si odporoval tomu, co uváděl v řízení přípravném, při výslechu, ale i během výslechu u hlavního líčení uváděl vzájemně rozporná tvrzení a nebyl přesvědčivý. Není prokazováno, že obžalovaný [REDAKCE] neuhradil [REDAKCE] částku 150.000,- Kč, nelze ani vyloučit, že uplatňovaná částka jsou pouze smluvené úroky a tím méně lze činit závěr, že by se jednalo o škodu, která by byla způsobena podvodným jednáním obžalovaného [REDAKCE] vůči [REDAKCE]. Zjišťované skutečnosti nasvědčují tomu, že uplatňovaný nárok ze strany [REDAKCE] vyplynul z jeho snahy při půjčování

peněz [redacted] dosáhnout zisku navíc, na což by svědčilo i to, že si údajně půjčoval od jiných osob, aby je [redacted] mohl půjčit. Navíc jsou vztahy mezi oběma nepřehledné v tom, v jaké době, jaké částky a za jakých podmínek byly půjčeny, a stejně tak, v jakých termínech a v jakých částkách došlo k vrácení. Tyto pochybnosti, které jsou poměrně výrazné, je nutno vykládat ve prospěch obžalovaného. Ohledně tohoto skutku byl proto obžalovaný [redacted] dle § 226 písm. b) tr.řádu zproštěn obžaloby, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Obžalovaný [redacted] byl obžalován, že dne 1.2.1996 si jako fyzická osoba v Písku půjčil od [redacted], nar. [redacted] finanční částku ve výši 700.000,- Kč, na níž vystavil směnku splatnou ke dne 31.12.1999, v tomto termínu však žádné peníze nevrátil a způsobil tak poškozenému [redacted] škodu ve výši nejméně 700.000,- Kč (ad A/IV/2 výroku obžaloby).

Svěděk [redacted] byl vyslechnut dne 1.11.2000 a z jeho výpovědi bylo zjištěno, že několikrát půjčil částky v rozsahu od 10.000,- Kč do 20.000,- Kč [redacted], který tyto částky vracel. Toto bylo v období roku 1991 nebo 1992. V roce 1996 jej [redacted] požádal v souvislosti s prováděnou rekonstrukcí domu o půjčku ve výši 700.000,- Kč a s největší pravděpodobností písemnou smlouvu nesepsali. Pan [redacted] mu vystavil směnku v den, kdy došlo k půjčení peněz, tedy 1.2.1996, která byla splatná 31.12.1999. Dlouhý termín splatnosti byl stanoven proto, že peníze v té době svědek nepotřeboval. Ještě před uplynutím splatnosti začal jednat se [redacted] o vrácení peněz, neboť měl obavy, že by peníze nemusely být vráceny. Jejich dohoda byla taková, že pokud bude peníze potřebovat, [redacted] mu je vrátí. K originálu směnky uvedl, že jej má v držení a předložil kopii této směnky (č.l. 3555 spisu). Prohlásil, že se cítí podveden a připojil se k trestnímu řízení s částkou 700.000,- Kč.

Při výslechu u hlavního líčení svědek odkázal na to, co vypověděl již v řízení přípravném. Po přečtení protokolu o tomto výslechu odsouhlasil, že obsah protokolu odpovídá tomu, o čem vypovídal. K zapůjčeným penězům uvedl, že tyto pochází z jeho podnikatelské činnosti, měl tehdy stavební firmu jako fyzická osoba. V době výslechu se svědek nacházel ve vazbě, k tomu uvedl, že se nechce vyjadřovat, z čeho je stíhán, naznačil, že to je v souvislosti s držením a distribucí drog. Při půjčování peněz si nesjednali žádný úrok, a to z důvodu, že [redacted] zakládal nějakou leasingovou společnost, ve které měl svědek pracovat.

Obžalovaný se k výše uvedenému skutku, z něhož byl obžalován v přípravném řízení, nevyjádřil a tvrzení svědka [redacted], který je v současné době vazebně trestně stíhán pro úmyslnou trestnou činnost, za současného předložení kopie písemnosti označené jako směnka, nejsou dostačujícími důkazy k tomu, aby mohl být učiněn spolehlivý závěr, že obžalovaný [redacted] vůči [redacted] jednal v podvodném úmyslu uvést jej v omyl a k jeho škodě se obohatit, není prokázáno, že by takovýmto jednáním [redacted] škodu způsobil. Zůstávají zde pochybnosti, které je potřebné posoudit podle zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného. Obžalovaný [redacted] byl také ohledně tohoto dílčího skutku podle § 226 písm. b) tr.řádu zproštěn obžaloby, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Obžalovaný jako předseda představenstva obchodní spol. [redacted] uzavřel dne 8.3.1996 s obchodní společností [redacted], zast. ředitelem a prokuristou [redacted], smlouvu o půjčce ve výši 2,960.000,- Kč, v níž se zavázal, že půjčené peníze vrátí do konce dubna 1996, přestože v úmyslu to neměl. Jako záruku vrácení půjčených peněz vystavil na řad obchodní společnost [redacted] dne 7.5.1996 směnku vlastní, znějící na částku 2,960.000,- Kč se splatností dne 17.2.1997, ačkoliv již v době půjčky byl v takové finanční situaci, že nemohl svému závazku dostát, jako zajištění směnky byly vystaveny pouze za účelem krytí jednotlivých leasingových a jiných smluv a pro účel této půjčky nepředstavovaly vymahatelné pohledávky a byly nedobytné; z výše zmíněné půjčky pak uhradil v červnu 1996 pouze finanční částku 400.000,- Kč a způsobil tak obchodní společnosti [redacted] škodu ve výši nejméně 2,560.000,- Kč (ad 4 výroku rozsudku).

Z výpovědi svědka [redacted] vyslechnutého dne 26.10.1999 bylo zjištěno, že působil jako generální ředitel společnosti [redacted]. Tato společnost odkupem akcií získala majoritní podíl ve společnosti [redacted]. Poté hotel řídili jako provozní jednotku. Od roku 1997 společnost [redacted] převzala [redacted] do nájmu od společnosti [redacted] a provozovala jej jako nájemce. Od roku 1999 se novým nájemcem stala společnost [redacted]. V době, kdy získali majoritní podíl ve společnosti [redacted], požádal IPB, pobočku ve Strakonici, aby respektovala rozhodnutí valné hromady o změně orgánu společnosti a neumožňovala disponovat s konty společnosti nikomu jinému, než nově zvoleným členům. Oficiálně to provést nešlo, neboť to bylo možné pouze na základě výpisu z obchodního rejstříku. [redacted] měl revolvingový úvěr u IPB, pobočky Strakonice a dispoziční právo nakládat s účtem, měl ředitel [redacted]. Revolvingový úvěr byl vázán na opravy a rekonstrukce [redacted]. Tři dny poté, co požádal banku, aby neumožnila disponovat s účty společnosti, umožnila banka řediteli [redacted] vybrat revolvingový účet v hotovosti bez udání důvodu čerpání. Také ředitel [redacted] měl od něho informaci, že nesmí s účty disponovat bez jeho vědomí, neboť byl jmenován předsedou představenstva společnosti [redacted]. O tom, že řádově byla vybrána částka 3 milionů Kč, byl informován asi až za tři týdny po provedeném čerpání, nebyla o tom informována ani účetní, nebylo to zavedeno do účetnictví hotelu. Když se jej pak dotazoval, co jej k tomu vedlo, tak tvrdil, že chtěl výhodně půjčit peníze na měsíc s 20% úrokem a že by tyto peníze okamžitě vrátil společnosti. Po tomto zjištění nařídil tento postup zaúčtovat a současně byla zaevidována pohledávka vůči osobě pana [redacted], jemuž peníze byly půjčeny. Bylo přislíbeno, že pan [redacted] vystaví směnku ve výši poskytnuté půjčky, včetně příslušenství. Po mnoha urgencích to bylo realizováno podivným způsobem, kdy mu zatelefonoval [redacted] pobočky IPB ve Strakonici, [redacted], že pan [redacted] nechal klíč od bezpečnostní schránky u něho na pobočce. Společně s [redacted] pak bezpečnostní schránku otevřeli a v té pak byla směnka ve prospěch [redacted] a ještě asi pět dalších směnek na celkovou výši asi 10 milionů Kč, které s tímto případem vůbec nesouvisely. Byl přiložen i stručný dopis, že předává směnku a další možnost krytí půjčky. [redacted] pak byl odvolán z funkce a byl s ním rozvázán pracovní poměr a bylo rovněž podáno trestní oznámení. S panem [redacted] se nikdy nesešel, informace měl prostřednictvím [redacted]. Zda pan [redacted] peníze dal panu [redacted] jako fyzické osobě nebo společnosti, neví. Po nahlédnutí do kopie smlouvy o půjčce zjišťuje, že půjčka byla poskytnuta firmě [redacted]. Nejednalo se o volné peníze, jak tvrdil pan [redacted], ale šlo o peníze získané z úvěru a byly účelově určeny na rekonstrukce a úpravy hotelu. Domnívá se, že pan [redacted]

v době, kdy uzavřel smlouvu o půjčce s firmou [REDAKCE] k tomu oprávněn nebyl a pokud je někdo na valné hromadě odvolán, nemá právo za společnost vystupovat. Pokud by tak konal před valnou hromadou, na které byl odvolán z předsednictva a byla odvolána i jeho prokura, tak mohl zastupovat [REDAKCE]. Společností [REDAKCE] po několika měsících byla vystavena směnka na 2,960.000,- Kč, to je ve výši poskytnuté půjčky se splatností 17.2.1997. K tomu, že datum vystavení směnky je 7.5.1996 a ve smlouvě o půjčce je uvedeno, že tato směnka je přílohou této smlouvy, která měla být uzavřena 8.3.1996, svědek uvedl, že od samého počátku tvrdí, že jde o podvod obou dvou zúčastněných, smlouva byla uzavřena až poté, co společnost převzali a nebyla nikde evidována. Smlouva byla podepsána až po tom, co byly peníze půjčeny, aby mohli do účetnictví vůbec provést zaúčtování. V té době, kdy dostal smlouvu, požadoval i směnku, která přiložena nebyla a tu dostal až několik týdnů po tom, co dostal smlouvu. Při výslechu u hlavního líčení svědek potvrdil údaje, které uvedl v řízení přípravném. Ve výpovědi svědka nejsou zjišťovány žádné skutečnosti, které by jeho věrohodnost zpochybňovaly, výpověď v podstatných skutečnostech je v souladu s výpovědí svědkyně [REDAKCE] a listinnými důkazy.

Svědkyně [REDAKCE] dne 26.10.1999 při výslechu uvedla, že při zpracování účetní závěrky za rok 1996 zjistila, že [REDAKCE] má pohledávku ze směnky ve výši 2,960.000,- Kč za společností [REDAKCE]. Zjistila, že společnost [REDAKCE] poskytla v březnu 1996 této společnosti, kterou zastupoval pan [REDAKCE] krátkodobou půjčku ve výši 2,960.000,- Kč. Z vyžádaných dokladů dostala doklad o půjčce a originál směnky. Kontaktovali pana [REDAKCE], který slíbil zaplatit v únoru 1997, což se nestalo. Začali směnku vymáhat soudní cestou, následná soudní exekuce na majetek [REDAKCE] byla neúspěšná. V době, kdy došlo k půjčce, tak společnost neměla dostatek finančních prostředků na hotovosti pro své vlastní podnikání a musela využívat bankovních úvěrů. Domnívá se, že doloží, že pan [REDAKCE] v té době byl již zbaven funkce prokuristy, byť tato změna v té době ještě neproběhla obchodním rejstříkem. [REDAKCE] v té době žádné volné finanční prostředky neměl. Kromě směnky na 2,960.000,- Kč pan [REDAKCE] poskytl i směnky další, vystavené různými osobami, které zanechal v trezoru.

Co se týče splátky, měl podle smlouvy pan [REDAKCE] ručit směnkou na 2,960.000,- Kč bez ohledu na to, jestli už něco z půjčky splatil, což je pod bodem III smlouvy, kde se uvádí, že pokud pan [REDAKCE] něco splatil, zbývající částka, kterou společnost získá navíc, je jako smluvní pokuta vyplývající z této smlouvy. Z obsahu smlouvy v bodě III, kde je uvedeno, že směnka má být přílohou smlouvy, jednoznačně vyplývá, že smlouva byla antidatovaná a nemohla být proto ani řádně zaúčtována. K dohodě o splátkách ze dne 16.1.1997 svědkyně vypověděla, že když zjistili, že směnka existuje a není zaplacená, snažili se jí vymáhat. Podle informací, které má, půjčka byla předávána v hotovosti. Nebyl prováděn převod z účtu na účet, to podporuje podezření, že byla snaha tuto skutečnost zatajit.

Při výslechu u hlavního líčení svědkyně sdělila, že výše pohledávky je asi 2,400.000,- Kč s tím, že přesnou částku neví, neboť je veden spor s panem [REDAKCE]. K přečtenému protokolu o výslechu v přípravném řízení potvrdila jeho správnost. Částku, která je rozdílem mezi 2,960.000,- Kč a 2,400.000,- Kč považuje za smluvní pokutu.

Svědék [redacted] byl vyslechnut 17.9.1999. Tvrdil, že peníze společnosti [redacted] byly půjčeny [redacted] proto, že ležely volně na účtech společnosti a za podmínek, za jakých byla půjčka poskytnuta, byl úrok poměrně slušný. Bylo výhodnější takovým způsobem vydělat, než aby peníze ležely na účtech. Finanční prostředky patřily společnosti [redacted] a má za to, že pocházely z revolvingového úvěru, tam docházelo k různým převodům mezi běžným účtem a revolvingovým úvěrem. Měl oprávnění k tomu, aby jako prokurista s neomezenou prokurou uzavřel smlouvu o půjčce a informoval o tom vedení společnosti [redacted], představenstvo [redacted] informovat nemohl, protože toto se nescházelo. Vedení společnosti [redacted] informoval 3.4.1996 po podepsání smlouvy o půjčce. Ředitelem společnosti, prokuristou a členem představenstva byl do konce března 1996, od 1.4.1996 to již neplatilo, ale stále byl do konce března 1996, od 1.4.1996 to již neplatilo, ale stále byl ředitelem hotelu a členem představenstva. Půjčka byla zanesena do účetnictví v měsíci březnu. Na co měl [redacted] peníze použít neví, měl je vrátit 1.4.1996 a úrok byl asi 100.000,- Kč. Půjčka byla kryta směnkou od společnosti [redacted], která byla výstavcem a dalšími směnkami v hodnotě asi 15.000.000,- Kč, jednalo se o dlužníky společnosti [redacted]. Směnka na 2.960.000,- Kč byla vystavena až 7.5.1996, neboť po sepsání smlouvy měl v ruce i ostatní směnky, když pak nevracel peníze, tak dodal ještě i vlastní směnku na 2.960.000,- Kč. Svědek nebyl schopen vysvětlit, proč ve smlouvě o půjčce je tato směnka již zmiňována. Pan [redacted] uhradil 400.000,- Kč někdy v průběhu května nebo června 1996 v hotovosti, peníze mu předal a tyto svědek složil do pokladny. Žádný doklad o převzetí této částky vyhotoven nebyl. V dalších pěti směnkách, které sloužily ke krytí půjčky, viděl jistotu, že půjčené peníze budou vráceny. K úvěrové smlouvě č. [redacted] uzavřené mezi společnostmi [redacted] jako dlužníkem a IPB jako věřitelem, svědek vypověděl, že šlo o investiční úvěr, který byl určen na přestavbu vinárny hotelu. K přestavbě však nedošlo. Má dojem, že z tohoto úvěru půjčoval peníze panu [redacted], musel by se však podívat do výpisu z účtu. Revolvingový úvěr byl na překonání normálních provozních potřeb hotelu.

Při výslechu u hlavního líčení svědek zopakoval, že společnost [redacted] byla společností [redacted] poskytnuta půjčka ve výši 2.960.000,- Kč, na základě smlouvy ze dne 8.3.1996, která byla zajištěna směnkou na 10.000.000,- Kč. Tvrdil, že pak došlo k prodloužení splatnosti do konce měsíce června 1996. Mezitím [redacted] převzala společnost [redacted], tam bylo dohodnuto prodloužení lhůty splatnosti dluhu, došlo k zajištění ještě dalšími směnkami, a to na 2.960.000,- Kč a dalších, které byly v objemu asi 10 milionů Kč. Dostal pak výpověď, zřídil schránku v bance, kde uložil smlouvu a směnky, klíček předal panu [redacted]. Svědek se vyjádřil také ke svému trestnímu stíhání tak, že krajským soudem byl zproštěn obžaloby a probíhá řízení u Vrchního soudu v Praze k odvolání státního zástupce. K dotazu státního zástupce, aby vysvětlil, když tvrdí, že půjčka byla zajištěna směnkou na 10 milionů Kč a půjčka měla splatnost 1.4.1996, jak je možné, že směnka byla vyhotovována o 23 dnů později, tedy 23.4.1996 a nevystavila ji společnost, ale pan [redacted] jako fyzická osoba. Svědek setrval na tom, že tato směnka byla jako prvé zajištění smlouvy, nepamatuje se, zda na směnce bylo v době, kdy se sepisovala smlouva o směnce, vyplněná kolonka datum vystavení směnky. Svědek tedy naznačené rozpory nevysvětlil. Výpověď svědka nebyla přesvědčivá, rozporná a nejasná tvrzení svědka byla ovlivněna tím, že svým jednáním pomohl obžalovanému ke spáchání skutku a tím, že trestní odpovědnost svědka je přezkoumávána v samostatném trestním řízení. Při výslechu u hlavního líčení dne 22. září

2004 svědek setrval na předchozí výpovědi. Vypověděl, že obžalovaný [REDAKCE] v době kdy požadoval zapůjčení peněz, uváděl, že má finanční problémy.

Svědkyňe [REDAKCE] při výslechu 17.1.2000 se vyjádřila k půjčce poskytnuté [REDAKCE], neboť v době od 1.6.1991 do 31.3.1996 zastávala ve společnosti funkci hlavní účetní. Vyjádřila se v tom duchu, že o půjčce vůbec neví, pouze si vzpomíná, že koncem roku 1995 si [REDAKCE] vzal od pokladní paní [REDAKCE] určitou částku, kterou není schopna specifikovat a paní [REDAKCE] za ní přišla s dotazem, jak má částku zaúčtovat. K předloženému účtu v kolonce peníze na cestě za měsíc březen 1996 svědkyně sdělila, že k zaúčtování pravděpodobně došlo v měsíci dubnu a v té době docházela pomoci paní [REDAKCE], která do firmy nastoupila jako její nástupkyně, částka 2,4 milionů Kč, která je na tomto účtu uvedena, jí nic neříká. Nikdy neviděla smlouvu o půjčce mezi [REDAKCE] a [REDAKCE]. Od [REDAKCE] nedostala žádné podklady k tomu, aby takovouto půjčku zaúčtovala.

Výpověď svědkyně prokazuje, že předání peněz obžalovanému [REDAKCE] nebylo účetně jako půjčka zaevidováno. Svědčí to o závěru, že svědek [REDAKCE] si byl vědom, že jeho postup je v rozporu s účelem, pro který byl revolvingový úvěr poskytnut a v rozporu s předmětem činnosti spol. [REDAKCE], věděl, že jedná v rozporu se svěřenou pravomocí.

Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] bylo zjištěno, že v [REDAKCE] pracovala asi od roku 1992 do konce r. 1996, a to ve funkci personalistky a pokladní. Vedla pokladní knihu, kde se vedly příjmy a výdaje. Peníze z účtu vybírala na základě příkazů, které dostávala od ředitele společnosti a hlavní účetní paní [REDAKCE]. Neměla podpisové právo k účtu. Žádnou smlouvu o půjčce mezi [REDAKCE] a panem [REDAKCE] neviděla. Někdy na jaře roku 1996 vybírala větší částku kolem 300.000,- Kč, ale neví, na co byla určena. Nepamatuje se, že by přes pokladnu šla částka ve výši necelých 3 milionů Kč, domnívá se, že ne. Pokud by částka byla vybrána z běžného účtu v hotovosti, musela by jít přes pokladnu. Neví nic o tom, že by byla vrácena panem [REDAKCE] částka ve výši 400.000,- Kč. K tvrzení svědka [REDAKCE], že v měsíci květnu nebo červnu 1996 dal do pokladny 400.000,- Kč, svědkyně sdělila, že jí tato částka nic neříká.

Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] bylo zjištěno, že byla zaměstnána ve funkci hlavní účetní ve společnosti [REDAKCE] od 1.4.1996. Domnívá se, že v měsíci březnu 1996, tedy ještě před jejím nástupem došlo k převodu z jednoho ze dvou úvěrů na běžný účet částky ve výši 2,4 milionů Kč. Peníze byly zaúčtovány jako peníze na cestě. Tyto peníze zůstaly až do závěrky za rok 1996 stále takto evidovány. V roce 1997 přišel fax z Prahy, byla to smlouva o poskytnutí půjčky mezi společnostmi [REDAKCE] a [REDAKCE] na částku 2,960.000,- Kč, bylo to poprvé, co tuto smlouvu viděla. Částka 560.000,- Kč byla vyplacena z pokladny, což vyplatila paní [REDAKCE], kdy existuje i pokladní doklad, kde je tato podepsána a je zde podepsán [REDAKCE]. Dne 10.6.1996 došlo k tomu, že [REDAKCE] přinesl do kanceláře částku 400.000,- Kč s tím, že se má jednat o vrácení části z částky 560.000,- Kč. Nevzpomíná si, že by v této souvislosti něco říkal o panu [REDAKCE] nebo o firmě [REDAKCE]. Na účtu ostatní pohledávky tak zůstalo 160.000,- Kč. Po dohodě s [REDAKCE] částku ve výši 2,4 mil. Kč zúčtovala jako směnku na účet 312. Půjčka však měla být zúčtována jiným způsobem jako půjčka a z ní by pak byla odečtena částka 400.000,- Kč, pokud by to byla

částka od pana [REDAKCE]. Částka 400.000,- Kč, kterou [REDAKCE] přinesl, byla zahrnuta do účetnictví.

Z výpovědi svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že v roce 1995 se na něho obrátil pan [REDAKCE] o leasing CNC frézy. Byla vystavena směnka jako záruka, že bude splácet dle leasingové smlouvy. Vystavena byla na částku 1,415.505,70 Kč. Směnka měla být vrácena po ukončení leasingové smlouvy, to se však nestalo. V části dalších tvrzení svědka byla jeho výpověď popsána shora.

Z výpovědi svědka [REDAKCE] je zjišťováno, že spol. [REDAKCE] kontaktoval přes ředitele firmy pana [REDAKCE] leasingovou smlouvu podepsal 31.10.1995, kdy předmětem leasingu byla počítačová sestava, která mu však nebyla dodána. Jako součást leasingové smlouvy musel podepsat i směnku, hned první den také složil akontaci ve výši 100.000,- Kč, která mu nebyla vrácena. Co se stalo s originálem směnky, neví.

Z výpovědi svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že předložená směnka má vztah s finanční operací, tedy příslibu leasingu na vybavení restaurace ze strany společnosti [REDAKCE]. Může mít také vztah k příslibnému zprostředkování úvěru ze strany pana [REDAKCE]. Směnku vyplňoval [REDAKCE] a směnku svědek podepsal. Leasingová smlouva se nakonec nerealizovala a obchodní vztahy k panu [REDAKCE] se téměř přerušily.

Z výpovědi svědka [REDAKCE] je zjišťováno, že s obžalovaným [REDAKCE] se zná asi od roku 1991, oba byli společníky ve společnosti [REDAKCE], znali se také jako podnikatelé v Písku a měli spolu prostředky na nákup [REDAKCE] ve výši 160,000.000,- Kč až 180,000.000,- Kč a nepodařilo se mu sehnat úvěr. Pan [REDAKCE] příslibil, že mu úvěr sežene, že by to neměl být takový problém, že to však bude sát provizi. Aby měl jistotu, že provizi dostane ve výši 10 milionů Kč, tak mu podepsal, v té době nekrytou, směnku. V době, kdy směnku podepisoval, tak částka tam napsána nebyla. Úvěr mu však nezajistil.

Obžalovaný [REDAKCE] na svoji obhajobu uvedl, že [REDAKCE] mu půjčil peníze na osobní automobil a dohodli se, že mu půjčenou částku bude měsíčně splácet. Vystavil směnku, kterou podepsal. Jednalo se o částku 300.000,- Kč. Dohodli se, že peníze mu vrátí asi za tři roky. Splatil mu celou půjčenou částku. Když se [REDAKCE] dotazoval, co se směnkou, řekl mu, že ji roztrhal. Až v roce 1998 nebo 1999, kdy za ním přijeli dva vyšetřovatelé, zjistil, že směnka znehodnocená nebyla.

Z kopie smlouvy o poskytnutí půjčky (č.l. 3431 spisu) je zjišťováno, že smlouva je datovaná dnem 8.3.1996. Jedná se o půjčku ve výši 2,960.000,- Kč, kterou poskytla [REDAKCE], zastoupená [REDAKCE] společností [REDAKCE] zastoupené [REDAKCE]. Půjčka měla být vrácena nejdéle do konce měsíce dubna 1996 s 3,5% úrokem z poskytnuté částky. Jak již shora uvedli svědci, ve smlouvě je uvedeno, že přílohu smlouvy tvoří směnka, kterou společnost [REDAKCE] bude akceptovat počínaje dnem 1.9.1996. Zbývající částka, kterou [REDAKCE] získá přes částku půjčenou, je smluvní pokutou vyplývající z uzavřené smlouvy. Směnka vystavená spol. [REDAKCE] na 2,960.000,- Kč je datována 7.5.1996 s datem splatnosti 17.2.1997 (č.l. 3433 spisu).

Následně pak byly předloženy i směnky cizí jako dozajištění poskytnuté půjčky (č.l. 3436-3437 spisu). Zjišťovaná data podporují úvahu svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] že písemné vyhotovení smlouvy o půjčce bylo antidatováno, když směnka vlastní byla vystavena až později, než je datována smlouva o půjčce, přestože je v ní uváděno, že směnka tvoří přílohu této smlouvy.

Dne 16.1.1997 je uzavřena dohoda o splátkách mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] a to dlužnou částku ve výši 2,960.000,- Kč sníženou o splátku 400.000,- Kč a zvýšenou o roční úrok 20 %. Byly dohodnuty dvě splátky, které obž. [REDAKCE] nedodržel. Dne 24.3.1997 byl vydán směnečný platební rozkaz Krajským soudem v Českých Budějovicích, č.j. [REDAKCE], dne 18.2.1997 bylo vydáno osvědčení o protestaci výše uvedené směnky pro nezaplacení, dne 25.11.1996 proběhlo jednání mezi zástupcem spol. [REDAKCE] a [REDAKCE], zastoupené [REDAKCE]. Byl proveden také důkaz kopiemi listin dokladující exekuční řízení poškozenou společností vedené na základě směnečného platebního rozkazu. Vymáhání dlužné částky nebylo úspěšné (č.l. 3438-3461 spisu). Jednání představenstva spol. [REDAKCE] se konalo dne 3.4.1996 za přítomnosti [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Při tomto jednání byla udělena samostatná prokura [REDAKCE], který byl zvolen také předsedou představenstva. Byl podán také návrh na zápis změny do obchodního rejstříku. Tímto dnem byla zrušena prokura [REDAKCE]. [REDAKCE] byl jmenován do funkce ředitele společnosti [REDAKCE]. Byl proveden také důkaz opisem účtu peníze na cestě a opisem účtu 312. Z výpisu z obchodního rejstříku je zjištěno, že spol. [REDAKCE] byla zapsána dne 21.5.1991. [REDAKCE] byl členem představenstva společnosti a byla mu udělena prokura. Jako důkaz byly provedeny také stanovy společnosti [REDAKCE], zápis z jednání představenstva dne 2.9.1995, kde byl ustanoven [REDAKCE] do funkce ředitele [REDAKCE], manažerskou smlouvou uzavřenou mezi [REDAKCE] a [REDAKCE], kdy byl jmenován do funkce ředitele s udělením prokury dnem 14.5.1992 (č.l. 3462-3509 spisu).

Ze smlouvy o úvěru č. [REDAKCE], uzavřené mezi [REDAKCE] jako dlužníkem a IPB a.s. Praha, oblastní pobočka České Budějovice ve dnech 7.11.1995 a 8.11.1995, je zjišťováno, že byl poskytnut střednědobý úvěr ve výši 3,5 mil. Kč s 3,5% ročním úrokem z poskytnutých peněžních prostředků. Z kopie smlouvy o revolvingovém úvěru č. [REDAKCE] uzavřené mezi IPB a.s. Praha, oblastní pobočka České Budějovice, jako věřitelem, a spol. [REDAKCE] jako dlužníkem ve dnech 29. a 30.1.1996 je zjišťováno, že byl poskytnut dlužníkovi revolvingový úvěr až do maximální výše úvěrového rámce 6,5 milionů Kč. Dlužník se zavázal poskytnutý úvěr použít za účelem financování provozních potřeb akciové společnosti.

Provedenými důkazy je objektivní stránka jednání obžalovaného prokazována v tom, že na základě dohody s [REDAKCE], prokuristou spol. [REDAKCE], od něho převzal 2,960.000,- Kč po záminkou půjčky s tím, že tuto vrátí do konce dubna 1996. Pro posouzení skutku není rozhodující, zda shora uvedená peněžní částka byla předána jednorázově nebo ve dvou časově návazných platbách. Zjišťované skutečnosti také nasvědčují tomu, že dohoda byla původně pouze ústní, až následně dodatečně byla vyhotovena písemná smlouva. Po subjektivní stránce obžalovaný [REDAKCE] jednal v úmyslu získat finanční prostředky bez toho, že by je chtěl vrátit dle dohody uzavřené s [REDAKCE]. Až

po uzavření dohody a předání peněz, až po termínu, kdy peníze měly být vráceny, vyhotovuje obžalovaný dne 7.5.1996 vlastní směnku znějící na částku 2,960.000,- Kč. Také předává [redacted] [redacted] dozajištění pěti směnkami cizími, přestože věděl, že tyto směnky byly vyhotoveny za jiným účelem a nešlo o vymahatelné pohledávky. Prostřednictvím [redacted] [redacted] došlo k úhradě částky 400.000,- Kč a celkově tak [redacted] byla způsobena škoda ve výši 2,560.000,- Kč.

Při hodnocení subjektivní stránky činu je nutno vzít v úvahu, že spol. [redacted] [redacted] předtím, než byla transformována na [redacted], byla v nepříznivé finanční situaci, hospodařila se ztrátou a v tomto stavu začínala hospodařit i [redacted]. Obž. [redacted] v té době předchozí trestnou činností, kterou je nyní uznáván vinným, již způsobil škodu, která je dosud neuhrazena, ve výši 45,163.941,- Kč a věděl, že částku získávanou z finančních prostředků spol. [redacted] ani vrátit nemůže. Mimo to v té době vůči obžalovanému byly i jiné pohledávky, které se nestaly součástí výroku odsuzujícího rozsudku a zadluženost obžalovaného byla velkého rozsahu.

Na úmyslu poškozenou společnost podvést nasvědčuje i vystavení vlastní směnky na 2,960.000,- Kč, která jako v obdobných případech podvodného jednání obžalovaného, kdy směnky vystavoval, nebyla kryta finančními prostředky. Obžalovaný tedy věděl, že tímto jednáním působí škodu a způsobit ji chtěl, přičemž jednal podvodným způsobem, kdy poškozenou společnost uváděl v omyl jednak nepravdivým tvrzením, do kdy peníze vrátí, jednak zajištěním, o němž věděl, že je nevymahatelné. V tomto jednání obžalovanému pomáhal [redacted], který v rozporu se smlouvou o revolvingovém úvěru odčerpál výše uvedenou peněžní částku z úvěrového účtu a použil je v rozporu s účelem úvěru a v rozporu s předmětem činnosti společnosti [redacted]. Obžalovaný [redacted] byl výše uvedeným jednáním uznán vinným.

Obž. [redacted] jako předseda představenstva obch. spol. [redacted] v úmyslu vylákat dodání zboží bez jeho zaplacení pověřil [redacted] k uzavření kupní smlouvy dne 14.6.1996 s obch. spol. [redacted] na nástrojářskou frézku s příslušenstvím v hodnotě 830.283,- Kč, na níž byla vystavena faktura č. [redacted], splatná dne 21.6.1996, nástrojářskou frézku FNGJ 40 použil jako předmět leasingové smlouvy pro obchodní spol. [redacted] a přesto, že tato obchodní společnost uhradila akontaci a hradila též leasingové splátky, fakturu neproplatil a tímto jednáním způsobil společnosti [redacted] škodu ve výši nejméně 252.153,- Kč, když zbylou částku ve výši 578.130,- Kč uhradila přímo spol. [redacted] (ad 5 výroku rozsudku).

Z výpovědi svědka [redacted], podnikového právníka spol. [redacted] bylo zjištěno, že firma se zabývá výrobou obráběcích strojů. V případě spol. [redacted] kontaktovala obchodní oddělení spol. [redacted] společnost [redacted], která měla zájem o koupi frézky typu FNGJ 40 s příslušenstvím a obchod chtěl realizovat prostřednictvím leasingové společnosti [redacted]. Nechali ohledně této firmy vyhotovit výpis z obchodního rejstříku a když zjistili, že nejsou žádné překážky, došlo k uzavření obchodu dne 14.6.1996 s firmou [redacted] o koupi příslušného stroje (č.l. 3213 spisu). Na základě této písemné smlouvy si firma [redacted] společně s firmou [redacted] frézku převzala a odvezla. Ihned poté, co po lhůtě splatnosti nebyly peníze na účtu firmy, byl zahájen systém upomínání. Ze strany pana [redacted] a ředitele [redacted]

byly ujišťováni, že částku uhradí, dosud se tak však nestalo. Strojní zařízení bylo fakturováno fakturou č. [redacted] ze dne 7.6.1996, splatnou dne 21.6.1996 na částku 830.283,20 Kč. Společnost [redacted] po celou dobu firmě [redacted] řádně splácela. Podali pak žádost na Okresní soud ve Strakonici, který deponoval splátky a požádali o jejich uvolnění přímo na účet spol. [redacted]. Stalo se tak počínaje devatenáctou splátkou tak, že došlo k nezaplacení částky ve výši 252.153,- Kč, což je škoda a k tomu úroky ve výši 163.560,- Kč.

Z výpovědi svědka [redacted], jednatele firmy [redacted] bylo zjištěno, že potřebovali určitý typ stroje a při jednání s firmou [redacted] vytypovali frézku FNGJ 40 a rozhodli se hledat leasingovou firmu pro úhradu stroje formou leasingu. Za tím účelem kontaktoval společnost [redacted], kde jednal s panem [redacted], ředitelem společnosti. Nikdy nejednal s panem [redacted]. Došlo pak k uzavření smlouvy k datu 12.6.1996 o finančním pronájmu – leasingu mezi spol. [redacted] a [redacted] (č.l. 3223-3226 spisu). Bylo domluveno, že firmou [redacted] bude uhrazena částka 415.141,60 Kč a první splátka ve výši 13.767,- Kč. Platby byly provedeny ještě předtím, než obdrželi stroj. [redacted] mu pak byla vystavena plná moc k převzetí předmětu leasingu u výrobce, tento stroj převzal dne 21.6.1996. Od této doby byly placeny firmou [redacted] na firmu [redacted] dohodnuté splátky bez jakýchkoliv prodlev. V červnu 1997 pak obdrželi od firmy [redacted] přípis, kde byli upozorněni na to, že firma [redacted] dosud jejich pohledávku neuhradila. Při dalším jednání zjistil, že skutečně k žádné úhradě nedošlo a v té souvislosti také zjistil, že majitelem firmy [redacted] je pan [redacted]. Po obdržení dopisu od spol. [redacted] se snažil kontaktovat firmu [redacted], ale nedařilo se mu nikoho zastihnout. Od právního zástupce společnosti [redacted] byl pak informován, že firmu [redacted] převzala firma [redacted]. V té době, kdy bylo zjištěno, že se tam dějí nějaké podivnosti a protože nechtěli porušit splátkový kalendář, ukládali peníze do soudního depozita. Svědek pak předložil také doklady vztahující se k uvolnění finančních prostředků z výše uvedeného depozitního účtu a souhlas k přesměrování splátek a další doklady vztahující se k prováděným platbám. Platby pak chodily přímo na účet společnosti [redacted].

Tvrzení svědků je doloženo též listinnými důkazy, vedle již shora uvedených smluv o prodeji frézky FNGJ 40 a o finančním pronájmu byl jako důkaz proveden výpis z obchodního rejstříku spol. [redacted] objednávkou nástrojařské frézy, která byla spol. [redacted] v zastoupení [redacted] dne 12.6.1996 podána společnosti [redacted]. Důkaz byl proveden také splátkovým kalendářem, kde je uveden přehled plateb provedených spol. [redacted], fakturou č. [redacted] vystavenou spol. [redacted] dne 21.6.1996 s termínem splatnosti 5.7.1996, k tomuto datu měla spol. [redacted] uhradit částku 830.283,- Kč. Po termínu splatnosti na spol. [redacted] bylo směřováno více upomínek, a to ve dnech 10.7., 18.7. a 7.11.1996, 18.2.1997, dále proběhlo jednání mezi zástupcem spol. [redacted] a spol. [redacted], za níž jednal i [redacted] zmocněním ze dne 29.5.1997 zmocnil obžalovaný [redacted] spol. [redacted] k zastupování spol. [redacted]. Dne 30.6.1997 byla uzavřena kupní smlouva mezi [redacted] a [redacted], již frézku FNGJ 40 kupujícímu prodal za 510.419,84 Kč s tím, že předmět převodu je v leasingovém nájmu. Důkaz byl proveden také písemnostmi, specifikujícími nástrojařskou frézku FNGJ 40 s příslušenstvím, dodací list, faktura, která byla společností [redacted] vystavena odběrateli [redacted] na stejnou částku, na jakou byla původně vystavena [redacted].

Dnem 16.3.1998 je datován souhlas společnosti [redacted] k přesměrování leasingových splátek. Důkaz byl proveden také písemnostmi dokladujícími přijetí plnění ze strany spol. [redacted] do soudní úschovy a usnesení Okresního soudu ve Strakonici v této věci ze dne 5.2.1998, č.j. Sd 6/97-7. Přípis, který byl zaslán společností [redacted] společnosti [redacted], o němž vypovídal svědek [redacted], je datován dnem 8.6.1997, dle předávajícího protokolu došlo k předání stroje a příslušenství dne 21.6.1996. Důkaz byl proveden také výpisy z účtu společnosti [redacted] č. [redacted] vedeného u Komerční banky a.s., pobočka Strakonice, jímž jsou dokladovány platby leasingové v měsíčních částkách 13.765,- Kč a úvodní záloha ve výši 415.141,60 Kč. Platby jsou dokladovány za období od 12.6.1996 do 12.5.1997 (č.l. 3209-3251 spisu).

Jednání obž. [redacted] je provedenými důkazy prokazováno. Výpovědi obou svědků, jak [redacted], tak [redacted] jsou v podstatných okolnostech v souladu s listinnými důkazy. Je zřejmé, že obž. [redacted] prostřednictvím zaměstnance společnosti [redacted] (výpověď tohoto svědka byla popsána již shora) vylákal k uzavření kupní smlouvy, přičemž neměl v úmyslu dohodnutou kupní cenu uhradit, a to přesto, že od společnosti, s níž uzavřel leasingovou smlouvu na strojní zařízení, inkasoval ihned po uzavření leasingové smlouvy zálohu ve výši 415.141,60 Kč a následně byly zasílány společnosti [redacted] měsíční splátky, kupní cenu neuhradil. V souvislosti s tím, že spol. [redacted] platby zasílala do soudní úschovy a poté přímo prodávající společnosti [redacted], byla jednáním obžalovaného této společnosti způsobena škoda ve výši nejméně 252.153,- Kč. Na záměry obžalovaného [redacted], které v tomto období, i v jiných případech, byly převážně směřovány finanční prostředky, bylo i v tomto případě takto motivováno. Nelze přehlédnout ani tu skutečnost, že aniž by společnost [redacted] výrobci nástrojařské frézky a prodávající společnosti [redacted] něco zaplatila, prodává toto zařízení dne 30.6.1997 za částku 510.419,84 Kč (č.l. 3222 spisu). Obžalovaný [redacted] byl výše uvedeným jednáním uznán vinným.

Obžalovaný [redacted] jako předseda představenstva obchodní společnosti [redacted] ve dnech 25.7.1996 a 13.8.1996, na základě u uzavřené ústní dohody, odebral od obchodní společnosti [redacted] výpočetní techniku v celkové hodnotě 18.617,20 Kč, přičemž neměl v úmyslu dodané zboží uhradit, vystavené faktury č. [redacted] a [redacted] neproplatil a způsobil tak spol. [redacted] škodu ve výši nejméně 18.617,20 Kč (ad 6 výroku rozsudku).

Z výpovědi svědka [redacted], jednatele spol. [redacted] se sídlem v [redacted] bylo zjištěno, že tato firma se zabývá obchodní činností, distribucí výpočetní techniky. Společnost [redacted] odebírala výpočetní techniku na základě ústních dohod bez sepisování písemných smluv. V některých případech bylo zboží dodáváno spol. [redacted], v některých případech přímo zákazníkovi, s nímž tato společnost uzavírala leasingovou smlouvu. Poslední dvě dodávky zboží, které se uskutečnily v roce 1996, nebyly společností [redacted] uhrazeny a jedná se o faktury č. [redacted] a č. [redacted]. Celkem nebylo zaplacen 18.617,20 Kč. Při jednání pan [redacted] sliboval zaplacení částky, později pak již nebyl k zastížení. Krajským soudem v Českých Budějovicích byl vydán platební příkaz k úhradě dlužné částky.

Při výslechu dne 5.3.2000 svědek uvedl, že společnost [redacted] se v r. 1996 transformovala na spol. [redacted], kde společníkem je jeho matka. Této společnosti dělal prokuristu. K fakturám č. [redacted] a [redacted] uvedl, že tyto byly vystaveny na zboží odebrané spol. [redacted], které předtím objednal pan [redacted], přestože faktury jsou podepsány panem [redacted], schválení odběru zboží podléhalo panu [redacted]. Svědek uvedl, že úhradu zboží následně pan [redacted] podmiňoval další prací svědka na účetnictví spol. [redacted], k úhradě faktur však nedošlo.

Svědka se vyjádřil i k dalším vztahům ke společnosti [redacted] s tím, že s panem [redacted] se kontaktoval jako zástupce počítačové firmy, kterou zastupoval, a to [redacted]. Mohlo to být někdy v r. 1994. Pan [redacted] mu nabídl zaměstnání a poté do společnosti nastoupil jako účetní. V té době tam byl zaměstnán ještě pan [redacted], sekretářka, dále paní [redacted] a pan [redacted]. Byli tam také zaměstnanci spol. [redacted] a pro tuto společnost také zpracovával účetnictví. Ve společnosti [redacted] byl zaměstnán od léta roku 1996. Za jeho působení bylo uzavřeno asi třicet leasingových smluv. Pokud jde o revolvingový úvěr na 30 milionů Kč, domnívá se, že se jednalo o úvěr [redacted], ale není si tím jistý. Nevylučuje, že to mohlo být i pro spol. [redacted]. Co se týká tohoto úvěru, tak finanční prostředky z něho nebyly použity v žádné ze tří výše uvedených firem. Kam tyto finanční prostředky šly, to neví. Ví také o úvěru, který byl poskytnut firmě [redacted] ve výši 15 mil. Kč, který se měl nějakým způsobem převádět na pana [redacted]. U všech tří společností, tj. [redacted], [redacted] a [redacted] byla vykazována ztráta. Celý finanční chod společnosti [redacted] řídil a rozhodoval o ni pouze pan [redacted]. Rozhodoval o tom, zda bude uzavřena leasingová smlouva, zda se uhradí faktura, zda se zboží koupí či ne.

Z kopií faktur č. [redacted] a [redacted] je zjišťováno, že v prvním případě zboží bylo dodáno dne 13.8.1996 a datum splatnosti fakturované částky ve výši 14.810,80 Kč byl dnem 1.8.1996 (č.l. 3351-3352 spisu). Důkaz byl proveden i listinnými důkazy prokazujícími obchodní vztahy mezi spol. [redacted] a [redacted], předtím [redacted] (č.l. 3353-3371 spisu).

Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14.8.1992, č.j. [redacted] bylo rozhodnuto, že žalovaná spol. [redacted] je povinna zaplatit žalobci [redacted] částku 18.617,20 Kč s příslušenstvím. Bylo rozhodnuto též o náhradě nákladů řízení.

Toto jednání obžalovaného [redacted] je provedenými důkazy prokázáno, dochází k němu ve stejném období jako k jednání, jehož se dopustil ke škodě spol. [redacted]. Bylo to v době, kdy, jak již bylo shora uvedeno, spol. [redacted] hospodařila se ztrátou a v době, kdy jednáním, jímž je uznáván vinným, v té době způsobil škodu přesahující 47,900.000,- Kč a neměl v té době v úmyslu odebírané zboží hradit. Jeho záměrem bylo získat prodejem zboží či jeho pronájmem finanční prostředky a odebrané zboží nehradit. Také tímto jednáním byl obžalovaný uznán vinným.

Obž. [redacted] jako předseda představenstva obch. spol. [redacted] odebral dne 30.1.1997 od spol. [redacted]

██████████, klempířské stroje v celkové hodnotě 119.279,- Kč, pro spol. ██████████. ██████████, v úmyslu dodávku neproplatit a proforma fakturu č. ██████████ ze dne 8.11.1996 splatnou 22.11.1996 ani fakturu č. ██████████ ze dne 27.2.1997 se shodným termínem splatnosti neuhradil, přestože spol. ██████████ akontaci i leasingové splátky hradila, a způsobil tak společnosti ██████████ škodu ve výši nejméně 119.279,-Kč (ad 8 výroku rozsudku).

Svěděk ██████████ při výslechu v přípravném řízení uvedl, že podniká jako fyzická osoba pod obchodním jménem ██████████. Někdy na podzim roku 1996 zástupci firmy pana ██████████ si zajistili leasingovou firmu. Oznámili, že se jedná o ██████████. Svědek uvedl, že na základě telefonického kontaktu s touto leasingovou společností zaslali na ██████████ proforma fakturu č. ██████████ ze dne 8.11.1996 s datem splatnosti 22.11.1996 na ruční ohýbačku v ceně 37.820,- Kč, ruční stáčečku okapů v ceně 18.788,- Kč, ruční zakružovačku v ceně 13.298,- Kč, ruční pákové nůžky v ceně 40.260,- Kč, ruční signovačku v ceně 8.052,- Kč, tvarovací kolečka v ceně 1.061,40 Kč. Faktura byla vystavena na celkovou částku 119.279,40 Kč. Faktura byla vystavena na celkovou částku 119.279,40 Kč. Písemná smlouva nebyla uzavírána. Mezi společnostmi ██████████ a panem ██████████ byla vypracována smlouva o finančním pronájmu č. ██████████ a leasingovou společností byla také zaslána plná moc datovaná 22.11.1996 podepsaná ██████████, kterým byl ██████████ zmocněn převzetím předmětů leasingu dle uzavřené smlouvy o finančním pronájmu, protože nedocházelo k proplacení proforma faktury, bylo dohodnuto se společností ██████████, že stroje budou dodány až začátkem roku 1997. V té době pak touto společností byli ujišťováni, že úvěry jim přislíbené budou poskytnuty v krátké době a okamžitě stroje uhradí. Protože spol. ██████████ požadovala urychlené dodání strojů potřebných k výrobě, byly tyto stroje této firmě dodány 30. ledna 1997. Následně pak byla vystavena faktura dne 30.1.1997, č. ██████████, která byla vystavena 27.2.1997 s datem splatnosti původním, tj. 22.11.1996. Faktura nebyla proplacena přes opakované i písemné urgencye a pokusy o smír. Následně svědek zjistil, že dne 30.6.1997 byla uzavřena kupní smlouva s dodatkem o převodu předmětu leasingu mezi ██████████ jako prodávajícím a ██████████ jako kupujícím. Svědek uplatnil nárok na náhradu škody v celkové výši 119.279,40 Kč a poplatek z prodlení ve výši 59.281,- Kč, celkově částku 178.560,40 Kč.

Svěděk ██████████ při výslechu potvrdil odběr strojů od firmy ██████████. ██████████ uzavření leasingové smlouvy se spol. ██████████, která byly zastupována panem ██████████. Tomu také podepsali dne 22.11.1996 čistou směnku, která byla jištěním pro případ, že by neplatili. Celková hodnota odebraných strojů byla 119.279,40 Kč. Akontaci leasingové společnosti zaplatili ve výši 47.711,80 Kč. Další splátky pak probíhaly dle splátkového kalendáře čtvrtletně ve výši 6.881,60 na účet ██████████ a na účet této společnosti bylo celkem zapláceno v dalších splátkách 20.664,80 Kč, poté byli informováni, že další platby bude přebírat firma ██████████ a následně pak další splátky byly zasílány na účet této společnosti. Na její účet bylo realizováno deset splátek v celkové sumě 68.816,- Kč. Svědek uvedl při výslechu dne 20.1.2000, že zbývají zaplatit ještě 3 leasingové splátky. Tuto výpověď svědek potvrdil i u hlavního líčení. Uzavření dohody o dodávce strojů, leasingové smlouvy, fakturace ceny je doloženo listinnými důkazy (č.l. 3293-3330 spisu).

V tomto případě za obchodní společnost [redacted] jednal s poškozenou firmou [redacted]. Jak už bylo výše uvedeno, tento svědek při uzavírání leasingových smluv a při rozhodování o tom, které faktury budou proplaceny a které nikoliv, byl jako zaměstnanec spol. [redacted] plně vázán pokyny obž. [redacted]. Provedenými důkazy, které byly již shora rozvedeny, je také zjišťováno, že v době, kdy došlo k uzavření dohody o odběru strojů pro firmu [redacted] a vystavení společností [redacted] proforma faktury, byla [redacted] v nepříznivé situaci, hospodařila se ztrátou a bylo zřejmé, že závazky z uzavíraných dohod o odběru zboží neuhradí. Obžalovaný [redacted] si takovýmto postupem pouze opatroval finanční prostředky, které používal k jiným účelům, než k úhradám závazků společnosti. Úmysl obžalovaného shora uvedený, je zřejmý také z toho, že inkasoval splátky z leasingových smluv, přitom však nehradil faktury za předměty leasingu. Posléze i práva z uzavřených leasingových smluv za úplatu postoupil jiné společnosti. Tohoto jednání se obžalovaný dopouštěl v době, kdy jeho dluhy za jednání, kterými je nyní uznáván vinným, přesahovaly 49 milionů Kč, přitom měl i jiné závazky neuhrazené, u nichž není prokazován podvodný úmysl a ohledně nichž byl obžaloby zproštěn. Věděl tedy v této době, že vyfakturovanou částku dle uzavřené dohody ve lhůtě splatnosti ve výši 119.279,- Kč poškozené firmě [redacted] neuhradí, ani takový úmysl neměl, a v této výši způsobil škodu.

Obž. [redacted] jako předseda představenstva obch. spol. [redacted], objednal v březnu 1997 u obch. spol. [redacted] propagaci a reklamu v celkové hodnotě 366.000,- Kč, přestože neměl v úmyslu zakázku uhradit, fakturu č. [redacted] znějící na tuto částku však do současné doby neproplatil a způsobil tak této společnosti, jejímž právním nástupcem je obch. spol. [redacted] škodu ve výši nejméně 366.000,- Kč (ad 9 výroku rozsudku).

Svědek [redacted] při výslechu v přípravném řízení uvedl, že faktura č. [redacted] ze dne 12.3.1997 byla vystavena spol. [redacted] na částku 366.000,- Kč. Faktura byla vystavena na základě uzavřené obchodní smlouvy o reklamě a propagaci. Smlouva byla podepsána za spol. [redacted] panem [redacted]. Na základě této smlouvy byla provedena reklama na závodním autě Fiesta, které se účastnilo seriálu závodů Fiesta CUP v roce 1997. Protože faktura nebyla v termínu splatnosti uhrazena, byla zaslána 25.9.1996 na [redacted] písemná upomínka, následovaly i telefonické urgency. Když [redacted] zastihl na telefonu, tvrdil mu, že má finanční problémy, sliboval, že fakturu uhradí do jednoho až dvou týdnů, k úhradě však nedošlo. Poškozené společnosti svědek uvedl, že tato se transformovala na spol. [redacted], která je univerzálním nástupcem společnosti [redacted]. Svědek k tomu doložil výpisy z obchodního rejstříku. Jako statutární zástupce se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 366.000,- Kč. Výpověď svědek potvrdil i při výslechu u hlavního líčení, tvrzení svědka je doloženo smlouvou o reklamě ze dne 13.3.1997 vystavenou fakturou na částku 366.000,- Kč, upomínkou ze dne 25.9.1997, kopií přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce března 1998, výpisy z obchodního rejstříku (č.l. 3255-3283 spisu).

Obžalovaný [redacted] byl obžalován také z jednání, jehož se měl dopustit tím, že v přesně nezjištěné době od 1.1. do 15.8.1998 si jako fyzická osoba v Písku postupně

půjčil od [REDAKCE], nar. [REDAKCE], finanční částku ve výši 500.000,- Kč, na níž dne 15.8.1998 vystavil směnku bez uvedení doby splatnosti, avšak s ústní dohodou, že půjčku uhradí nejpozději do konce roku 1998, přestože to neměl v úmyslu. Do současné doby peníze nevrátil, čímž poškozenému [REDAKCE] způsobil škodu ve výši 500.000,- Kč (ad A, VI/1 výroku obžaloby).

Svědka [REDAKCE] byl vyslechnut v přípravném řízení dne 9.10.2000 a uvedl, že někdy v r. 1997 jej [REDAKCE] požádal o půjčku 2.500.000,- Kč. Tyto peníze však neměl, takže mu je půjčit nemohl. Potom [REDAKCE] přišel a žádal na něm, aby zastavil dům a zaručil se ohledně jeho půjčky. S tím však nesouhlasil. Následně pak [REDAKCE] přinesl již hotový znalecký posudek na nemovitost s tvrzením, že zástavu potřebuje asi na tři měsíce. S návrhem [REDAKCE] nakonec souhlasil, ten mu vystavil směnku na 2 milionů Kč za účelem krytí nemovitosti. Tato směnka měla být roztrhána v okamžiku, kdy by splatil půjčku. Původní půjčka byla napsána na svědka ve výši 1,5 milionů Kč, nedostal však žádné peníze. S těmi disponoval [REDAKCE]. Protože půjčka nebyla v celé výši splacena, nadále trvá zástava nemovitosti.

Svědka se dále vyjádřil k půjčce 500.000,- Kč [REDAKCE], takže v období od léta 1997 do května 1998 postupně [REDAKCE] půjčil asi v pěti případech peněžní částky 150.000,- Kč, 50.000,- Kč a další. Na každou půjčku si nechal napsat písemný doklad, za necelý rok to dělalo celkem 480.000,- Kč. Domluvili se, že [REDAKCE] mu vystaví směnku na částku 500.000,- Kč a tato byla vystavena dne 15.8.1998. Na směnce nebyl uveden údaj o datu její splatnosti. Při vystavení této směnky byly znehodnoceny doklady o půjčkách. Směnku na částku 500.000,- Kč žádným způsobem dosud neuplatňoval. Poté svědek uvedl, že se připojuje k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 500.000,- Kč.

Při výsledku u hlavního líčení k přečtenému protokolu o výsledku z řízení přípravného svědek uvedl, že se mu nelíbí konec protokolu, že by byl podveden. Necítil se však podveden tehdy ani nyní, takovouto doložku si do protokolu dali sami policisté. To, že mu [REDAKCE] nezaplatil, zavinil [REDAKCE], vůči němuž měl [REDAKCE] pohledávky. K předložené kopii směnky na částku 500.000,- Kč svědek uvedl, že k vrácení půjčené částky mělo dojít maximálně do roka. Celé vystupování svědka u hlavního líčení působilo rozporuplně a nevěrohodně. Tvrdil některé rozporné skutečnosti i ohledně protokolace jeho výpovědi v přípravném řízení, které pak nebyl schopen přesvědčivě vysvětlit. Ohledně půjčky, kterou poskytl [REDAKCE] počal uvádět, že částku 480.000,- Kč mu půjčil postupně během 3 nebo 4 měsíců. Bylo většinou domluveno, že mu půjčené peníze vrátí do 14 dnů nebo do třech neděl, to se však nestalo, přesto mu pak půjčil další peníze. Uvědomoval si, že se může stát, že v dohodnutém termínu mu [REDAKCE] mu [REDAKCE] peníze nevrátí. Z výpovědi svědka je tedy zřejmé, že si byl vědom toho, že peníze mu nebudou vráceny tak, jak se se [REDAKCE] dohodli. Z tohoto zjištění jsou pochybnosti v tom, že by obžalovaný svědka [REDAKCE] uvedl v omyl a způsobil mu takovýmto jednáním škodu. Ani svědek nepocituje, že by byl podváděn.

Jako listinný důkaz byly předloženy kopie dvou směnek, jedna byla vystavena na 2 milionů Kč dne 1.8.1997 se splatností 30.10.1997 a druhá na částku 500.000,- Kč bez uvedení údajů, kdy byla vystavena a s jakým datem splatnosti (č.l. 3551 spisu).

Tyto důkazy s přihlédnutím zejména k nevěrohodnosti svědka [REDAKCE] vzbuzují pochybnosti, které byly vyloženy podle zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného. Obžalovaný byl zproštěn obžaloby ohledně tohoto dílčího skutku, neboť tento není trestným činem.

Jako fyzická osoba obžalovaný [REDAKCE] uzavřel v Praze dne 30.3.1998 s obch. spol. [REDAKCE] v úmyslu vylákat finanční prostředky, smlouvu o obchodním úvěru, na základě níž získal obchodní úvěr ve výši 16 milionů Kč na předstíraný nákup akcií, tuto částku měl jednorázově splatit dne 30.6.1998, tento svůj závazek neměl v úmyslu splnit a peníze nevrátil ani později, též nedodržel ani závazek obsažený v zástavní smlouvě, týkající se nemovitostí zapsaných u Katastrálního úřadu v Písku na jeho osobu na LV č. [REDAKCE], LV č. [REDAKCE], LV č. [REDAKCE], LV č. [REDAKCE] neboť v rozporu s touto zástavní smlouvou nenechal zapsat spol. [REDAKCE] jako zástavního věřitele ve vztahu k nemovitostem zapsaným na těchto LV; čímž obchodní spol. [REDAKCE] způsobil škodu ve výši nejméně 16 milionů Kč, škodu částečně uhradil dne 18.5.1998 částkou 240.000,- Kč (ad 10 výroku rozsudku).

Svědkyne [REDAKCE] dne 24.1.2000 uvedla, že v lednu nebo v únoru roku 1998, kdy pracovala ve společnosti [REDAKCE] jako vedoucí finančního oddělení, volal [REDAKCE] a dotazoval se jí, jestli společnost nemá volné finanční zdroje a zda poskytují obchodní úvěry. Následně toto prověřovala na vedení společnosti a poté [REDAKCE] přivedl pana [REDAKCE] a dali návrh úvěrové smlouvy a smluv zástavních. Úvěrová smlouva byla schválena vedením společnosti. Nemohli předpokládat, že by jim [REDAKCE] přivedl nereseriozního člověka. Později pak byly také problémy se zápisem na list vlastnictví na katastrálním úřadu. Úvěr byl poskytnut ve výši 16 milionů Kč a byl splatný dost rychle, bylo to do měsíce až do třech měsíců, přesně si nevzpomíná. Došlo asi k jedné nebo ke dvěma splátkám a pak vznikl problém. Urgovala pana [REDAKCE] přes [REDAKCE], pan [REDAKCE] však neplatil. Zaslala mu také v měsíci září dopis, stále byli ujišťováni panem [REDAKCE], že to zaplatí. Úvěr byl poskytnut z volných provozních prostředků. Čerpání úvěru bylo částečně převodem na účet, jehož číslo pan [REDAKCE] sdělil a částečně ve výši 6 milionů Kč bylo předáno v hotovosti přímo v Komerční bance. Dne 18.5.1998 pan [REDAKCE] uhradil 240.000,- Kč. K osobě obž. [REDAKCE] svědkyně uvedla, že se choval jako úspěšný podnikatel, jako velmi bohatý člověk, který potřebuje pouze na chvíli finanční prostředky.

Z výpovědi [REDAKCE] bylo zjištěno, že v r. 1997 došlo k výraznému nárůstu úrokových sazeb, což vedlo ekonomický úsek spol. [REDAKCE] k tomu, aby volné prostředky výhodněji zhodnotili. V tomto směru pak vedoucí finančního oddělení [REDAKCE] připravila smlouvy o obchodních úvěrech. Smlouvu s panem [REDAKCE] jako s fyzickou osobou připravovalo finanční oddělení, [REDAKCE] byl ubezpečen, že smlouvy prošly kontrolou právního oddělení, jednalo se o obchodní úvěr na dobu třech měsíců, který byl splatný do 30.6.1998 s 18% úrokem ročně. Úvěr byl ve výši 16 milionů Kč. Svědek v době poskytování těchto úvěrů byl generálním ředitelem spol. [REDAKCE]. To, že úvěr není splácen, bylo zjištěno až na základě obdobného případu, který předcházel.

Z výpovědi [REDAKCE] se zjišťuje, že s obžalovaným [REDAKCE] se seznámil v Písku, kdy v restauraci se společně domluvili na tom, že mají společného známého [REDAKCE]. Tuto skutečnost si následně u [REDAKCE] ověřil, bylo mu sděleno, že

s panem [redacted] spolupracují. Proběhlo pak několik aktivit, jednou si od [redacted] půjčil 500.000,- Kč, které mu pak zase vrátil. Potom on chtěl sehnat asi 6 milionů Kč, tak jej zavedl za svými partnery, tento obchod se však neuskutečnil. K žádosti pana [redacted] zajišťoval pro spol. [redacted] úvěr ve výši 0,5 mld. Kč. Bylo mu sděleno, že když přivede partnery, o kterých je přesvědčen, že se jedná o slušné podnikatele, je možné jim zajistit prostřednictvím [redacted] překlenovací půjčky. [redacted] jej prosil, že by potřeboval na dotažení nákupu akcií nějaké železářské firmy půjčku ve výši kolem 15 milionů Kč. Tuto půjčku mu zajistil u spol. [redacted]. [redacted] vysvětloval, že pokračuje nákup akcií ve spolupráci s rakouskou stranou. V souvislosti s půjčkou jednal s [redacted], které předával podklady a seznámil ji se [redacted]. Když pak urgoval u [redacted] plnění závazků, ten tvrdil, že všechny peníze jdou do oblasti nákupu akcií k ovládnutí velké firmy.

Svědék [redacted], vedoucí odborný referent plateb a pohledávek spol. [redacted] vypověděl, že v průběhu roku 1998 společnost poskytla několika firmám finanční půjčky. V průběhu měsíce listopadu 1998 byl pověřen vymáháním pohledávek i vůči panu [redacted]. S tímto navázal kontakt upomínkami, pan [redacted] sliboval průběžně, že do měsíce zaplatí nebo bude splácet, ale nikdy to nedodržel. Byla uhrazena jedna platba ve výši 240.000,- Kč dne 18.5.1998. S panem [redacted] proběhlo asi 5 nebo 6 jednání, poslední schůzka byla někdy koncem června 1999. [redacted] hovořil o tom, že peníze použil na nákup akcií, při urgencích o zaplacení tvrdil, že má podnikatelské aktivity na Ostravsku, nikdy však neřekl nic konkrétního, mluvil také o tom, že by měl udělat nějaký obchod se zbraněmi a hovořil také o pozemcích na [redacted].

Jednání obžalovaného [redacted] je prokazováno i listinnými důkazy, zejména podnětem k šetření z podezření ze spáchání úvěrového podvodu, smlouvy o obchodním úvěru, uzavřené 30.3.1998 mezi spol. [redacted] jako věřitelem a [redacted] jako dlužníkem, na poskytnutí úvěru ve výši 16 milionů Kč se splatností 30.6.1998, zápisem z jednání s obžalovaným ze dne 12.3.1999, smlouvami o zřízení zástavního práva, výpisy z katastru nemovitostí, vlastní směnky vystavené obžalovaným na 16 milionů Kč, znaleckých posudků (č.l. 3114-3202 spisu). Shora popsáním jednáním byl obž. [redacted] uznán vinným, jednal podvodným způsobem vůči poškozené společnosti, kterou zastupovala [redacted] i vůči zprostředkovateli [redacted] uváděl nepravdivé údaje o nákupu akcií v součinnosti s rakouskou firmou. Jednání obžalovaného v tomto případě navazuje na předchozí dílčí skutky, kdy opět je motivován snahou získat k dispozici finanční prostředky, přičemž jednal s vědomím, že závazky, které přebírá uzavíráním úvěrové smlouvy a zástavních smluv, nebude moci splnit, ani je splnit nechce. Obžalovaný jednal v přímém úmyslu. V této době již dlužil částku téměř 50 milionů Kč jako škodu, kterou způsobil úmyslným jednáním, jímž je uznáván vinným.

Obžalovaný [redacted] v souvislosti se svou funkcí předsedy představenstva obch. spol. [redacted], pod nepravdivou záminkou finančního zajištění nákupu a následného pronájmu strojového vybavení pro obchodní společnost [redacted] v úmyslu vylákat finanční prostředky, převzal v Praze od zaměstnanců [redacted] jednatele obch. spol. [redacted] (od 2.10.1997 [redacted]) [redacted] a [redacted], zástupce vedoucího prodejny téže obchodní společnosti dne 17.9.1996 zálohu na nákup strojů ve výši 1,5 milionu Kč, přestože s obch.

společností [redacted] nejednal o uzavření smlouvy a způsobil tak škodu společnosti [redacted], ve výši 1,500.000,- Kč (ad I/7 výroku rozsudku).

Obž. [redacted] pod záminkou půjček na finanční zajištění nákupu a následného pronájmu strojového vybavení pro obchodní společnost [redacted], v úmyslu vylákat finanční prostředky, nepravdivým tvrzením, že probíhají jednání s touto obchodní společností, přičemž taková jednání neprobíhala a smluvní vztah mezi touto společností a obch. spol. [redacted] nikdy nevznikl, převzal od obž. [redacted] a obž. [redacted], zaměstnanců obch. spol. [redacted] (od 2.10.1997 přejmenované na [redacted]) se sídlem v [redacted], ke škodě této společnosti, dne 6.7.1997 částku 1,446.500,- Kč, dne 12.6.1997 částku 800.000,- Kč, 21.7.1997 částku 1,500.000,- Kč, 23.7.1997 částku 200.000,- Kč, 24.7.1997 částku 800.000,- Kč, 31.7.1997 částky 680.000,- Kč a 800.000,- Kč, 13.8.1997 částku 1,000.000,- Kč, 25.8.1997 částku 500.000,- Kč, 29.8.1997 částku 1,050.000,- Kč, 2.9.1997 částku 800.000,- Kč, 22.9.1997 částku ve výši 650.000,- Kč, 29.10.1997 částku 1,410.000,- Kč, dne 27.11.1997 částku 1,000.000,- Kč a dne 4.12.1997 částku 370.000,- Kč od obž. [redacted] částku 500.000,- Kč, kteří platby vykazovali jako zálohy na zboží, čímž této obchodní společnosti byla způsobena škoda ve výši 13,506.000,- Kč (ad II výroku rozsudku).

Spolubžalovaný [redacted] dne 23.2.2000 uvedl, že u spol. [redacted], později přejmenované na [redacted] pracoval jako zástupce vedoucího prodejny. Jeho pracovní náplní bylo starat se o personál a provoz obchodu, později měl na starosti též sledování fakturací a vedení účetnictví, což znamená shromažďovat doklady a předávat je účetní firmě. Jeho přímým nadřízeným v letech 1996, 1997 byl [redacted] jednatel společnosti. Se [redacted] se seznámil někdy v r. 1995 v prodejně jako s velice solventním zákazníkem, který objednával a nakupoval dražší zbraně, optiku a oblečení. Navázali spolu bližší kontakt, pan [redacted] mluvil o záměru otevřít prodejnu s loveckými potřebami v [redacted]. Byl informován o tom, že pan [redacted] je majitelem domu v [redacted], že je slušně situován, že má společnost [redacted] se jménem 1 milion Kč. Dozvěděl se, že má také hájovnu a přilehlé pozemky a zde jej také navštívil.

Spolubžalovaný [redacted] k firmě [redacted] sdělil, že tato dodávala munici jako výrobce firmě [redacted] a [redacted] s ním uzavřel smlouvu na dodávky nábojů. Pan [redacted] chtěl jednat s [redacted] a proto jej za ním přivedl. Mezi oběma došlo k jednání, jemuž nebyl přítomen, dozvěděl se pak, že panu [redacted] bude předána peněžní částka ve výši 1,5 milionu Kč. Domnívá se, že na tuto částku vystavil výběrní lístek, který zřejmě podepsal též [redacted]. Kdo peníze vybral, si již nepamatuje a neví, kdo panu [redacted] peníze předal, zda on nebo [redacted]. Účel předání peněz mu není znám, ví, že byla nějaká dohoda mezi [redacted] a panem [redacted], tuto dohodu neviděl.

Co se týká dalších peněžních půjček panu [redacted] v r. 1997, tak asi na základě jednání s [redacted] mu byli poskytnuty další peníze, [redacted] však musel toto schválit a podepsat příslušné příkazy v bance. K předání těchto částek docházelo tak, že pan

se dostavil do prodejny nebo do kanceláře. On jej pak odvedl k a po projednání, u něhož většinou nebyl, mu řekl, aby připravil příkaz pro banku. Poté, co příkaz připravil, předal jej k podpisu na stůl. Většinou sám pak provedl výběr příslušné částky a předem se také informoval o stavu běžného účtu. Po návratu do kanceláře nebo prodejny sepsal potvrzení o předání částky panu , který doklad potvrdil razítkem nebo podpisem. V případech, kdy v pokladně prodejny byla dostatečná hotovost, přímo vyplnil pokladní doklad a tyto peníze proti potvrzení předal panu . Celkově takto panu bylo předáno po dohodě asi 15 milionů Kč. Když se dotazoval , jak využívá tyto peněžní prostředky, řekl mu, že se o to nemá starat, že všechny částky budou vráceny do konce roku 1997 firmě. Peníze však vráceny nebyly. Přijeli pak zástupci firmy z , pozvali pana na jednání a ten uznal výši dluhů. Předávané částky panu byly zapsány a tyto operace byly nazvány . Nepamatuje si, zda to bylo evidováno jako záloha nebo půjčka.

Spoluobžalovaný na svoji obhajobu uvedl, že z tohoto jednání neměl žádný prospěch. Po provedené inventuře v lednu 1998 dostal výpověď z pracovního poměru okamžitě a byl informován, že bude propuštěn též za hrubé porušení pracovní kázně.

K předané částce ve výši 1,5 milionů Kč ze dne 17.9.1996 se domníval, že tato má být uhrazena do konce roku 1997. se několikrát ptal, zda se pan objevil nebo ozval, sám jej také sháněl, ale nepodařilo se mu jej sehnat. Další částky byly předávány proto, že se domníval, když podpisuje příkazy do banky, že je vše v pořádku. K vyplácení částek docházelo tak, jak už popsal, byl požádán o zjištění stavu konta , na základě toho pak byla schválena výše té částky, které měla být vybrána. Výše částky měla být stanovena . Nikdy bez vědomí peníze nevyplácel.

Při výslechu u hlavního líčení spoluobžalovaný vypověděl, že jeho nadřízeným byl vedoucí prodejny a jednatel společnosti zpočátku , později . Poté, co na základě jednání pana s byla vyplacena částka ve výši 1,5 milionů Kč, pan občas docházel do prodejny a požadoval nějaké další částky na zařízení apod. mluvil o možnosti zřízení filiálek v Písku a později i v Praze. Obžalovaný opět vypověděl, že když se dostavil pan s tím, že potřebuje další příslušný obnos, toto projednali, byl pak zjištěn stav finančního konta, byla schválena částka, na kterou připravil výběrový doklad pro banku a předal jej , který doklad podepsal, poté jej podepsal i on a ve většině případů také pak šel do banky pro peníze. Při podpisu dokladů pro banku před výběrem finanční částky většinou byli v kanceláři společně všichni tři. Sám výběrový doklad podepisoval jenom po předchozí dohodě s . Příkazy musely být podepsány minimálně dvěma osobami oprávněnými k podpisu. Žádný příkaz nepodepsal bez schválení . Žádnou smlouvu, kde by byl uveden účel poskytovaných plateb, neviděl, až později se dozvěděl, že mělo jít o zařízení pro firmu . Doklady podepisoval proto, že důvěřoval. Poté, co mu byl přečten protokol o výslechu v přípravném řízení, odsouhlasil, že takto vypovídal. K následným dotazům pak uvedl, že obžalovaného navštívil, byl jím pozván na hon někdy v roce 1997, na podzim. Nepřemýšlel v té době o tom, že v té době měly být vráceny peněžní prostředky. Celkem byl na honu třikrát. Že je pan

solventní, to usuzoval z toho, že měl drahé automobily, nakupoval velice drahé zboží, jeden čas měl i řidiče, vlastnil dům v [redacted], hájovnu a obrovské polnosti. Obžalovaný přiznal, že [redacted] mu půjčil peníze na nákup automobilu. Jednalo se o 300.000,- Kč, které mu postupně splácel. Peníze mu půjčil někdy v létě roku 1995. Po splacení půjčky mu obžalovaný [redacted] sdělil, že směnku, která byla vystavena jako jištění, znehodnotil. Následně byl informován o tom, že [redacted] tuto směnku použil a že tato byla použita i jako záruka. V některých případech se peníze obžalovanému [redacted] dávaly z pokladny prodejny, vypisoval se na to výdajový a příjmový pokladní doklad. Účetně se to evidovalo do knihy, předávaly se paní [redacted], která zpracovávala účetnictví, měsíčně vyhotovila sjetinu všech pohledávek a výdajů, která byla předávána [redacted] a v jedné kopii šla do Německa. Byly tam zaznamenány veškeré finanční toky.

Spoluobžalovaný [redacted] v přípravném řízení dne 23.2.2000 uvedl, že v roce 1995 nastoupil u spol. [redacted] jako jednatel a pracoval zde do roku 1998. Sdělené obvinění odmítá. Pan [redacted] dluh uznal a na celkovou částku podepsal směnku a prohlášení o uznání dluhu. V r. 1999 splatil 1 milion Kč. S obviněným [redacted] a s obviněným [redacted] nebyl domluven, že peníze, které byly půjčeny obviněnému [redacted], nebudou vráceny a půjčka že je fingovaná.

Dne 17.1.2001 se spoluobžalovaný [redacted] obhajoval tvrzením, že obviněný [redacted] půjčky vyplácel na základě informace pana [redacted], že to má s ním projednané, což ale nebyla pravda. Výpisy podepisoval všechny a většinou i na výpisech a na příkazech do banky není uveden jmenovitě příjemce, ale jsou uvedena jenom čísla účtu, nebo částka, když je výběr. Čísla účtů obviněného [redacted] neznal, jednalo se o výběry v hotovosti, buď v bance nebo přímo z pokladny.

O výplatě hotovosti mu není nic známo, bylo to bez jeho souhlasu. Tyto platby zjistil až koncem listopadu 1997, kdy připravovali materiály a objevily se zálohy na účtu 315. Pozvali pana [redacted] a ten slíbil částku uhradit do poloviny prosince a na celkovou částku byla vystavena směnka. [redacted] však peníze nepřevěd. Dále uvedl, že pan [redacted] vyplácel peněžní částky panu [redacted] v dobré víře, že pan [redacted] tuto záležitost s ním projednal. Pan [redacted] nikdy ani nenaznačil, že by částky nevrátil, připravoval otevření obchodu se zbraněmi v [redacted] a později v [redacted] a měl se stát významným odběratelem od firmy [redacted].

Při výslechu u hlavního líčení [redacted] se obhajoval tvrzením, že záměrem firmy [redacted] bylo rozšířit činnost o velkoobchod a vyhledávání dalších dodavatelů z České republiky do Německa a v těchto souvislostech navázali kontakty s firmou [redacted]. To byl také důvod, proč jej pan [redacted] seznámil s panem [redacted], který nabídl služby jedné z jeho firem [redacted] a řekl, že by potřeboval, aby mohl obstarat úvěry pro svoji leasingovou společnost peníze, to byl také důvod, proč po nich chtěl 1,5 milionu Kč. [redacted] byly peníze vyplaceny s tím, že měl jednat s firmou [redacted] a po vyřízení svého úvěru s bankami měl uzavřít leasingovou smlouvu se spol. [redacted]. Peníze, které mu byly poskytnuty, měl vrátit, to se však nestalo. V r. 1997, když měl jet do Německa, obrátil se na něho [redacted], ředitel firmy [redacted] s žádostí, aby prověřil účty včetně účtu záloh, kde byly větší částky. Když tuto záležitost prověřoval, řekl mu pan [redacted], že tyto peníze poskytl panu [redacted] poté, co jej [redacted] informoval, že to má s ním projednáno

a že je k tomu dán souhlas. Ještě před odjezdem do Německa pozvali pana [REDAKCE] který jim řekl, že peníze potřeboval k obchodním aktivitám, že zřizuje další prodejny a podepsal jim také směnku kolem 10 milionů Kč. Sliboval, že ty peníze splatí.

Na veškerých příkazech do banky bylo pouze číslo účtu a částka a musely tam být dva podpisy. Většinou se jednalo o sdružené převodní příkazy, v té době také platili clo za dovážené zboží v hotovosti, dovozní přírážky v hotovosti, takže výběry hotovosti byly běžné. Podepisoval vše, co mu bylo předloženo panem [REDAKCE], příp. panem [REDAKCE]. Podepsal i ty příkazy pro banku. O účet záloh se začal zajímat až v okamžiku, kdy byl upozorněn z firmy [REDAKCE] z Německa. Půjčku ve výši 1,5 milionu Kč pro firmu [REDAKCE] odsouhlasil, došlo tam k uzavření dohody, když pak [REDAKCE] kontaktoval, tem mu tvrdil, že jednání s firmou [REDAKCE] nejsou dokončena. Peníze se předávaly [REDAKCE] v hotovosti a nikoliv převodem, protože si to takto přál. Obžalovaný tvrdil, že u pana [REDAKCE] si ověřoval, zda došlo k navázání kontaktů pana [REDAKCE] se spol. [REDAKCE] a ten mu říkal, že s firmou [REDAKCE] zatím nejednal a nedošlo k žádnému ujednání. Poté znovu urgoval pana [REDAKCE], to bylo v létě dalšího roku, tedy v r. 1997. Chtěl proto, aby peníze vrátil. Nebyl stanoven na vrácení žádný konkrétní termín, bylo domluveno, že peníze vrátí po vyřízení úvěru. Společnost [REDAKCE] měla z toho mít tu výhodu, že firma [REDAKCE] bude schopna vyrábět náboje, které budou moci vyvážet do Německa. S touto firmou také jednali. Nejednali však o poskytnuté půjčce, v tomto směru věřil panu [REDAKCE], že to s panem [REDAKCE] projedná. O tom, že záloha nebyla vrácena, předpokládá, že pan [REDAKCE] věděl, protože ta záloha tam na účtu stále visela. Obžalovaný uvedl, že o dalších částkách nevěděl, že byly vyplaceny. Výběry podepisoval zcela automaticky. Možná se měl zajímat, když tam byl ten milion nebo větší částky, na co jsou peníze určeny, ale pohyb zboží byl poměrně veliký, takže to asi přehlédl.

Dále vypoověděl, že potvrzení o převzetí určitých částek panem [REDAKCE] v hotovosti od firmy [REDAKCE] viděl v době, kdy byl upozorněn mateřskou firmou na to, co je na tom účtu, když se snažil zabezpečit splátky, tak tam tyto doklady byly. Předtím, myslí, že doklady neviděl. Doklady se objevily v okamžiku, kdy začal prověřovat otázku celkové částky a zabezpečení jejího vrácení. Nechce tvrdit, že by doklady byly vystaveny až dodatečně, pan [REDAKCE] mu určitě dával peníze proti dokladu v přesvědčení, že pan [REDAKCE] to s ním projednal. Praxe byla taková, že když doklady přišly k podpisu, byly už podepsané panem [REDAKCE]. Dostávali veškeré doklady zpracované účetní, paní [REDAKCE]. Jednou to bylo založené u firmy a v jednom vyhotovení se celá sestava posílala mateřské firmě. Měl k dispozici měsíční závěrku, pokud by kontroloval celou tu složku, tak by asi zjistil, že ty částky na účtu záloh naběhly. To však bohužel neudělal. V té době bojovali s výši nákladů a s poměrně malým obratem. Roční obrat byl asi 40 milionů Kč, takže měsíční obrat se pohyboval kolem 2 nebo 3 milionů Kč. Náklady sledovali, ale ty zálohy se do nákladů nepromítly, zůstaly jako zálohy. Celní poplatky, na které se domníval, že jsou výběry peněz prováděny, jsou položka nákladová. V té době firma měla 15 nebo 16 zaměstnanců. Není schopen říci zpětně, zda v měsíční závěrce byly uvedeny některé platby, které by byly vyšší než vyplacené částky, o nichž se domníval, že šly na celní poplatky. O částce 1,5 milionů Kč, vyplacených panu [REDAKCE] a zaúčtovaných jako záloha, o těch věděl a v nákladech se toto neprojevovalo. Zaúčtovalo se to jako záloha, neboť to byl jediný účet, kam se to dalo zaúčtovat. Kdo o tomto zaúčtování rozhodoval, neví, zřejmě hledali nějaké řešení, kam to zaúčtovat a padlo toto řešení. Uznal, že záloha je něco jiného nežli půjčka. Takovouto položku však

v účetní evidenci neměli, proto se to dalo na účet záloh. Předpokládal, že pan [redacted] peníze použije jako výlohy na zajištění úvěru, aby mohl dát nějakou částku na záruku, aby firma [redacted] dostala úvěr, vnímal to jako půjčku poskytnutou mezi podnikateli.

Tvrzení spoluobžalovaného [redacted] je nevěrohodné v tom, že nevěděl, že obžalovanému [redacted] jsou poskytovány další finanční prostředky kromě částky ve výši 1,5 milionů Kč, jež mu byla poskytnuta dne 17.9.1996. Především je nevěrohodné tvrzení, že by podepisoval výběry z účtu ve výši, která přesahovala běžné platby, které v té době společnost prováděla za odběr zboží a v částkách, které v některých měsících dosahovaly obžalovaným odhadovaný měsíční obrát společnosti. Spoluobžalovaný musel vědět také o tom, že na účtu záloh tyto částky nabíhají, neboť, jak sám uvedl, všiml si, že na tomto účtu stále „visí“ částka 1,5 milionu Kč, která s jeho souhlasem v roce 1996 v měsíci září byla vyplacena [redacted]. Je tedy zřejmé, že i tento účet sledoval a musel tedy vidět, že tam nabíhají i další položky. Tvrzení tohoto spoluobžalovaného je vyvráceno i dalšími provedenými důkazy, vedle výpovědi spoluobžalovaného [redacted] i výpovědi svědkyně [redacted], svědka [redacted], svědka [redacted] a dalších svědků a listinných důkazů.

Z výpovědi svědkyně [redacted] se zjišťuje, že pro společnost [redacted] [redacted], později [redacted] zpracovávala účetnictví. Za tímto účelem dostávala od firmy [redacted] účetní doklady, tedy vydané a přijaté doklady, bankovní výpisy, pokladní a interní doklady. V r. 1997 tyto dostávala od pana [redacted] který byl pověřen [redacted] k předzpracování účetních dokladů. V průběhu roku 1997 s větší pravidelností, než bylo obvyklé v předchozích obdobích, se objevovaly na bankovních výpisech částky specifikované jako zálohy na zboží. Několikrát se dotazovala pana [redacted], který neustále tvrdil, že jde o zálohy na zboží. Vadilo jí, že zálohy nejsou průběžně vyúčtovány a pan [redacted] toto odsouval. Bylo jí divné, že těchto záloh je velké množství. Když se dotazovala pana [redacted] o jaké zálohy se jedná, tak on měl u sebe nějaký notes, kde měl zálohy evidovány, diktoval jí jednotlivé částky a takto si je odsouhlasila. Až do jednání s německou stranou v lednu 1998 se záležitost týkající se těchto záloh nevyřešila.

O zálohách musel vědět také [redacted], neboť ke konci každého měsíce pro něho vytiskla sestavy týkající se firmy, v nichž se promítly i vyplacené zálohy. Tyto byly evidovány na účtu č. 315 a označeny slovem „záloha“. Někdy se jí ptal, co je na účtu 315 a když mu odpověděla, že se tam evidují poskytnuté zálohy, reagoval souhlasně „aha, ty zálohy“. Doklady o výběrech z banky v hotovosti se zakládaly v kanceláři, v níž byli [redacted], pan [redacted] s asistentkou, do zvláštních desek. Potvrzení od firmy [redacted] o vydání peněžních částek z pokladny viděla poprvé až v lednu 1998 při jednání s německou stranou. Také upozorňovala [redacted] v závěru roku 1997 na nezvykle velký zůstatek pokladní hotovosti, který dle pokladní knihy měl činit 5 – 6 milionů Kč. Částka ve výši 1,5 milionu Kč ze září 1996 byla evidována jako první záloha na účtu č. 315.

Svědkyně [redacted] dne 28.4.2000 vypověděla, že bankovní výpisy byly popsány panem [redacted] a podle toho bylo účtováno. Účetnictví firmy bylo ověřeno auditem. Zapsaných záloh bylo asi 12 – 15, nejnižší byla asi 600.000,- Kč a nejvyšší asi 1,5 milionu Kč.

Při výslechu u hlavního líčení svědkyně uvedla, že zpočátku se výstupy z počítače každý měsíc o zpracovaném účetnictví odesílaly do Německa poštou přímo a druhý výtisk se dával na firmu [REDAKCE] a odeslání jednoho vyhotovení zpracovaného účetnictví do Německa si zajišťovali už sami. Zpracované účetnictví, které bylo předáváno firmě, sestávalo z hlavní knihy, deníku, saldokonta. Několikrát urgovala vyúčtování faktur k platbám evidovaným jako záloha na zboží. Faktury měly být dodány nejdříve do září, pak byl termín posunut do října. Že tyto platby mají být účtovány jako zálohy, jí řekl pan [REDAKCE]. Urgovala tyto faktury u pana [REDAKCE], pan [REDAKCE] seděl vedle a měl v ruce ty sestavy. V jednom případě, kdy si je prohlížel, tak se jí ptal na tu částku uvedenou na účtu zálohy. Bylo jí řečeno, že se jedná o zálohy na zboží placené předem, říkal jí to pan [REDAKCE] a pan [REDAKCE] se k tomu vyjádřil způsobem, jak již uvedla. Na účtu 315 – ostatní pohledávky byly uvedeny pouze tyto zálohy, aby účet byl dobře kontrolovatelný. Když se [REDAKCE] jí ptal na účet č. 315, bylo to asi třikrát, stoprocentně si však vybavuje ten jeden případ. Nepamatuje se, že by firma [REDAKCE] poskytla nějakou půjčku, tato by pravděpodobně byla evidována na jiném podúčtu. Vyhotovovala také přehled závazků a pohledávek včetně jejich specifikace, jednalo se o saldokonto. Byl tam uveden tento účet 315/03 – záloha. Bylo tam pouze uvedeno, že ty peníze jsou zálohou bez další specifikace.

Z výpovědi této svědkyně je zřejmé, že i spoluobžalovaný [REDAKCE] věděl o těchto položkách evidovaných jako záloha na účtu 315, neboť sám se na tento účet dotazoval a poté se vyjádřil způsobem, který svědčil o tom, že věděl, o co se jedná.

Z protokolu o výslechu svědka [REDAKCE] ze dne 20.8.1999 bylo zjištěno, že na prodejně [REDAKCE], kde byl jako vedoucí, se produkovala denní tržba, která se ukládala do trezoru. Tržbu do banky odnášel vždy pan [REDAKCE], výjimečně sám svědek. Poté, co do funkce nastoupil pan [REDAKCE], tržbu odnášel pouze pan [REDAKCE] s výjimkou, kdy byl na dovolené. Zpočátku také každá částka byla zanesena do sešitu, ve kterém pan [REDAKCE] potvrdil, že jej odnesl do banky. Počátkem léta roku 1996 mu bylo sděleno asistentkou [REDAKCE], že pan [REDAKCE] odmítá podepisovat odebírané tržby s tím, že odvod tržeb je už pouze jeho starost. Svědek tuto skutečnost ověřoval u [REDAKCE], který mu to potvrdil, s čímž svědek projevil nesouhlas, že se z prodejny odnášejí peníze, o kterých se neví, zda skutečně přišly do banky na účet firmy. [REDAKCE] mu řekl, že účtování firmy se provádí u nich v kanceláři a je to jejich starost. [REDAKCE] od poloviny roku 1996 k nim chodil do prodejny jako zákazník, se kterým se seznámil přes pana [REDAKCE].

Svědka uvedl, že se domnívá, že pan [REDAKCE] byl limitován při dispozici s finančními částkami do maximální výše 200.000,- Kč. K předloženému dokladu ze dne 4.8.1997 na částku 500.000,- Kč uvedl, že se jedná o jeho podpis jako jedné z oprávněných osob. Pamatuje se, že za ním přišel [REDAKCE] s tím, aby mu podepsal tento výběrový doklad, že potřebuje peníze z banky. Na co byly peníze určeny, neví. Svědek uvedl, že byly zvláštní náhody, že [REDAKCE] vzal tržbu z prodejny a odnášel ji údajně do banky právě v době, kdy se na prodejně objevil pan [REDAKCE]. Nikdy však neviděl, že by [REDAKCE] předával panu [REDAKCE] nějaké peníze, ani o tom nehovořil. Ví o tom, že pan [REDAKCE] od [REDAKCE] měl jedno a poté druhé, lepší auto značky BMW.

Při výslechu dne 27.4.2000 svědek vypověděl, že si myslí, že pan [REDAKCE] měl právo disponovat s tržbou bez vědomí jiné osoby, fyzicky toto činit mohl. Neví, zda v těch

případech, kdy pan [redacted] odcházel z prodejny s panem [redacted] šli do kanceláře pana [redacted], neboť ta byla v jiném objektu.

Svěděk [redacted] při výslechu dne 27.5.1999 uvedl, že v mateřské firmě ve SRN koncem listopadu 1997 zjistili, že v průběhu předchozích měsíců pohledávky spol. [redacted] neobvykle vzrostly. Na základě těchto informací pozvali jednatele firmy pana [redacted], aby to vysvětlil, jeho vysvětlení nebylo dostačující. Z těchto důvodů koncem prosince 1997 přijel s dalším jednatelem do Prahy, aby celou věc vyjasnili a nahlédli do podkladů. Zjistili přitom, že firma [redacted] dne 17.9.1996 a poté od 6.6.1997 do konce listopadu 1997 obdržela platby v celkové výši 15,006.500,- Kč. Když se dotazovali vedení firmy [redacted] na účel plateb, zjistili, že mělo jít o jakousi dohodu, v níž se hovoří, že firmě [redacted] bude zapláceno 1,500.000,- Kč za účelem poskytnutí této částky pro firmu [redacted] na financování leasingu strojního zařízení. S firmou [redacted] se již dříve obchodovalo. Je však obvyklé, že leasingové firmy poskytují služby na vlastní účet. Při jednání se zástupcem společnosti [redacted] tento popřel jakékoliv spojení s firmou [redacted]. Podle vyjádření [redacted] a pana [redacted] mělo se jednat o půjčku nebo úvěr v souvislosti se zmíněnou dohodou. K žádnému plnění z této dohody nedošlo a dospěli proto k závěru, že se pravděpodobně jedná o podvod ze strany zástupce [redacted] pana [redacted]. Při jednání dne 23.12.1997 u notáře pan [redacted] uznal svůj dluh ve výši 13,136.500,- Kč, tato částka však nebyla konečná, dodatečně se zvýšila na 15,000.000,- Kč. Pan [redacted] se zavázal dluh uhradit, zaplatil však pouze jednu splátku ve výši 1 milionu Kč dne 6.4.1998. [redacted] věděl přímo pouze o prvé platbě v měsíci září 1996, v případě dalších plateb se svědek domnívá, že pan [redacted] jej uvedl v omyl, kdy pan [redacted] příkazy k výběrům podepisoval lehkomylně.

Při výslechu dne 4.5.2000 svědek uvedl, že poté, co prostudoval německý překlad své výpovědi ze dne 27.5.1999, že je možné, že došlo k nějakým nejasnostem. Chce doplnit, že k domněnce, k níž došli v měsíci listopadu 1997, že není něco v pořádku, došlo po zjištění narůstajících pohledávek ve spojení se skutečností, že neproběhly žádné platby do Německa a pohledávky nebyly odůvodněny dodávkami zboží. Jednalo se o účtování pohledávek za dodávky zboží, přičemž žádné takovéto dodávky zboží v takové výši se neuskutečnily. Svědek opět vznesl své úvahy v tom směru, že pan [redacted] a pan [redacted] nejspíše využívali lehkomylně pana [redacted].

Při výslechu u hlavního líčení v podstatných okolnostech svědek vypovídal shodně s tím, co uvedl v řízení přípravném. Výpověď doplnil tím, že mezi mateřskou společností a panem [redacted] byla podepsána jednatelská smlouva, v níž je stanoveno, že má podpisové právo k finanční částce do 50.000,- DEM. Je možné, že jde ještě o částku nižší. Jeho podpisem tato částka byla výrazně překročena. Poté, co svědkovi byly předloženy kopie potvrzení o převzetí jednotlivých finančních částek obžalovaným [redacted] a kopie dokladů o pokladních transakcích (č.l. 290-320 spisu), svědek uvedl, že tyto listiny viděl poprvé, když před vánoci roku 1997 přijel do Prahy, aby se vysvětlil stav věcí. Za přítomnosti obžalovaného [redacted] obž. [redacted] a obž. [redacted] se tyto dokumenty dostaly na stůl, vyndávaly se z pořadačů.

Protože z výpovědi svědka již v přípravném řízení, ale zejména u hlavního líčení byla zřejmá snaha vypovídat ve prospěch [redacted], u něhož pochybení spatřoval jen

v lehkomyšlném přístupu a nedostatečné kontrole, zatímco u obž. [REDAKCE] svědek spatřoval jednání podvodné, ačkoliv k těmto rozdílným přístupům nepředkládal přesvědčivé argumenty, byl dotázán, zda mateřská firma má obchodní vztahy s firmou, v níž spoluobžalovaný [REDAKCE] zastává významné postavení v současné době, což svědkem bylo potvrzeno, že tyto obchodní vztahy trvají desetiletí a probíhají i v současné době. Toto zjištění vysvětluje nevyváženost výpovědi svědka ve vztahu k obžalovaným.

Svědkyne [REDAKCE] při výslechu dne 9.11.2000 vypověděla, že ve spol. [REDAKCE] byla zaměstnána jako sekretářka a plnila pokyny [REDAKCE] a pana [REDAKCE]. K obžalovanému [REDAKCE] sdělila, že se domnívala, že se jedná o známého pana [REDAKCE], nenapadlo ji, že by tam jezdil obchodně. [REDAKCE] zpočátku se jednání vůbec neúčastnil, pracovní dobu však končila v 16.00 hodin, takže neví, jak tomu bylo poté. Před ní hovořili o myslivosti, nemluvili před ní o bance nebo o něčem podobném. Zpočátku pan [REDAKCE] tam chodil jednou za 14 dní, později každý týden, někdy i dvakrát do týdne. Poprvé se dozvěděla o půjčkách pro pana [REDAKCE] až 5.1.1998, kdy přijeli z Německa provádět šetření. Již předtím však v listopadu 1997 vytušila, že ve firmě se něco děje, neboť pan [REDAKCE] s panem [REDAKCE] pořád někam chodili. Není schopna upřesnit, od jaké doby do firmy začal docházet pan [REDAKCE].

Při výslechu u hlavního líčení svědkyně doplnila výpověď, kterou učinila v řízení přípravném, popisem kanceláře s tím, že se jednalo o jednu rozdělenou místnost, která měla předsíň. Místnost neměla žádnou zděnou příčku. Když někdo šel za [REDAKCE], z místa, kde pracovala bylo vidět, že za ním někdo jde a také opačně on viděl, když někdo šel za panem [REDAKCE]. Nikdy neviděla, že by pan [REDAKCE] měl nějaké jednání s [REDAKCE] nebo s panem [REDAKCE], odehrávalo se to na kamarádské bázi. Účetní doklady se jí dostávaly do ruky jen takové, které se týkaly nákupu pohoštění, věcí na úklid apod. Proč pan [REDAKCE] měl kancelář v objektu, kde pracovala ona a [REDAKCE], a ne v prodejně, kde byl veden jako zástupce vedoucího, neví.

Svědek [REDAKCE] při výslechu dne 21.9.1999 uvedl, že od roku 1991 asi do dubna roku 1998 pracoval jako jednatel spol. [REDAKCE]. Do zahraničí vyrobené střelivo mohli prodávat pouze prostřednictvím firmy [REDAKCE]. V průběhu roku se společnost [REDAKCE] dostávala do problémů. V době, kdy sháněl nějakého investora, obrátil se také na pana [REDAKCE], který mu však nedokázal nijak pomoci. Řekl mu, že by se na něho mohl obrátit pan [REDAKCE], majitel leasingové společnosti. Svědek uvedl, že pan [REDAKCE] se mu ozval telefonicky někdy koncem roku 1997 nebo počátkem roku 1998, žádné konkrétní řešení však nenabízel. Od té doby s panem [REDAKCE] nejednal, nikdy se s ním neviděl. Firma [REDAKCE] se sídlem v [REDAKCE] mu nic neříká, nejednal nikdy s nikým jiným z této firmy a žádná smlouva uzavírána nebyla. Poté, co mu byla předložena kopie dohody ze dne 17.9.1996, svědek uvedl, že ji viděl poprvé, když byl v r. 1998 vyslýchán. Částku 1,5 mil. Kč firma s.r.o. nikdy neobdržela. Razítko na dokladu je razítkem jejich firmy, svědek dále uvedl, že ponechával na firmě [REDAKCE] orazítkované a podepsané čisté papíry z důvodu, že tato firma potřebovala od firmy [REDAKCE] souhlas s vývozem výrobků. Takovéto nevyplněné doklady, o kterých si myslí, že je i podepsal, nechal ve firmě [REDAKCE] pouze v jednom případě asi v pěti kusech.

Někdy před návštěvou zástupců firmy [redacted] ze SRN mu telefonoval pan [redacted] a sdělil mu, že by tito zástupci mohli přijet v souvislosti s odsouhlasením pohledávky vůči firmě [redacted]. Dále sdělil, že by mohla padnout otázka, zda obdrželi nějaké finanční prostředky od pana [redacted], zda existuje nějaká smlouva mezi firmou [redacted] a panem [redacted]. Na podrobnosti se již nepamatuje, ví jen, že [redacted] chtěl, aby svědek potvrdil, že s panem [redacted] telefonicky jednal. Svědek uvedl, že pan [redacted] jejich situaci dobře znal, věděl o tom, že s panem [redacted] svědek jednal jen v jednom případě, a to telefonicky.

Při výslechu u hlavního líčení svědek uvedl, že s firmou [redacted], zastupovanou [redacted] jako jednatelem společnosti [redacted], během roku dělali 4 – 5 obchodů. V r. 1996 dostali výpověď z výrobní haly, kde byli v nájmu, museli koupit novou výrobní halu a dostali se do finančního skluzu. V té době již měli strojní zařízení na leasing, další strojní zařízení nechtěli. Nepamatuje se, že by s [redacted] hovořili o firmě [redacted], myslí si, že ne. Neví o tom, že by [redacted] se jej někdy dotazoval na nějaké obchodní vztahy s firmou [redacted]. [redacted] také neřikal, že by chtěli na leasing nějaké zařízení, chtěli výrobu rozšiřovat na stávajícím zařízení. Poté, co byl svědkovi přečten protokol z přípravného řízení, svědek uvedl, že je možné, že s panem [redacted] někdy telefonicky mluvil, ale nebral vážně, že by pan [redacted] mohl pomoci jako investor.

Svědék [redacted] při výslechu dne 24.8.1999 uvedl, že byl spolujednatel firmy [redacted]. Dá se říci, a že při veškerých jednáních zastupoval firmu [redacted]. Týkalo se to i jednání s firmou [redacted]. K předložené kopii potvrzení ze dne 12.9.1996, kde je uvedeno, že firma [redacted] potvrzuje jednání s firmou [redacted] o uzavření leasingové smlouvy, svědek uvedl, že podpis na kopii dokladů je jeho, razítko, které je na listině, také používali. S určitostí může říci, že písemnost s tímto textem nikdy nepodepisoval, nedovede si vysvětlit, jak by se jeho podpis pod tento text dostal. Vyloučil také, že by podepisoval a dával razítko na nějaké čisté papíry. Domnívá se, že jeho podpis byl okopírován z nějaké faktury. Neví o tom, že by firma [redacted] byla v nějakém jednání s firmou [redacted]. Při výslechu u hlavního líčení svědek potvrdil údaje uváděné v řízení přípravném.

Svědčyně [redacted] při výslechu 23.8.1999 uvedla, že od února 1994 do konce července 1999 byla zaměstnána jako asistentka vedoucího prodejny ve firmě [redacted]. Někdy v létě r. 1997 se od pana [redacted] dozvěděla, že [redacted] jmenoval pana [redacted] finančním ředitelem. Do té doby, kdy pan [redacted] nebyl v této funkci, vydávala mu tržby k odvodu do banky na pokladní doklad, toto zapisovala do evidenčního sešitu a po uložení peněz převzala potvrzený formulář od banky a zaevidovala to v pokladní knize. Tuto pokladní knihu asi od r. 1996 si vzal pan [redacted] a [redacted] panu [redacted] vysvětlil, že pokladnu povede pan [redacted] a doklady týkající se pokladny tomuto musí předávat. Od té doby si pan [redacted] peníze z trezoru bral sám, někdy v její přítomnosti, někdy i v její nepřítomnosti. Denní tržby na prodejně se pohybovaly v té době v rozsahu od 100.000,- Kč do 200.000,- Kč.

Pana [redacted] zná od vidění, chodil do prodejny za panem [redacted], zejména v r. 1997. Pan [redacted] několikrát přišel za svědkyní s dotazem, jestli nevolal [redacted], že by jej měl odvést do banky. Nikdy neviděla, že by pan [redacted] nebo pan [redacted] předávali

peníze panu [REDACTED]. Peníze z trezoru bral pouze pan [REDACTED], sám také vyplňoval doklad na vklad na účet firmy a obvykle s panem [REDACTED] někam odjeli. Při výslechu dne 27.4.2000 svědkyně výpověď doplnila tím, že pan [REDACTED] za panem [REDACTED] zpočátku chodil méně často, později 2 – 3x týdně.

Svědka [REDACTED] vypověděl při výslechu dne 23.8.1999, že od počátku roku 1995 pracuje v prodejně [REDACTED]. S panem [REDACTED] několikrát jednal ohledně výběru zboží, ten vystupoval jako známý pana [REDACTED]. Poprvé pana [REDACTED] zaregistroval na prodejně někdy v r. 1996. V následujícím roce na prodejnu chodil i dvakrát týdně, většinou se sháněl po panu [REDACTED], chodili spolu na obědy a údajně i do banky, neboť oba o tom mluvili i na prodejně. Později se stávalo pravidlem, že vždy, když šel [REDACTED] do banky, přijel i [REDACTED] a šli spolu. Někdy v polovině roku 1997 [REDACTED] oznámil, že pan [REDACTED] je finančním ředitelem, aby jej nezatěžovali provozem prodejny. Pan [REDACTED] měl v průběhu let 1995-1998 dvě auta, o nich se vyjadřoval v tom smyslu, že mu na ně půjčil pan [REDACTED].

Dne 27.2.1998 podala spol. [REDACTED] trestní oznámení na [REDACTED], které bylo doplněno dne 26.3.1998, v němž se mj. uvádí, že vzhledem k délce trvání činnosti pana [REDACTED], kdy se obohacoval ke škodě spol. [REDACTED] jakož i k okolnostem případu, muselo se tak dít v přímé a zřejmě i předem dohodnuté součinnosti s bývalými zaměstnanci [REDACTED] a [REDACTED]. Obe dvě podání byla podepsána svědkem [REDACTED] a jeho postoje v těchto podáních, zejména ve vztahu k obžalovanému [REDACTED] je zcela odchýlné od postojů, které pak zaujal jako svědek. Z mandátní smlouvy uzavřené s obž. [REDACTED] je mj. zjišťováno, že jeho povinností bylo předem hlásit potřebu čerpání finančních prostředků nad 1.000.000,- Kč společníkům a k převzetí závazků všeobecně, přijetí směnečných závazků na zboží v celkové hodnotě nad 400.000,- Kč a ke všem úkonům, které přesahují rámec běžného provozu společnosti, musel mít předchozí souhlas valné hromady.

Dne 18.6.1997 byla uzavřena mezi spol. [REDACTED], zastoupenou [REDACTED], a spol. [REDACTED], zastoupenou [REDACTED], dohoda o výhradním prodeji na období od 18.6.1997 do 31.12.1998. Pokud by obž. [REDACTED] své vztahy s obž. [REDACTED] zakládal na obchodním záměru zvýšit sortiment výroby u společnosti [REDACTED] a realizaci vývozu jejich výrobků ve větším objemu a širším sortimentu, musel by nejméně v souvislosti s přípravou a podpisem této smlouvy s [REDACTED] o finančních vztazích s obž. [REDACTED] a společností [REDACTED] hovořit. Protože tomu tak nebylo, jak je zjišťováno zejména z výpovědi svědka [REDACTED], je to skutečnost podporující nevěrohodnost obhajoby obžalovaného.

Dne 17.9.1996 byla uzavřena dohoda mezi [REDACTED], zastoupenou obž. [REDACTED] a firmou [REDACTED], zastoupenou [REDACTED] (čl.1 289 spisu). Obsahem smlouvy je dohoda, že firma [REDACTED] poskytne firmě [REDACTED] částku 1.500.000,- Kč jako první splátku na leasing strojního zařízení pro firmu [REDACTED] s tím, že tato částka bude vrácena po uzavření leasingové smlouvy mezi firmou [REDACTED] a [REDACTED]. Opět i zde, pokud by skutečně se jednalo o leasingovou splátku, která by byla poskytnuta za firmu [REDACTED], lez těžko předpokládat, že by takovýto postup byl učiněn bez vědomí a souhlasu společnosti [REDACTED].

██████████ v jejíž prospěch by platba směřovala, neboť v takovémto případě by měla být také smluvní stranou. V dohodě uváděné důvody vyplacení této částky jsou pak v rozporu s tvrzením obžalovaných, kteří v části své obhajoby uplatnili, že se jednalo o půjčku na záměr ██████████ zřídit prodejny v Písku a v Praze a v rozporu i s tím, že vyplacení této částky bylo evidováno v účetnictví jako záloha na zboží, přičemž dle citované dohody by šlo o půjčku ve prospěch společnosti ██████████ (bez jejího vědomí). Výběr jednotlivých částek a jejich předání obž. ██████████ je doložen přehledem finančních částek(č.l. 286 spisu) a kopiemi potvrzení o převzetí, kopiemi dokladů o pokladních transakcích (č.l. 290-308 spisu). Doklady o pokladních transakcích podepisovali vždy obžalovaní ██████████ a ██████████ s výjimkou dokladu o výběru částky 500.000,- Kč, která byla vybrána z účtu dne 4.8.1997. V té době byl obž. ██████████ mimo pracoviště a obž. ██████████ doklad nechal podepsat vedoucímu prodejny ██████████ tak, jak o tom tento svědek vypovídal. V tomto případě tedy obžalovaný ██████████ musel nejen provést výběr z účtu poškozené společnosti, ale také částku ve výši 500.000,- Kč předat obžalovanému ██████████ a nechat si za tím účelem od něho vystavit téhož dne potvrzení (č.l. 299 spisu). Tyto důkazy spolehlivě vyvracejí obhajobu obžalovaného v tvrzení, že pokladní doklady podepisoval po předložení ██████████, aniž by věděl, co podepisuje, že nevěděl o tom, že v r. 1997 jsou obžalovanému ██████████ vypláceny další částky a další tvrzení v tomto směru včetně toho, že potvrzení o převzetí částek obžalovaným ██████████ viděl až koncem roku 1997.

Jednání obžalovaného ██████████ i jednání spoluobžalovaných je prokazováno i dalšími listinnými důkazy provedenými v průběhu hlavního líčení jako důkaz k výše uvedeným dílčím skutkům (č.l. 234-320, 4265-4280 spisu – příloha č. 9).

Provedenými důkazy výše popsané jednání prokazováno. Jednání, které bylo spácháno ke škodě společnosti ██████████, později ██████████, sestává ze dvou dílčích skutků, z nichž první byl spáchán dne 17.9.1996 a poškozené společnosti byla způsobena škoda ve výši 1,500.000,- Kč a druhý dílčí skutek byl spáchán jako pokračující ve smyslu ust. § 89 odst. 3 tr.zákona v období od 6.6.1997 do 4.12.1997. Spáchání dílčího skutku popsany pod bodem ad 7 výroku rozsudku u obž. ██████████ je prokazováno po objektivní i subjektivní stránce, je součástí jeho jednání tak, jak již bylo výše popsáno, kdy poškozené uváděl v omyl se záměrem získat zboží nebo finanční prostředky s úmyslem zboží neuhradit a peníze nevrátit.

Dílčí skutek popsany pod bodem ad 11 výroku rozsudku obž. ██████████ spáchal společně se spoluobžalovanými ██████████ a ██████████, když obž. ██████████ a ██████████ v té době již věděli, ██████████ nesplnil své závazky z dohody uzavřené dne 17.9.1996 a peníze nevrátil, přesto mu umožnili předávání vysokých peněžních částek z účtu, příp. z pokladny poškozené společnosti, když tyto platby zakrývali tím, že je vykazovali jako zálohy na zboží.

Spoluobžalovaní ██████████ a ██████████ byli za výše popsané jednání odsouzeni rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20.9.2002, č.j. 17 T 12/2001-4327 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 20.5.2003, č.j. 4 T 28/03-4490 a ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 2.10.2003, č.j. 4 T 68/03-4587 spisu.

Při posuzování trestnosti ve smyslu ust. § 16 odst. 1 tr.zákona, v němž je uvedeno, že trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, a podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější, byla trestnost posuzována podle trestního zákona účinného od 1.1.2002, neboť pro obžalovaného [REDAKCE] je to příznivější.

Obž. [REDAKCE] byl uznán vinným dvěma pokračujícími skutky. Prvý skutek spáchal jednáním v období měsíce září 1994 (ad 1,2 výroku rozsudku). Druhý pokračující skutek spáchal v období od měsíce prosince 1995 do 30.3.1998 (ad 3-11 výroku rozsudku). Jednotlivé útoky spáchané obžalovaným v každém ze shora uvedených skutků naplňují stejnou skutkovou podstatu trestného činu, jsou spojeny podobným způsobem provedení, blízkou časovou souvislostí a také souvislostí z předměty útoku (§ 89 odst. 3 tr.zákona).

Podle § 4 tr.zákona je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel ad a) chtěl způsobem v tomto zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem, nebo ad b) věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. Posouzení zavinění je odvislé od zkoumání dvou základních složek, a to vědomí a vůle. Jak v případě úmyslu přímého, tak v případě úmyslu nepřímého pachatel ví, že jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem, volní stránka je však odlišná. V případě přímého úmyslu pachatel chce chráněné zájmy porušit nebo ohrozit, v případě nepřímého úmyslu je s takovým porušením nebo ohrožením srozuměn.

Při posuzování subjektivní stránky jednání obžalovaného lze odkázat na zjištění a závěry, které byly již učiněny shora při posuzování jednotlivých dílčích skutků. Lze shrnout, že obžalovaný při jednání s poškozenými tyto uváděl v omyl ve snaze vylákat od nich zboží a finanční prostředky, zavazoval se k plnění, o nichž již předem věděl, že je nesplnitelné a ani je splnit nechtěl. Jednal s vědomím, že postupně narůstá škoda, kterou svým jednáním působil, přičemž získané finanční prostředky užíval jiným způsobem, než jak se zavazoval. Jednání realizoval různými způsoby, prostřednictvím obchodní společnosti, buď přímým jednáním s poškozenými nebo prostřednictvím svých zaměstnanců, jako podnikatel fyzická osoba nebo také prostřednictvím účelově vytvořeného podnikatelského subjektu, jehož jedinou činností bylo opatřit pro obžalovaného finanční prostředky od banky formou úvěru. Obž. [REDAKCE] poškozené uváděl v omyl jednak nepravdivým tvrzením, ale také předkládáním padělaných písemností, kterými předstíral zajištění svých závazků. Za tímto účelem také vystavoval různé směnky, o nichž předem věděl, že není způsobilý je proplatit a ani takový úmysl neměl. Obžalovaný [REDAKCE] jednal v přímém úmyslu ve smyslu shora uvedeného ust. § 4 písm. a) tr.zákona, neboť věděl, že svým jednáním způsobuje poškozeným škodu a tuto škodu způsobit chtěl.

Výše popsanými skutky způsobil vysoké škody, a to prvním skutkem ve výši 15,163.941,- Kč a druhým skutkem škodu ve výši 64,322.549,20 Kč, celkově tak způsobil škodu ve výši 79,486.490,20 Kč. Oběma skutky tedy způsobil škody velkého rozsahu (§ 89 odst. 11 tr.zák.).

Výše uvedené škody byly způsobeny v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného tak, jak bylo popsáno shora. Obžalovaný byl uznán vinným oběma skutky, kdy oba tyto

skutky také vykazují zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr.zák. účinného od 1.1.2002. Obžalovaný byl těmito trestnými činy uznán vinným.

Při hodnocení stupně společenské nebezpečnosti v neprospěch obžalovaného bylo přihlédnuto zejména k výši způsobené škody, kdy u obž. [REDAKCE] v případě prvního skutku škoda přesahuje trojnásobek škody, která je posuzována jako spodní hranice škody velkého rozsahu, a v případě druhého skutku způsobená škoda přesahuje dvanásobek této spodní hranice. V neprospěch obžalovaného svědčí, že trestné činnosti se dopouštěl po delší dobu více útoky. Bylo přihlédnuto také k různým způsobům a formám podvodného jednání, u něhož však jednotlívým prvkem byl zistitelný motiv, jež také svědčí v jeho neprospěch, časová souvislost a předmět útoku tak, jak to již bylo výše popsáno. Obž. [REDAKCE] získané finanční prostředky používal zejména k osobní potřebě, o čemž svědčí jeho nemovitý majetek, který postupně nabyl, způsob jeho života tak, jak vyplývá z výpovědi spoluobžalovaných a svědků, nákup drahého zboží, automobilů apod.

Ve prospěch obžalovaného svědčí, že před spácháním nyní projednávané trestné činnosti nebyl soudně trestán a lze činit závěr o tom, že vedl, před spácháním nyní projednávané trestné činnosti, řádný život. Míra zavinění obžalovaného je snižována i vlivem [REDAKCE]. Přihlédnuto bylo i k částečné náhradě pohledávek, včetně těch které vznikly v důsledku způsobené škody trestnou činností obžalovaného, nelze však také přehlédnout, že zdroje pro úhradu pohledávek převážně byly získány z další trestné činnosti.

Po zhodnocení stupně společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného, osoby obžalovaného, byl ukládán trest podle § 250 odst. 4 tr.zákona, trest odnětí svobody v rámci sazby od 5 do 12 let. Při úvaze o trestu bylo vycházeno zejména z ust. § 23 tr. zákona o účelu trestu a § 31 tr.zákona o výměře trestu. Podle § 23 odst. 1 tr.zákona účelem trestu je chránit společnost před pachateli trestných činů, zabránit odsouzenému v dalším páčání trestné činnosti a vychovat ostatní členy společnosti. Podle § 31 tr.zákona při ukládání druhu trestu a jeho výměry přihlédne soud k stupni nebezpečnosti trestného činu pro společnost, k možnosti nápravy a poměrům pachatele, u organizátora, návodce a pomocníka též k významu a povaze jejich účasti na spáchání trestného činu.

Po zhodnocení výše uvedených hledisek byl obžalovanému [REDAKCE] uložen úhrnný trest odnětí svobody, oproti původnímu rozsudku v mírnější výměře a to v délce 8(osmi) let, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. d) zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. U tohoto obžalovaného nebyly shledány, zejména vzhledem k závažnosti spáchané trestné činnosti, jejímu rozsahu a osobě obžalovaného, který se trestnímu stíhání a výkonu trestu vyhýbal, žádné zákonné důvody pro zařazení do mírnějšího režimu výkonu trestu odnětí svobody.

Obžalovaný [REDAKCE] se dopustil trestné činnosti také v souvislosti s obchodní činností v oblasti nákupu zboží za účelem jeho prodeje. Aby mu bylo zabráněno v opakování takovéto trestné činnosti, byl mu uložen trest na dobu 5 let spočívající v zákazu činnosti, jehož předmětem je tato obchodní činnost.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojili někteří poškození

K trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody se připojila Konsolidační banka Praha, S.P.Ú, která uplatňovala nárok na náhradu škody v případě, v němž již bylo o nároku rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Č. Budějovicích, č.j. [redacted] ze dne 2.11.1998 a bylo proto rozhodnuto v samostatném usnesení, že Konsolidační banka Praha, S.P.Ú. nemůže tento nárok na náhradu škody uplatňovat v hlavním líčení. Obdobně pak bylo rozhodnuto o nároku, který byl uplatněn spol. [redacted] se sídlem [redacted], [redacted], která nárok na náhradu škody uplatnila opožděně až k závěru důkazního řízení.

Také u poškozených Československé obchodní banky a.s., zastoupené JUDr. Jaromírem Malým, obchodní společnosti [redacted] zastoupené JUDr. Karlem Codlem, firmy [redacted] obchodní společnosti [redacted] obchodní společnosti [redacted] zastoupené JUDr. Petrem Novotným a poškozenými [redacted] a [redacted] bylo samostatným usnesením rozhodnuto, že podle analogie § 206 odst. 4 tr.ř. nemohou nárok na náhradu škody vůči obžalovanému [redacted] uplatňovat, neboť na obžalovaného [redacted] jako fyzickou osobu bylo vyhlášeno a dosud nebylo ukončeno konkurzní řízení a uplatnění nároku poškozeným brání zákonná překážka ve smyslu ust. § 14 odst. 1 písm. c) zákona č. 328/91 Sb. o konkurzu a vyrovnání.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu podepsaného, do osmi dnů od jeho doručení, a to s potřebným počtem stejnopisů pro doručení všem stranám (§ 247 odst. 1, § 251, § 252 tr. řádu).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výrok může jej napadat také protože takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává být i z části ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 24.9.2004.

Za správnost vyhotovení: Žlůvová

Předseda senátu:
JUDr. Slavomír Círhán v.r.